

Treball de fi de grau

Títol

Autor/a

Tutor/a

Departament

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autor/a:

Tutor/a:

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

Constantí: investigació periodística d'un conflicte d'ocupació il·legal

Treball de Final de Grau

Judit Sabaté Reig

Universitat Autònoma de Barcelona
Facultat de Ciències de la Comunicació
Grau de Periodisme
Curs 2016/2017

Tutor: Antoni Vall Karsunke
Departament de Mitjans, Comunicació i Cultura

Sumari

INTRODUCCIÓ	4
RADIOGRAFIA DE CONSTANTÍ	6
1.Ubicació del municipi	6
2.Població i moviments migratoris	8
3.Habitatge	15
4.Treball	16
5.Economia	18
6.Eleccions i Consistori	21
7.Constantí del segle XXI	22
DIARI DE CAMP	23
LA PATÀ, LA DEGRADACIÓ D'UN BARRI PROMETEDOR	26
PRELUDI	27
QUI ÉS QUI	28
I. Els inicis	32
II. La Patà, barri anàrquic	43
II.La llum al final del túnel?	55
RECULL DE FOTOGRAFIES	68
Prat de la Riba número 7	68
Prat de la Riba número 9	70
La Patà	71
BIBLIOGRAFIA	72
Recursos en línia	72
Articles acadèmics	72

Articles i recursos periodístics	73
ANNEXOS	77
1. Informació facilitada pel portal Infocif	77
2. Extractes del Butlletí Oficial del Registre Mercantil	78
3. Contractes de lloguer	81
4. Recull d'anuncis del portal Milanuncios	83
5. Recull de premsa	85

Introducció

Fa tres anys i mig vaig assabentar-me que Constantí, el meu poble, estava patint una sèrie d'ocupacions il·legals. Pels carrers del municipi corria la veu que els pisos i cases de davant del Centre d'Atenció Primària, que eren nous de feia pocs anys, s'havien convertit en una espècie de gueto gitano. A aquest nou barri ara li deien "La Patà", perquè la gent que hi vivia havia entrat simplement donant una puntada de peu –una *patada*–, a la porta. 40 famílies que no pagaven ni lloguer, ni llum, ni aigua. Els problemes de convivència i la tensió veïnal van fer que els Mossos d'Esquadra comencessin a visitar el poble més sovint. Al barri no s'hi acostava ningú, només ells i la Policia Local. El fet que fos un gueto gitano ja feia basarda als habitants.

El setembre passat la situació s'agreuja. Les famílies que feia mesos, fins i tot anys, que ocupaven els pisos, s'estaven manifestant davant de l'Ajuntament perquè Endesa els havia tallat l'electricitat. El primer pensament que vaig tenir va ser qüestionar-me si era just que aquelles persones, que no estaven pagant cap lloguer ni cap subministrament energètic, s'estiguessin queixant que l'empresa els hagués tallat la llum. Al cap de pocs dies, La Patà tornava a ser notícia. Un incendi al garatge va calcinar dos cotxes i una moto i l'edifici es va quedar sense el subministrament d'aigua corrent.

En un primer moment a mi m'interessava molt conèixer i explicar la història del que havia passat des d'una vessant social, centrant-me en les famílies que havien viscut i vivien al barri. A mesura que la investigació va anar avançant, però, vaig anar descobrint esdeveniments més remots del problema. L'empresa propietària de les vivendes havia fet fallida i havia abandonat, com aquell qui diu, els pisos i, amb ells, els propietaris i llogaters que havien confiat en la promotora i ara veien com el seu barri s'anava omplint de famílies que ocupaven els pisos sense miraments. A partir d'aquí, la història del que havia passat amb la promotora esdevé decisiva. El problema que ha patit Constantí també l'han patit molts municipis de Catalunya i Espanya. Arran de la crisi immobiliària que va esclatar el 2008, desenes d'empreses constructores han fet fallida i les vivendes han passat a ser propietat dels bancs, que no donen l'abast

per a gestionar-les. Aquests pisos han sigut el blanc perfecte per a persones interessades o necessitades, i les ocupacions il·legals han proliferat arreu del país.

El present treball, a través d'un reportatge d'investigació, vol conèixer i donar a conèixer la història del barri de La Patà. Un problema social que ve produït com a conseqüència d'un problema econòmic i que ha marcat la vida de desenes de persones del barri i de centenars de persones del poble. Una primera part documental servirà per posar en context el problema dins la situació del poble de Constantí. En el reportatge, a través dels testimonis i actors implicats en el conflicte, s'analitzaran i s'explicaran els orígens, les problemàtiques socials i de convivència, les possibles solucions i la situació actual del barri de La Patà de Constantí.

Radiografia de Constantí

Abans de parlar sobre la problemàtica de l'ocupació il·legal de pisos a Constantí, cal conèixer i entendre l'estructura del poble. Per això cal investigar, per exemple, quina és la seva gent, d'on prové, a què es dedica o quins són els motors econòmics que han mogut el municipi en les darreres dècades. A continuació es presenta la informació relacionada amb l'estructura de la població, del municipi i els sectors econòmics que tenen més presència al poble. En aquest sentit, la immigració de les darreres dècades del segle XX i l'establiment de la indústria química al terme municipal són els dos pilars fonamentals per entendre el Constantí del present i tot allò que hi passa.

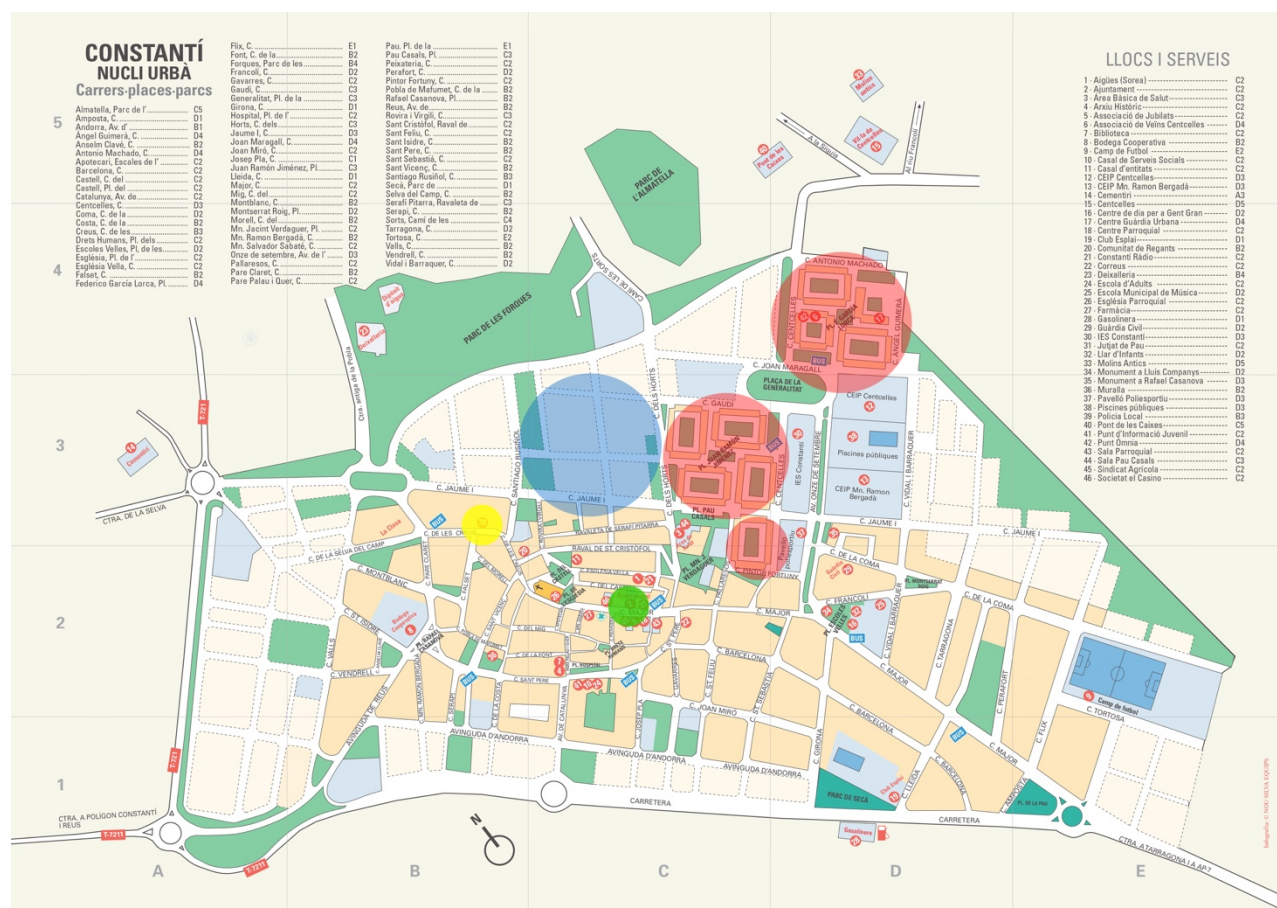
1. Ubicació del municipi

Font: Muncat, Generalitat de Catalunya

Al nord limita amb la Pobla de Mafumet, Perafort i Els Pallaresos, al sud amb Tarragona i a l'oest amb Reus i la Selva del Camp, municipis de la comarca del Baix Camp. Es tracta d'un terme bastant gran, de 30,94 km². El territori és pla, però el poble està situat en un turó a 87 metres d'alçada respecte el nivell del mar.

1.1. Estructura espacial del municipi

Font: Ajuntament de Constantí (editat)

L'Ajuntament es troba al bell mig del poble, marcat amb un cercle verd. Els cercles vermells marquen la zona del Grup Centcelles, que es va construir entre el 1973 i 1974 com a promoció d'habitatges de protecció oficial. Just al costat del Grup Centcelles s'hi ubica el barri que s'ha anomenat "La Patà" o "La Patada", assenyalat amb el cercle de color blau. Aquesta zona és la que ha patit una sèrie d'ocupacions progressives des del 2013. El cercle de color groc marca la comissaria de la Policia Local, tocant a la sortida del poble.

2. Població i moviments migratoris

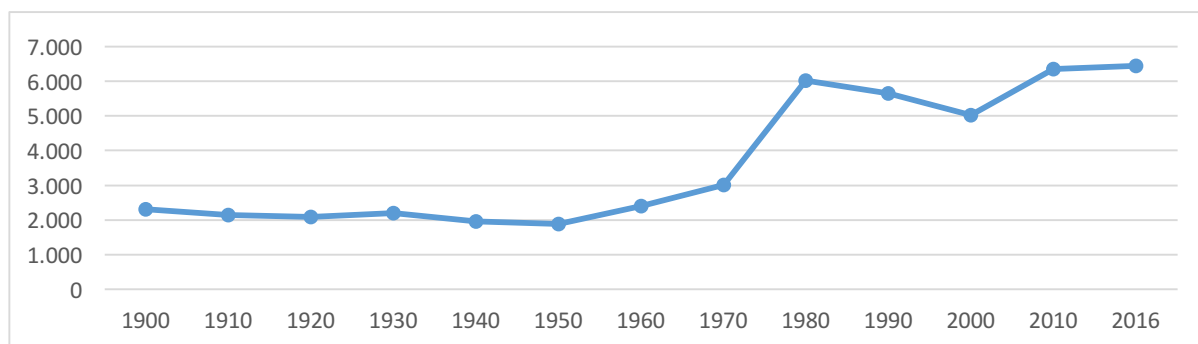
2.1. Com hem arribat fins aquí

Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística, el cens de 2016 de Constantí és de 6.439 persones, de les quals 3.340 són homes i 3.099 són dones. Per entendre la realitat demogràfica actual de la vila de Constantí cal observar-ne la seva història i els moviments demogràfics que s'hi han esdevingut.

Població per dècades. 1900-2016

Any	Habitants
1900	2.306
1910	2.141
1920	2.081
1930	2.193
1940	1.952
1950	2.891
1960	2.395
1970	3.016
1980	6.021
1990	5.657
2000	5.021
2010	6.356
2016	6.439

Evolució de la població a Constantí. 1900-2016

Font: elaboració pròpia a partir de Duch i Plana, Montserrat (1988). "La immigració a Constantí". Estudis de Constantí núm. 4 i Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)

Els padrons dels anys 1940 i 1950 són els que mostren les xifres més baixes, ja que la Guerra Civil espanyola va comportar per a tot el territori grans índexs de mortalitat, reducció de la natalitat i pèrdua de població a causa de l'exili. Constantí va perdre 241 persones d'un total de 2.003 habitants durant la dècada dels trenta.

L'onada migratòria interior dels anys 60 va provocar que Catalunya rebés gairebé 1.400.000 de persones. Entre 1960 i 1980 Constantí va experimentar un increment demogràfic molt notable, en passar de 2.395 habitants a 3.016 el 1970 i 6.021 el 1980. En vint anys van arribar al municipi prop de 3.600 persones. Aquest notable creixement és degut a la construcció dels 600 habitatges socials del Grup Centcelles, popularment anomenats les "sis-centes vivendes". Els veïns que van venir a viure a aquesta zona provenien majoritàriament de Tarragona.

El Tarragonès va patir un fort creixement des de la dècada dels seixanta fins el 1980, produït majoritàriament per la migració. La industrialització de la zona i l'auge del turisme són les principals causes d'aquest increment.

Des d'aquesta època que Constantí ha esdevingut un poble dormitori, és a dir que la població es desplaça a treballar fora. Tal i com ens explica Santiago Roquer a "Constantí: de pueblo agrícola a núcleo residencial del área metropolitana de Tarragona – Reus"¹, Constantí, un poble tradicionalment agrícola, veu com la indústria es va instal·lant a la comarca i atrau població al municipi que marxarà cada dia a treballar a les zones properes al poble.

És a la dècada dels 70 i 80 quan es fa palès que Constantí esdevé un poble dormitori. Santiago Roquer elabora una taula segons les dades del Padró de 1981 on es veu clarament:

¹ Roquer, Santiago. (1987). *Constantí: de pueblo agrícola a núcleo residencial del área metropolitana de Tarragona-Reus*. En *Estudis de Constantí* núm. 3 (61-68). Constantí: Ajuntament de Constantí.

Distribució sectorial de la població activa de Constantí en relació amb el municipi on treballa. 1981.

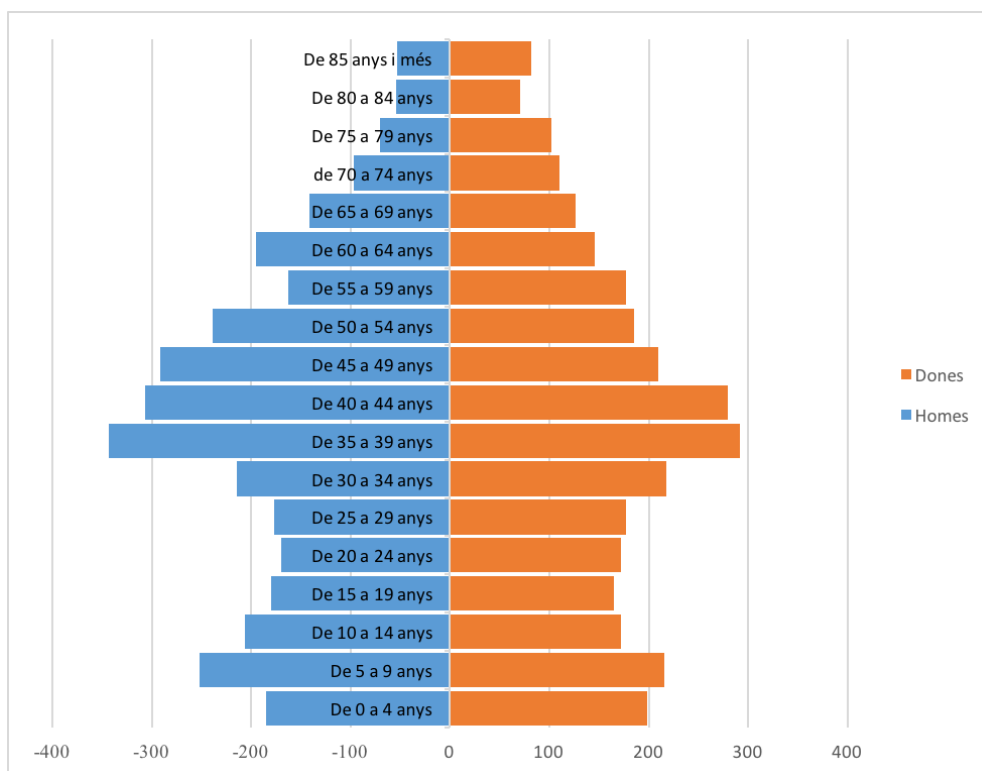
Lloc de treball	Sector 1r	Sector 2n	Sector 3r	Altres	Total	%
Constantí	131	171	211	7	520	31,1%
Tarragona	33	344	389	2	768	46%
Reus	2	45	31	-	78	4,7%
La Pobla de Mafumet	1	36	6	-	43	2,6%
Vil-seca – Salou	-	19	7	-	26	1,6%
Valls	-	15	3	-	18	1,1%
Altres poblacions	-	47	32	-	79	4,7%
No consta	-	109	25	4	18	8,2%
TOTAL	167	786	704	13	1070	100%

Font: elaboració pròpia a partir de Roquer, Santiago (1987). "Constantí: de pueblo agrícola a núcleo residencial del área metropolitana de Tarragona-Reus". Estudios de Constantí núm.3.

Tal i com podem observar, només el 31,1% de la població de Constantí treballava al mateix municipi. L'àmplia majoria – un 68,9% - treballava als pobles i ciutats del voltant. Destaca clarament la ciutat de Tarragona, on el 46% s'hi desplaçava per anar a treballar sobretot en els sectors secundari i terciari. Constantí va esdevenir un nucli residencial de classes treballadores i modestes que treballaven en els polígons pròxims o ciutats immediates. Aquesta tendència ha arribat fins al dia d'avui.

2.2. Estructura de la població

Població. Per sexe i edat quinquennal. Constantí. 2016

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Idescat. Padró municipal d'habitants.

L'edat mitjana de la població de Constantí és de 38 anys (37,92). La població compresa entre els 0 i 25 anys suposa el 19% de la població total, i la població de més de 75 anys implica el 6,7% del total i la població compresa entre les 30 i 50 anys suposa el 40% de la totalitat de la població. Consideraríem que Constantí encara té una població més aviat adulta, on el gruix principal se situa comprès entre les edats de 35 a 49 anys. L'envelliment de la població, però, és imminent.

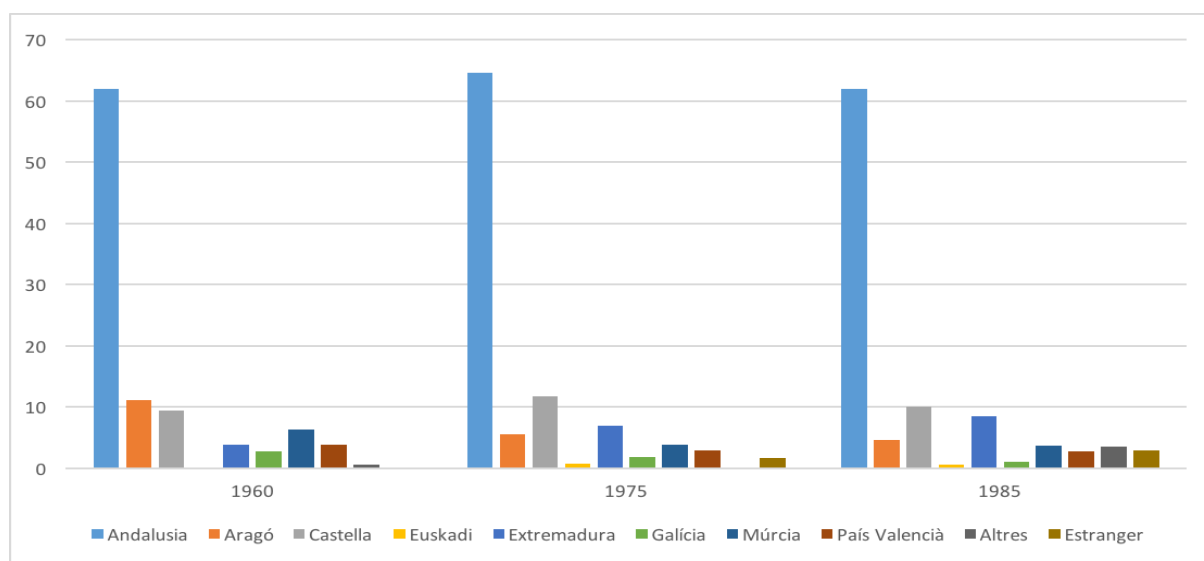
Observem que en les edats centrals ambdós sexes estan equilibrats, però a mesura que les edats avancen, hi ha més nombre de dones que d'homes. A la població envellida, doncs, hi ha més presència de dones, en les franges a partir dels 70 anys.

2.3. Moviments migratoris

Actualment, a Constantí, el 59,1% de la població és nascuda arreu de Catalunya. Un 21% dels habitants provenen de la resta d'Espanya, mentre que un 19,9% de població és nascuda a l'estranger.

Montserrat Duch i Plana estudia els moviments migratoris a “La immigració a Constantí (1960-1985)”. Duch argumenta que les migracions no van afectar la totalitat de la població, sinó a certes categories socials. Es tracta de migracions dels estrats més mòbils de la població com són els joves, solters i desocupats, i suposa un rejoeniment demogràfic i un increment de la força productiva.

Immigració segons comunitat autònoma d'origen. 1960-1985.

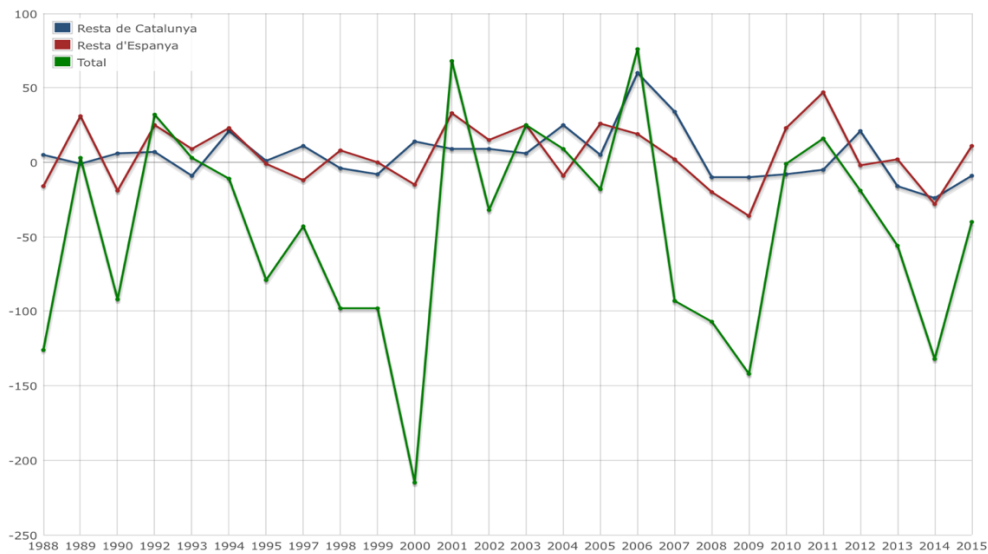

Font: elaboració pròpia a partir de Duch i Plana, Montserrat (1988). “La immigració a Constantí”.

Estudis de Constantí núm.4

Durant la onada migratòria de 1960, la gran majoria de la immigració a Constantí procedeix d'Andalusia, constituint el 62% del gruix total d'immigració. Aragó queda rellevat en segona posició, aportant l'11,1% de la immigració. La immigració procedent de Castella suposa entre el 9,5% i 10,1% del total. En el cas d'Extremadura, el 1960 va aportar el 3,8% d'immigrants a Constantí, mentre que el 1985 eren el 8,5%.

Saldos migratoris interns. 1988–2015

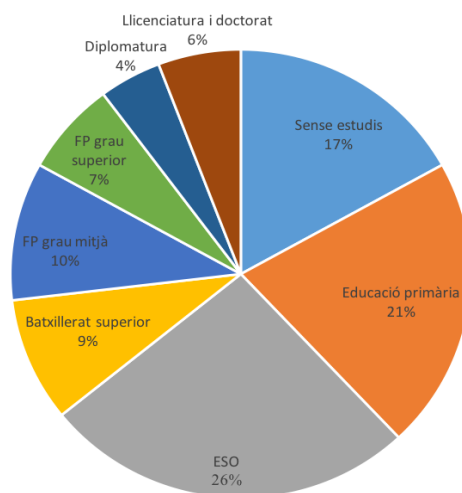

Font: Idescat, a partir de l'Estadística de variacions residencials de l'INE.

Si observem la gràfica anterior, veiem que Constantí té un saldo migratori amb tendència a ser negatiu. Malgrat la immigració, hi ha anys on les emigracions són majors, és a dir, que marxa més gent de la que arriba al municipi. Des del 1988, només en 7 ocasions el saldo ha sigut positiu. El 2006 Constantí va tenir un saldo migratori positiu, de 26 persones. En canvi, l'any que va perdre més població va ser 2000, amb un saldo de -215 persones. Si observem la línia d'evolució de la població de Constantí, es veu clarament un descens brusc de la població a l'any 2000.

2.4. Nivell d'estudis

Població de 16 anys i més segons nivell d'instrucció. 2011

Font: Idescat, a partir de l'Estadística de variacions residencials de l'INE.

Les dades de l'Idescat no ens mostren les xifres de la població que no saben llegir ni escriure ni les persones amb estudis universitaris. Un 21% de la població de Constantí només té l'educació primària, així que no va acabar la secundària. Les persones que van acabar la secundària suposen el 26% de la població. El percentatge de persones que no tenen estudis és un 17%, així que afirmem que dos terços parts de la població de Constantí no té estudis superiors.

2.5. Nivell econòmic

Renda familiar disponible bruta segons territori

Territori	Renda Familiar Disponible Bruta
Catalunya	16.200€
Camp de Tarragona	14.700€
Tarragonès	15.100€
Constantí	12.700€

Font: Idescat

Segons les últimes dades de la Renda Familiar Disponible Bruta (RFDB), el 2013 la mitjana de Catalunya de la renda familiar era de 16,2 milers d'euros per habitant. La mitjana del Camp de Tarragona (Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà, Priorat i Tarragonès) és de 14,7 milers d'euros, i la de Constantí és de 12,7 milers d'euros. Constantí, per tant, es troba per sota de la mitjana tarragonina i catalana.

3. Habitatge

Habitatges en edificis destinats principalment a habitatge. Per tipus. 2011.

Habitatges familiars	
Principals	2.502
No principals	
Secundaris	..
Buits	154
Total	171
Total	2.673
Habitatges col·lectius	..

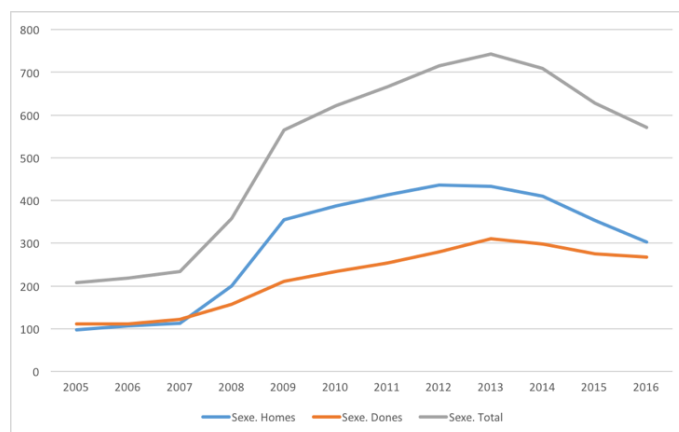
Font: Idescat, a partir de a partir del Cens de població i habitatges de l'INE.

Partint de dades del 2011, observem que, d'un total de 2.673 habitatges, 154 estan desocupats, un 5,8%. Comparem-ho amb els municipis del voltant. A Tarragona, 7.772 pisos de 65.711 estan buits, un 11,8%. A La Pobla de Mafumet són 195 els pisos deshabitats, d'un total de 1.283, un 15%. A Perafort, de 502 habitatges, n'hi ha 28 de buits, un 5,5%. A Vilallonga del Camp hi ha 214 habitatges buits de 1.121, un 19,1%.

Si ho comparem amb els municipis limítrofs i més propers a Constantí, observem que, juntament amb Perafort, és el municipi amb menys percentatge de pisos buits. En el número de vivendes buides s'hi inclouen els pisos de nova construcció de l'anomenat barri de "La Patà", ja que ja el 2011, l'any de les dades, s'havien acabat de construir.

4. Treball

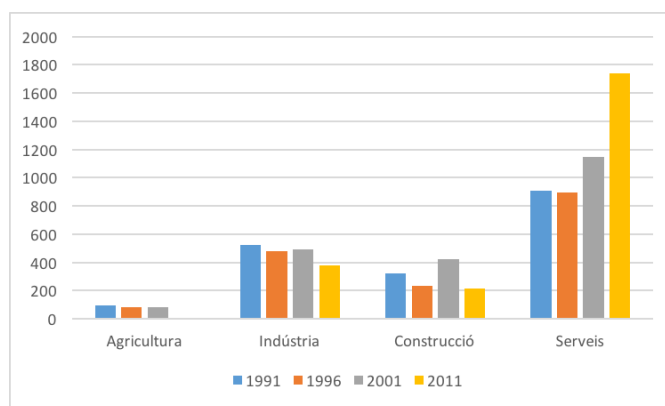
Evolució de l'atur a Constantí. 2005-2016

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Idescat, Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

L'atur² a Constantí ha patit una evolució important, com en la majoria de municipis de l'Estat. Cal destacar que, segons dades de l'Idescat del 2011, la població activa a Constantí era de 3.568 persones, un 53% del total de la població. Observem que des de 2007 al 2009 hi va haver un augment molt considerable, passant de 234 a 564 persones aturades. Aquest creixement tan brusc és degut a l'esclat de la crisi econòmica. La pujada des del 2009 fins el 2013 també és força pronunciada, però a partir del 2013 el nombre de persones aturades disminueix progressivament fins a l'actualitat.

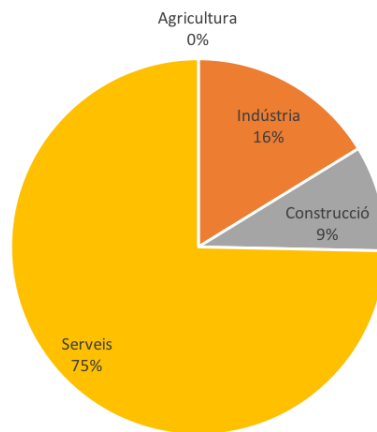
Ocupació segons sector. 1991, 1996, 2001, 2011.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Idescat, Cens de Població i Habitatges de l'INE

² L'Idescat no disposa de les dades de població activa de tots els anys, així que em basaré només amb el nombre d'aturats sense poder calcular la taxa d'atur. Tenint en compte que l'evolució de la població des del 2005 no ha sigut significativa, considero que les xifres de les persones aturades són suficients.

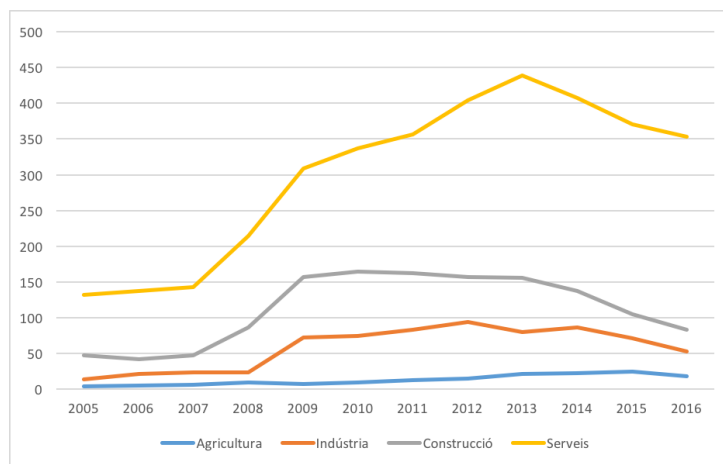
Ocupació segons sector. 2011

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Idescat, Cens de població i habitatges de l'INE.

La gran majoria de la població constantinenca es dedica al sector dels serveis. Segons les últimes dades que proporciona l'Idescat, observem que respecte el 2001, el nombre de persones que treballen al sector dels serveis ha augmentat considerablement, en detriment de la construcció i la indústria. Actualment tres quartes parts de la població de Constantí es dedica al sector dels serveis. Malgrat això, observem que la indústria és el segon sector amb més treballadors de Constantí. La indústria està molt vinculada al Tarragonès i Baix Camp, així que no és una dada fora de lloc. L'Idescat no mostra les dades del sector de l'agricultura, però observant la tendència de les últimes dades disponibles, deduïm que hi ha menys de 100 persones treballant en el sector.

Evolució de l'atur per sectors. 2005-2016.

Font: Elaboració pròpia a partir de l' Idescat, Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

El primer sector en patir una pujada de l'atur va ser el dels serveis, el 2008, que va passar de 142 persones aturades el 2007 a 214. El sector de la construcció va patir l'increment l'any següent, quan el 2009 registrava 157 persones aturades mentre que l'any anterior n'hi havia 86. La indústria també va notar la crisi a partir del 2008. Aquell any hi havia 23 persones a l'atur, i l'any següent en van ser 72. El sector de l'agricultura és el que s'ha mantingut més estable, perquè no hi ha un volum tant alt de persones que s'hi dediquin i no està tan lligada a la crisi econòmica com pot ser el sector de la construcció.

Tots els sectors menys el de l'agricultura han patit un descens de l'atur a partir, aproximadament, del 2013.

5. Economia

5.1. La decadència de l'agricultura

Josep Maria Franquès i Gil mostra a "Estudi sociològic de la població de Constantí"³ distribució percentual de la població activa de Constantí per grups professionals (1945, 1981, 1991), recollida segons les dades dels Padrons de cada any.

Grups professionals	1945			1981			1991		
Grups	homes	dones	total	h	d	t	h	d	t
Professionals i tècnics	0,8	1,3	2,1	2,2	1,7	3,9	2,6	2,1	4,7
Directius	0,5	-	0,5	1,2	0	1,2	1,3	0,2	1,5
Administratius	1,3	-	1,3	3,7	2,5	6,2	4,1	2,9	7
Transp. i comunic.	0,3	-	0,3	7,5	0,4	7,9	-	-	-
Empleats comerç	3,3	0,3	3,6	4	4,7	8,7	4,1	4,6	8,7
Hostaleria i serveis	2	1,6	3,6	6,5	4,2	10,7	7,3	7,1	14,4
Forces armades	1	-	1	3,5	0	3,5	6,8	0,6	7,4
Agricultors	75,9	1,1	77	9,8	0,2	10	6,8	0,6	7,4

³ Franquès i Gil, Josep Maria. (1993). *Estudi sociològic de la població de Constantí*. A Estudis de Constantí núm. 9 (7-31). Constantí: Centre d'Estudis de Constantí, adherit a l'Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV.

Treballs manuals	8,8	-	8,8	44,6	3,5	47,1	39	2	41
Prof. No especif.	1,8	-	1,8	0,8	-	0,8	1	0,6	1,6
Busca 1a ocup.	-	-	-	-	-	-	5,8	6,9	12,7
Total	95,7	4,3	100	83,8	16,2	100	73	27	100

Font: elaboració pròpia a partir de Franquès i Gil, Josep Maria (1993). *Estudi sociològic de Constantí*. A Estudis de Constantí núm. 9.

Constantí va ser un poble agrícola fins l'establiment de la indústria química al Camp de Tarragona, l'any 1970. L'any 1945 el 77% de la població activa es dedicava al sector agrícola, mentre que en segon lloc quedaven els treballadors manuals (8,8%), entesos com a artesans. Podem afirmar que als anys 50 Constantí era un poble principalment agrari.

Si ens fixem en la població activa de 36 anys després, el 1981, observem que, a banda d'una creixement de la població activa, només un 10% d'aquesta es dedicava al sector primari. El gran gruix ha passat a "treballs manuals", però deixant enrere les característiques de 36 anys enrere. Als anys 80 són les persones que treballen en la construcció o tenen càrrecs en les diferents indústries ubicades a Constantí o en municipis pròxims. El nombre de persones que treballen en hostaleria i serveis també augmenta, a causa també de l'auge del turisme a partir dels anys 60. El 1945 un 3,6% de la població activa de Constantí treballava en serveis, mentre que el 1981 ja n'era un 10,7% i deu anys després hi treballava un 14% de la població.

Gràcies a la monografia⁴ d'Andreu Peix sobre els 25 anys d'Unió de Pagesos permet refer l'evolució de l'avellana a Constantí. L'activitat agrícola a Constantí es basava principalment en el conreu d'avellaners, vinya i olivera. En segon lloc hi quedava el conreu de cereals i l'horta. El cultiu de l'avellaner de secà era font d'ingressos de la gran part dels productors agrícoles, a meitat del segle XX el 25% dels cultius de la zona eren d'aquest tipus. El procés de modernització a partir dels 70 va fer que l'agricultura quedés rellevada a activitat a temps parcial. Més tard, l'aparició d'una plaga els anys 80 que va afectar els arbres va provocar una davallada de la producció.

⁴ Peix, Andreu. (1999). "25 anys de la Unió de Pagesos". Lleida: Pagès editors.

Més tard, la baixa cotització del fruit i l'aparició de l'oliver als anys 90 van incidir també en el declivi d'aquest conreu.

5.2. L'empoderament de la indústria

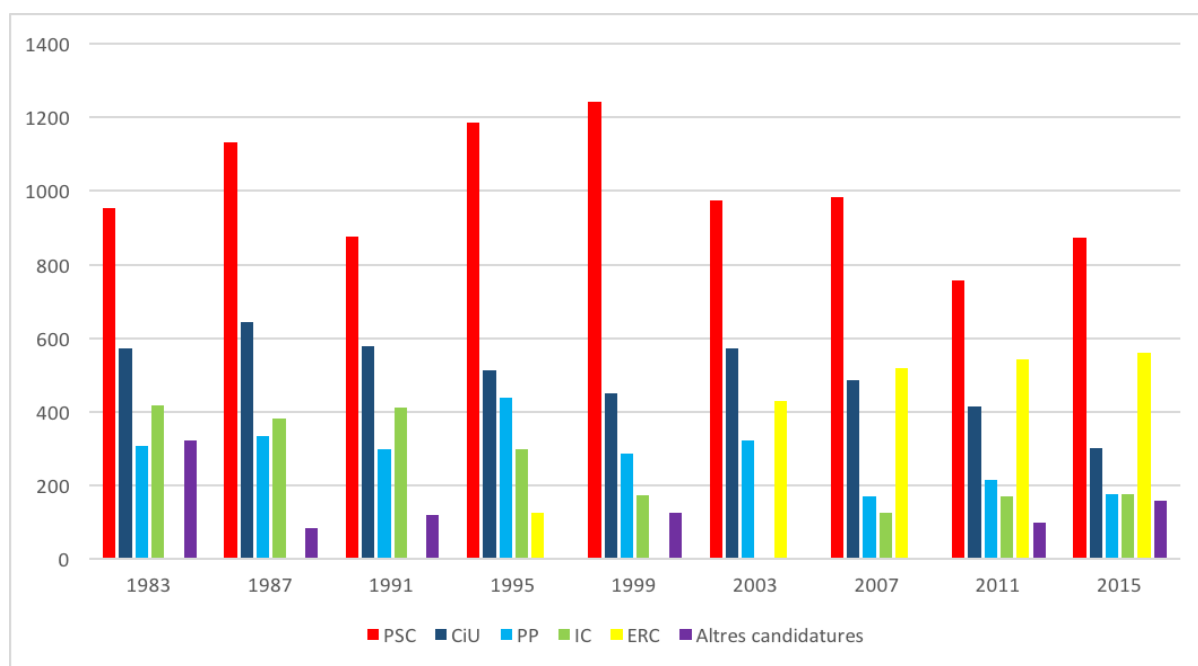
L'establiment de la indústria química a partir de l'any 1970 va suposar un punt d'inflexió en la tradició econòmica de Constantí. Les instal·lacions de Repsol YPF es troben dins del terme municipal, dedicades a la refinació de petroli en el polígon nord d'aquest complex petroquímic. Es projecta com el nucli de refinació de petroli més important del sud d'Europa.

El Polígon Industrial de Constantí arriba als anys 70 arran de la previsió de creixement de la indústria de Tarragona, del port i de la refinaria. Aquest creixement industrial va fomentar dos onades migratòries: la primera, una onada migratòria nacional, amb gent vinguda de l'Estat i Espanyol. La segona onada migratòria té lloc a finals de segle, quan arriben gent de tot el món: Marroc, Romania, Argentina, etc.

Constantí disposa de dos polígons industrials. El Polígon Industrial de Constantí, ubicat a la carretera de Reus, i el polígon industrial Riu Clar, ubicat a la carretera cap a Tarragona. La tipologia de les empreses que s'ubiquen als polígons de Constantí és la pròpia de la comarca del Tarragonès: indústria química i fabricació de productes metàl·lics. El Polígon Industrial de Constantí compta amb una terminal de contenidors de Renfe, mentre que al polígon Riu Clar s'hi va construir la primer planta d'incineració de residus especials que existia a Catalunya, per iniciativa de la Generalitat i de les indústries.

6. Eleccions i Consistori

Resultats de les eleccions municipals. Vots a partits.

Font: Elaboració pròpia a partir d'Idescat, a partir de les dades del Departament de Governació i Relacions Institucionals i del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge.

Constantí ha sigut un poble tradicionalment socialista. Des de 1983 el Partit dels Socialistes de Catalunya ha obtingut el major nombre de vots en totes les eleccions. En segon lloc hi anava Convergència i Unió, però a partir del 2007 Esquerra Republicana va col·locar-se en segona posició, esdevenint el segon partit més votat a les eleccions municipals.

Històric d'Alcaldes (1983-actualitat)

Legislatura	Alcalde
1983-1986	Feliu Nicolau Rivalent (Partit dels Socialistes de Catalunya-PSC)
1986-1993	Josep M ^a Maceira Barbosa (Partit dels Socialistes de Catalunya-PSC)
1993-2007	Josep Bergadà Español (Partit dels Socialistes de Catalunya-PSC)
2007-2008	Cristóbal Ramírez Iglesias (Partit dels Socialistes de Catalunya-PSC)

2008-2013	Josep M ^a Sabaté Sans (Esquerra Republicana de Catalunya-ERC)
2013-2015	Josep M ^a Franquès Martí (Convergència i Unió-CiU)
2015-actualitat	Óscar Sánchez Ibarra (Partit dels Socialistes de Catalunya-PSC)

El PSC sempre ha liderat l'Ajuntament, a excepció d'una treva entre el 2008 i el 2015. El 2008 ERC va aconseguir l'alcaldia després d'una moció de censura amb CiU contra Cristóbal Ramírez.

Per a les eleccions del maig de 2015, el PSC incloïa al seu programa electoral una referència a solucionar el problema dels pisos ocupats amb una "aposta ferma per a la seguretat urbana i rural: cases buides i ocupades, masies i camins".

7. Constantí del segle XXI

Al llarg del segle XX i sobretot a partir dels anys 50, Constantí ha experimentat un procés de canvi molt intens. Aquest canvi és degut en bona part pel procés d'industrialització del Camp de Tarragona, que va provocar una arribada de població important i, en 10 anys, del 1970 al 1980, la població de Constantí es va duplicar. Constantí també ha sofert un gran canvi en la seva morfologia en passar de ser un poble eminentment agrícola a principis de segle, amb poc pes del sector industrial, a ser un poble dormitori on bona part de la població es desplaça a treballar a Tarragona en els sectors dels serveis i la indústria i on gairebé ja no hi ha presència de l'activitat agrícola.

Diari de camp

Per començar la investigació, el primer que vaig creure necessari va ser recollir tota la informació possible que estigués al meu abast, tant del conflicte concret del meu poble com de les ocupacions il·legals a nivell català i espanyol. Vaig fer un recull de premsa i vaig estructurar-me tota la informació que havia sortit a les notícies sobre el problema de Constantí. A continuació vaig desglossar els temes que volia tractar en el reportatge, què volia descobrir i explicar, així com els actors implicats i les fonts amb les que volia i podia comptar. Vaig informar-me de quina manera contactar amb elles, una tasca que no ha estat significativament difícil.

La primera persona amb qui vaig parlar va ser l'alcalde de Constantí, l'Oscar Sánchez. L'entrevista, que va tenir lloc al seu despatx de l'Ajuntament, pretenia que em servís per conèixer el problema de manera global i quin paper havia tingut l'Ajuntament. Va ser una conversa que, amb perspectiva, valoro de superficial –potser per la poca incisió que havia pogut fer en el tema fins llavors-. De l'entrevista en vaig extreure la idea de que l'alcalde havia delegat la feina a la Policia i a Serveis Socials i que la seva funció és de representant de l'Ajuntament en les reunions amb les institucions encarregades de gestionar la situació.

Seguidament vaig posar-me en contacte amb el cap de la Policia Local de Constantí, Lluís Molina, per tal d'entrevistar-lo i conèixer la tasca del cos policial davant del problema. La conversa amb el sergent em va ser molt més útil que la de l'alcalde per poder conèixer detalls interns sobre la situació dins del barri. A través de la Policia vaig poder obtenir el contacte de la Luisa, una de les primeres persones que va llogar un pis al barri, i del Miguel Gabarre, el portaveu de la comunitat gitana. Gràcies a la Policia també vaig poder accedir a l'interior del bloc número 7, que actualment està tapiat, per poder observar en quin estat estava.

Amb l'entrevista a la Luisa vaig poder conèixer el punt de vista sobre el problema de les persones que havien llogat una vivenda al barri. La seva història és especialment potent perquè ha hagut de patir aquest problema mentre el seu marit té una malaltia

degenerativa. A més, és de les persones que més va aguantar vivint al barri, fins i tot després de que ja no hi hagués subministraments de llum ni aigua.

El testimoni de l'Anna i el David el vaig aconseguir a través d'un conegut que és familiar seu. La seva història il·lustra la il·lusió trencada, la frustració i la impotència d'haver adquirit una vivenda i no només no poder-ne gaudir perquè l'edifici està malmès i tapiat, sinó haver de seguir-la pagant.

A través d'una exhaustiva recerca en diversos portals webs que faciliten informació sobre empreses i empresaris, als Butlletins Oficials del Registre Mercantil, en sentències publicades al Centre de Documentació Judicial, i en diferents mitjans de comunicació, vaig poder recollir un volum important d'informació sobre Foment Immobiliari del Baix Camp, la promotora, i concretament sobre dues persones que constaven com a administradors públics, Aberto Isiegas i Angel Gimeno. La troballa va provocar que canviés l'enfocament del reportatge. En un principi la intenció era destacar la problemàtica i la situació personal de les famílies des d'una vessant social. Descobrir el rerefons econòmic del problema permet saber-ne l'origen i les causes principals de la problemàtica i per tant entendre el perquè de l'estat en què es troba el barri.

A l'hora de voler contactar amb Serveis Social per conèixer de quina manera havien treballat, em van derivar a l'organisme del qual depenen, el Consell Comarcal del Tarragonès. Em vaig posar en contacte amb la Pilar Sierra, la coordinadora de l'Àrea de Benestar Social, que quan em va atendre per telèfon només va fer un parell de declaracions i em va dir que no podia parlar del tema i que no em podia ajudar.

De resultes de l'entrevista a Miguel Gabarre vaig obtenir el contacte de Joan Pla, el mediador de l'empresa Orim, que treballava per La Caixa. La conversa va ser molt productiva per conèixer de quina manera l'entitat financera havia passat a ser propietària dels pisos i de quina manera havia ho havia gestionat.

Tot això acompanyat de contínues visites al barri per explorar el terreny, observar la manera de viure dels veïns, l'estat dels carrers i l'interior i exterior dels edificis. En aquestes visites ha sigut quan he conegut les persones que estan vivint a la zona ocupant els pisos. Cal destacar que, malgrat haver rebut advertències de que passaria

el contrari, la gran majoria d'inquilins van estar disposats a explicar les seves històries i no vaig tenir cap problema.

A banda de les fonts mencionades, el reportatge també s'ha construït a partir de declaracions d'altres persones, com professors experts en temes d'economia o de dret penal i mercantil sobre els quals no tinc coneixement suficient. Les entrevistes realitzades als protagonistes del reportatge han estat enfocades a la vivència personal de cada testimoni tractant els diversos temes que m'interessaven tant en general i com en particular de cada persona. Preguntar sobre les mateixes qüestions a diverses persones m'ha permès extreure conclusions profundes i globals sobre les diferents problemàtiques. Cal mencionar la reticència inicial d'algunes fonts, que finalment han accedit a parlar. Es tracta d'un comportament totalment comprensible donada la circumstància de tractar-se d'un tema delicat, i més si es vol incidir en les vivències i opinions personals o si es tracta d'un tema de confidencialitat professional.

Un cop acabat el procés de documentació i tenint en compte la informació de la que disposava, vaig elaborar un esquema estructural del reportatge. A partir d'aquí he dut a terme la redacció en base els resultats de les recerques i les entrevistes realitzades. El reportatge ha estat escrit seguint, en gran mesura, un ordre cronològic, i s'ha estructurat per temes, per tal de facilitar la lectura i la comprensió de la història. L'escrit comença per l'estat actual del barri i seguidament s'introdueixen les primeres persones que van anar a viure-hi. La història acaba explicant la situació en la que es troben les famílies actualment.

Durant el reportatge he cregut convenient apartar el barri de La Patà com a objecte central de la història i fer un cop d'ull a temes estretament relacionats amb la problemàtica. D'altra banda també he trobat adequat posar en context el cas del barri de La Patà dins de l'esclat de la bombolla immobiliària.

La Patà, la degradació d'un barri prometedori

Un barri marcat pels conflictes socials ocasionats per una sèrie d'ocupacions il·legals que tenen l'origen en la crisi immobiliària

Preludi

El barri de La Patà de Constantí agonitza entre preocupació i especulació immobiliària. La majoria de les famílies que viuen al bloc número 9 del carrer Prat de la Riba estan en procés de desallotjament i fa mesos que esperen un lloguer social. La lentitud del procés fa que les notícies els arribin en comptagotes. A més, les condicions en les que viuen són deplorables: l'edifici està brut i malmès, tenen els subministraments punxats -amb el risc d'incendi que això comporta-, i hi ha tensió entre els veïns.

El barri, format per dos blocs de pisos i d'una seixantena d'adossats –en total més de 120 habitatges-, ve patint una sèrie d'ocupacions il·legals des del 2013, protagonitzades en bona part per famílies d'ètnia gitana. Les ocupacions han desencadenat en enfrontaments socials a causa d'un significatiu xoc cultural. Les queixes de les conductes incíviques de la comunitat gitana per part dels veïns del barri han estat constants des de l'inici de les ocupacions. Estem davant d'un conflicte social que té l'origen en un problema econòmic. La crisi immobiliària va portar a la promotora de les cases, Foment Immobiliari del Baix Camp, a fer fallida i, com a conseqüència, a abandonar el centenar de vivendes. Abans de desaparèixer, l'empresa va intentar llogar el màxim d'habitatges possibles per poder treure'n algun benefici.

L'Ajuntament ha girat la cara davant del problema i ha delegat la responsabilitat a Serveis Socials. El consistori al·lega que no té les competències suficients per fer-se càrrec del problema, i les solucions que posa damunt la taula són augmentar la seguretat amb més vigilància policial i facilitar la sol·licitud de lloguer social per a les famílies més vulnerables. Mentrestant, l'empresa propietària dels pisos, víctima de l'especulació immobiliària, després d'haver estafat diversos llogaters i haver-se desentès de la gestió de les vivendes, per ara n'ha sortit impune.

El setembre passat Endesa va tallar el subministrament elèctric al bloc número 7 del carrer Prat de la Riba per precaució, i un incendi la setmana següent va deixar l'edifici sense aigua. Des de llavors no hi queda cap família i el bloc està tapiat. L'edifici tampoc és habitable, ja que, a banda de la manca dels subministraments bàsics, té l'interior totalment saquejat i destrossat.

Qui és qui

“La Patada” o “La Patà”

Nom amb el que popularment es coneix la zona amb habitatges de nova construcció que han patit un degoteig d'ocupacions des del 2013 fins al dia d'avui. La promoció està composta per dos blocs d'una trentena de pisos cadascun, els números 7 i 9 del carrer Prat de la Riba, i d'una seixantena d'adossats.

Bloc número 7 del carrer Prat de la Riba

Edifici que pateix una degradació més ràpida. El setembre de 2017 Endesa en talla el subministrament elèctric i una setmana després un incendi al pàrquing deixa el bloc sense aigua. Actualment està tapiat, totalment saquejat i destrossat i no hi ha inquilins.

Bloc número 9 del carrer Prat de la Riba

Actualment l'edifici és propietat de La Caixa i està gairebé completament ocupat, tot i que té alguns pisos tapiats. Es troba en un estat de degradació important.

Luisa (pseudònim)

Antiga llogatera d'un pis als baixos del bloc número 7. Arriba al pis a finals del 2012 i en marxa a finals de 2016 després de que el juny es quedi sense electricitat i el setembre sense aigua corrent.

David i Anna (pseudònim)

Propietaris d'una vivenda del bloc número 7. Compren el pis a finals del 2012, però marxen a la primera meitat del 2013 per mala convivència a la zona. Lloguen el seu pis durant una temporada, però actualment el tenen tapiat i continuen pagant hipoteca i despeses.

Israel, Antonio, Emilia

Estan ocupant vivendes al bloc número 9 del carrer Prat de la Riba. Tant l'Israel com l'Emilia ja van viure al bloc número 7, ell amb contracte de lloguer inicial i ella “*de patada*”. L'Antonio va venir amb la seva família des de Barcelona.

Miguel Gabarre

Portaveu de la comunitat gitana de Constantí. Durant alguns mesos va dur a terme mediacions en conflictes entre persones d'ètnia gitana i les institucions o empreses involucrades.

Joan Pla (Orim)

La Caixa contracta l'empresa Orim perquè duguin a terme les mediacions entre els ocupes i l'entitat bancària. Joan Pla és el mediador que es va encarregar de valorar la situació de les ocupacions al bloc número 9 del carrer Prat de la Riba.

Foment Immobiliari del Baix Camp

Empresa promotora de la partida de les 122 habitatges repartits en dos blocs de pisos i una seixantena de cases adossades, als carrers Prat de la Riba i Jaume II de Constantí.

Building Center

És la immobiliària de La Caixa i Servihabitat en té la gestió. Quan la promotora fa fallida, esdevé copropietària de la promoció de vivendes. És propietària del bloc número 9 i de 16 adossats.

Jumefe

Empresa familiar de Madrid propietària d'una part del terreny sobre el qual es van edificar les vivendes. Com a permuta, tenia la propietat de 7 pisos del bloc número 7 i 3 cases adossades.

Endesa

Empresa subministradora de gas i electricitat a la zona de La Patà. El setembre de 2016 duu a terme un tall de subministrament definitiu i el bloc número 7 es queda sense electricitat.

Joan Llaó

Empresari al que Foment Immobiliari del Baix Camp, la promotora, va contractar atorgant-li poders per encarregar-se de l'administració i manteniment de les vivendes.

Francisco Javier Cameo, Alberto Isiegas i Angel Gimeno

Segons el Registre Mercantil i en aquest ordre, ells són últims administradors de Foment Immobiliari del Baix Camp. Isiegas ha comès estafes anteriorment i té antecedents penals, i Gimeno ha tingut enfrontaments amb la justícia.

Cabana Center i d'altres empreses gestores

Societats a les posteriorment que Foment Immobiliari va associar-se per tal que duguessin la gestió i administració dels pisos. Els canvis de gestora eren constants.

Ajuntament i alcalde Òscar Sánchez Ibarra.

La figura de l'alcalde com a portaveu de l'Ajuntament. L'Ajuntament ha dut a terme diverses reunions per iniciar i agilitzar els processos de lloguer social amb la Generalitat, sol·licitar més seguretat a la zona, demanar ajuda a la Delegació del Govern.

Polícia Local i sergent Lluís Molina

Cos policial de Constantí. Des del principi han estat duent a terme vigilàncies i controls al barri. Han atès a les famílies necessitades i han agafat les denúncies dels veïns.

Serveis Socials i Consell Comarcal del Tarragonès

S'encarreguen de valorar si les famílies veïnes de La Patà estan en risc de d'exclusió social i si s'escau envien l'informe a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

Agència de l'Habitatge de Catalunya

Institució que, en aquest cas, s'ha encarregat de concedir habitatges de protecció oficial a les famílies que han estat vivint als carrers Prat de la Riba i Jaume II.

I. Els inicis

A Constantí es va construir una nova promoció de vivendes amb la il·lusió de renovar la població i revalorar el poble. La promotora dels pisos va fer fallida arran de l'esclat de la bombolla immobiliària, i va abandonar els nous habitatges i els inquilins.

Avui el bloc número 7 del carrer Prat de la Riba està totalment saquejat. Sembla l'escenari d'una pel·lícula de terror. "Ara allò sembla Sarajevo, està en ruïnes", compara la Luisa, "i penso com la gent ha pogut arribar fins a aquest punt". L'edifici està franquejat per una reixa, tancada amb un cadenat. La clau la custodia el sergent de Policia. L'entrada i les bústies són plenes de propaganda del nou supermercat, que es va inaugurar el setembre passat. Passadissos bruts, portes dels ascensors forçades, cables per terra, mobles trencats, sofàs del revés. Les plaques del sostre estan arrencades i en penegen tubs i fils elèctrics.

Una forta olor d'aigües residuals inunda el passadís. Dins dels pisos, la brutícia absoluta. Un mar d'escombraries: envasos, sabates desaparellades, peces de roba, caixes, bosses, plàstics, cartrons. I el saqueig absolut. No hi queden mobles, ni electrodomèstics, ni els vidres de les finestres, ni els marcs de les portes. A les zones comunes, les proves de les connexions fraudulentament a la llum i l'aigua. Els quadres elèctrics destrossats, el cablejat robat. Al terrat, no queda ni un aparell d'aire condicionat. El garatge encara se'n recorda de l'incendi. La forta pudor de fum no ha marxat, ni té la intenció de fer-ho. Les parets i el sostre estan completament negres, el fum les hi ha tornat. El plàstic de les canonades que duïen l'aigua, s'ha desfet per la calor del foc.

La promesa d'un barri de nova construcció que havia d'acollir un centenar de famílies benestants, es va esvair. Desenes de famílies ara viuen en un edifici en unes condicions higièniques lamentables, a l'espera que se'ls concedeixi un lloguer social adaptat a les seves capacitats. Abans d'aquestes famílies, però, n'han passat moltes més. Famílies de tot tipus. Famílies del poble que van comprar una vivenda nova, famílies que van trobar pisos amb un lloguer bé de preu, famílies necessitades que van ocupar els pisos, famílies que se'n van aprofitar i en van fer negoci, famílies que

esperen que les institucions les ajudin a solucionar un problema que ja fa més de quatre anys que dura.

L'Anna i en David van ser dels primers interessats en comprar un pis nou a Constantí. Hem quedat en una cafeteria cèntrica de Reus per parlar de l'any i mig que van estar vivint al número 7 del carrer Prat de la Riba. Carrer que, juntament amb el de Jaume II, ha estat batejat el malnom de "La Patà" o "La Patada". Ella arriba primer, amb la seva filla petita. "Ara ve, en David, que està aparcant", em diu seriosa. Arriba ell, accelerat, s'asseu i demana una Voll-Damm, ella una Coca-Cola Zero i la petita una bossa de patates xips. En David és fill de Constantí, va néixer i créixer en aquest poble del Tarragonès, però més tard es va mudar a Reus, d'on és la seva dona, l'Anna. En David, però, tenia molt bons records de la seva infantesa a Constantí i, com que volien ampliar la família, li agradava la idea de tornar al seu poble natal. Malgrat que el poble, a l'Anna, no l'entusiasmés, van decidir començar a buscar un pis. Era el 2011, i a Constantí hi havia una promoció de vivendes de nova construcció, pisos i adossats nous de trinka. La parella va trobar que el preu era molt raonable, i van comprar un pis a la tercera planta del número 7 del carrer Prat de la Riba. Quan hi arriben, tant el barri com el bloc estan gairebé buits. Hi havia molt pocs llogaters, i encara menys propietaris.

"Els problemes van arribar quan es va instal·lar una oficina als baixos d'un adossat i es van començar a llogar pisos sense cap mena de control", sentència l'Anna ràpidament, brusca, aspra, i mirant-me fixament als ulls. Parla de la tongada de lloguers que es van dur a terme a finals del 2012. Ella explica que no es demanaven nòmines ni avals per fer el contracte de lloguers dels pisos, i que els preus baixos van atraure a molta gent que volia viure en aquells pisos nous, per estrenar. En David recorda que, en ocasions, hi havia inquilins que no havien fet ni contracte, que estaven allà de paraula. Tothom volia viure en un pis de 90 metres quadrats, amb traster i garatge per 300€ al mes. "La gent es va aprofitar de la situació", condemna l'Anna.

Durant els últims mesos de 2012 i els primers de 2013, el barri va rebre molta gent, fins a arribar a l'ocupació gairebé total de la zona. Amb els primers contractes es van donar d'alta els subministraments corresponents: l'aigua, l'electricitat i el gas. Aquesta primera onada d'ocupació en teoria era legal. La intenció dels inquilins era la de viure

de lloguer de manera normal i corrent. La intenció de la gent que va instal·lar l'oficina de la promotora per poder gestionar els lloguers, no està tan clara.

La Luisa va ser una de les tantes persones que va anar a viure a la zona a finals del 2012. "He perdut més de cinc quilos i he guanyat una depressió, amb tot el que va passar". És el primer que em diu, abans d'explicar-me la seva història a La Patà. Té la mirada distreta, es mossega el llavi, mou les cames nerviosament i juga amb les ungles de les mans. "No poder dormir a les nits, haver de marxar d'una casa que a poc a poc te l'havies anat fent teva..."

Ella havia viscut des de la seva infància a la urbanització tarragonina de Ciutat Jardí, zona privilegiada entre la Platja del Miracle i la Platja Arrabassada. Quan es va casar no va voler marxar del barri, així que va instal·lar-se al bell mig de la Via Augusta, a prop de la seva infantesa i del mar. S'hi va passar 35 anys, fins que el síndrome de Huntington l'hi és detectat al seu marit. La malaltia neurodegenerativa afecta a la motricitat, i el mas on vivien era ple d'escales i desnivells, una dificultat molt important per a la mobilitat reduïda del marit de la Luisa.

La seva germana vivia al Morell, i va assabentar-se d'una promoció de pisos i adossats de Constantí que podrien interessar a la Luisa. Era un canvi brusc. Havia nascut, crescut i viscut sempre envoltada de natura, zones àmplies i prop del mar. Ara anava a visitar un bloc de pisos al poble del costat. Tot i que a la Luisa el poble no li acabava de fer el pes, li va semblar que la zona almenys tenia vistes a la natura, estava apartat del centre del poble, era una zona nova, per estrenar i, el més important, és que era a peu pla i el seu marit no havia de fer esforços. El preu del lloguer pis era molt assequible, de 225€ amb opció a compra, una oferta molt interessant que podia assumir tenint en compte els seus ingressos.

Així, el 16 de novembre de 2012, la Luisa es reunia amb l'administrador de la promotora Foment Immobiliari del Baix Camp SA, Francisco Javier Cameo, i signava el primer contracte⁵ de lloguer, a la planta baixa del número 7 del carrer Prat de la Riba.

⁵ Als Annexos s'hi recull el primer lloguer que la Luisa va signar.

El poble va començar a respirar aire nou. Progressivament, les famílies anaven arribant al barri i s'instal·laven als pisos dels números 7 i 9 i als adossats del carrer Prat de la Riba i Jaume II. Les vivendes eren propietat d'una promotora amb nom local, però amb administradors aragonesos: Foment Immobiliari del Baix Camp SA. Un part dels terrenys sobre els que es van edificar els pisos i adossats, eren propietat d'una petita empresa familiar de Madrid, Jumefe. Ambdues societats van arribar a un acord i van fer una permuta: la madrilenya va cedir els terrenys per a l'edificació de les vivendes a Foment Immobiliari i, a canvi, obtenia la propietat de 7 pisos i 3 adossats.

Els habitatges s'acabaven de construir el 2010, i dos anys després, a principis del 2012, abans que es poguessin vendre o llogar tots, Foment Immobiliari del Baix Camp SA feia fallida.

Foment, víctima de l'especulació immobiliària

La promotora va ser una altra víctima de l'esclat de la bombolla immobiliària del 2008 que va desencadenar a una greu crisi econòmica que va afectar diversos àmbits de l'economia espanyola. El segle va començar amb un fort creixement del sector de la vivenda. Després que el 1998 s'aprovés l'anomenada Llei del Sòl, a través de la privatització del terreny, es pretenia aconseguir que la inversió en vivenda augmentés, que la oferta de pisos s'incrementés i, així, que el preu de la vivenda baixés per tal que els joves –la generació del *baby boom*- poguessin comprar-se una casa. La construcció de pisos va pujar en picat, i el 2005 Espanya construïa més vivendes que Alemanya, França i Itàlia juntes. La Llei del Sòl, però, va tenir l'efecte contrari. La demanda de vivenda va fer disparar el seu preu, que no va parar de pujar desmesuradament.

Alhora, el Banc d'Espanya va permetre que els bancs comencessin a rebaixar les exigències per concedir crèdits i préstecs. Les hipoteques van passar de ser de 15 anys a ser-ho de 40 o 50, a un preu tan baix que s'assemblava més al de un lloguer que al d'una hipoteca. Era una oferta molt llaminera, i les famílies van pensar que sortia més a compte pagar durant molts anys una hipoteca a preu baix i al final tenir una propietat, que no pas pagar durant molts anys un lloguer i al final no tenir res.

Empreses i particulars van aprofitar la situació i van començar a especular amb els preus de les vivendes. Els promotors compraven sòl sense haver de fer-ho amb diner propi, sinó del banc. Però el 2007 la situació ja no s'aguantava per enlloc. El deute d'empreses i famílies era important, així com el deute dels bancs espanyols amb la banca internacional. La crisi financera va esclatar als EEUU el 2008 i ràpidament es va contagiar arreu del món. Els bancs van deixar de donar crèdits i empreses i famílies es van quedar sense diners. El consum va baixar en picat, les empreses van tancar, la gent quedava a l'atur, i les famílies no van poder pagar les hipoteques.

Foment Immobiliari del Baix Camp SA va ser una víctima més de l'especulació immobiliària. Es constitueix el 1996 com a empresa en el sector de la construcció. Segons el Registre Mercantil de Tarragona, el seu objecte social són les activitats empresarials de construcció i promoció immobiliària. La societat, en el seu moment, va demanar un préstec hipotecari a La Caixa d'aproximadament un milió d'euros per tal de poder construir una promoció de vivendes a Constantí. La promoció consta de dos blocs de 32 pisos cadascun, a més d'una seixantena de cases adossades. En total, 122 habitatges.

La promotora no va poder pagar el préstec a La Caixa. Segons Jorge Miquel, professor de Dret Mercantil a la Universitat Autònoma de Barcelona, quan una empresa fa fallida, s'acostuma a iniciar un concurs de creditors, que és el procediment legal que s'origina quan una persona física o jurídica es troba en una situació d'insolvència on no pot fer front a la totalitat de pagaments que deu. El concurs es pot resoldre de dues maneres: per una banda el deutor pot arribar a un conveni amb el creditor. Aquest conveni pot donar lloc a una rebaixa del deute -una "*quita*"-; o bé a una "*espera*", és a dir, un allargament del termini per poder pagar el deute. També poden donar-se ambdues circumstàncies –una *quita y espera* (tretat i espera)-. L'altra manera de solucionar el concurs és amb una liquidació, que es produeix quan no es poden arribar a suficients acords de *quita y espera*. Jorge Miquel explica que el 90% dels concursos acaben en liquidació, és a dir, amb la venda del conjunt de l'empresa.

Foment, però, quan va adonar-se que no podia pagar el préstec hipotecari al banc, no va iniciar cap procediment concursal. Simplement va deixar de pagar, i va abaixar

la persiana. El més habitual quan es deixa de pagar un préstec a l'entitat bancària, és que aquesta posi una demanda al deutor. Aquí s'inicia un procés judicial de diverses fases que provoca que sigui molt lent. El resultat final és que l'entitat financera acaba obtenint la propietat dels immobles, ja que en cas de que no es pugui pagar el préstec hipotecari d'un immoble, l'entitat se la queda com a garantia de la hipoteca.

En el cas de Foment, la societat va aprofitar el temps que passa des de que el banc se n'adona que ha deixat de pagar el préstec, fins que s'executa la hipoteca i el banc esdevé propietari de les vivendes. És un procés judicial que acaba allargant-se molt, ja sigui pels problemes als jutjats o bé per la quantitat de procediments d'aquest tipus que hi ha a la cua del jutge. Foment Immobiliari és possible que fos conscient que es tracta d'un procés que s'alenteix molt i, per tal d'aprofitar-se d'aquesta situació, va utilitzar d'altres empreses o societats per poder llogar els pisos mentre durés el procés judicial. Teòricament, podia llogar els habitatges, perquè encara eren de la seva propietat i, de fet, era Foment qui tenia les claus dels pisos. La promotora va aconseguir llogar gairebé la totalitat de la promoció, oferint contractes de lloguer d'entre 200 i 350 euros, un preu assequible per a qualsevol tipus de família. Al llogar la vivenda, la propietària demanava el pagament equivalent a 3 mensualitats, com a concepte de fiança. Així, en un primer moment, Foment va rebre els diners del lloguer d'una seixantena de vivendes, però per triplicat.

L'empresa, doncs, a ulls de l'administració, segueix en actiu. Quan una empresa entra en concurs de creditors —o fa qualsevol canvi o moviment—, es fa públic a través del BOE, el Butlletí Oficial de l'Estat, o bé del BORME, el Butlletí Oficial del Registre Mercantil. Ara bé, en el cas de Foment Immobiliari, aquesta informació no ha sortit publicada. L'últim moviment de la promotora data del 25 de març de 2015, quan es nombra a Alberto Isiegas com a administrador únic. D'altra banda, l'últim dipòsit de comptes és del 2013 quan, teòricament, si una societat està activa, ha de fer el dipòsit de comptes anualment. Segons comenta Jorge Miquel, es podria arribar a la conclusió que Foment Immobiliari del Baix Camp s'ha convertit en una "societat dorment", una societat constituïda però que no té activitat. Els socis han decidit deixar-la sense activitat perquè volen evitar els tràmits de liquidació. A mesura que el procés judicial va anar avançant, el 2015 La Caixa va acabar adquirint un dels dos blocs de pisos, el

número 9, i alguns dels adossats. Llavors, Foment Immobiliari del Baix Camp ja havia desaparegut, abandonant els pisos i els inquilins.

Mentre s'estaven signant els contractes dels primers lloguers, hi havia moviments dins la societat. Segons el BORME, el Butlletí Oficial del Registre Mercantil, el 28 de novembre de 2012⁶ l'empresa duu a terme un canvi important en la seva organització. En primer lloc, es canvia el domicili social al carrer Jaume II número 88, als baixos d'un adossat que fa cantonada de la promoció de vivendes. Aquest mateix dia també s'informa de canvis als càrrecs de l'empresa. Es produeixen 14 dimissions: dimiteix Juan Busquets Thomas dels seus càrrecs de president i conseller, Jose Manuel Cabello deixa els càrrecs de vicepresident, conseller i conseller delegat, Josep Maria Mila cessa com a secretari i conseller, i Antonio Ortiz, Juan Busquets Tarrats, Rafael Cartes, Francisco Puigdollers, Juan Bargallo, Juan Martínez i Francisco Graus deixen el seu càrrec de consellers. Després de totes aquestes dimissions, Francisco Javier Cameo esdevé administrador únic de l'empresa. Exactament un any i nou mesos després, el 2 d'e setembre de 2014, el BORME de Tarragona⁷ informava que Francisco Javier Cameo deixava de ser l'administrador únic, i ho passava a ser Alberto Isiegas Gerner.

“L'Isiegas aquest em va trucar perquè volia comprar-nos el pis. O això és el que deia”, recorda el David, el propietari d'un dels pisos de la promoció. Ell i l'Anna, explica, haurien accedit a vendre-li el pis encara que hagués sigut a un preu baix. L'Anna també recorda bé l'Alberto, que “era qui portava els lloguers, qui suposadament tenia la propietat dels pisos o, si més no, la cessió”. L'Anna, mentre m'explica què recorda, fa silenci uns segons, fent memòria, i sentència que l'Alberto li feia “molt mala espina”.

L'Alberto Isiegas és un empresari de Saragossa i, segons el portal Infocif⁸, figura com a administrador únic actiu de les empreses Rumano-Española Relaciones SL des del 2006, de Promociones Aragonesas EPI des de 2014, i d'Internacional de Consultas e Intermediaciones SL des del 2012. Anteriorment havia estat administrador de Foment

⁶ Als Annexos es facilita l'extracte corresponent del BORME.

⁷ Als Annexos es facilita l'extracte corresponent del BORME.

⁸ Aquesta informació es recull als Annexos i es pot recuperar al següent enllaç:

<http://www.infocif.es/general/empresas-informacion-listado-ejecutivos.asp?Buscar=alberto%20isiegas%20gerner>

Inmobiliari del Baix Camp el 2015 i administrador solidari de Zastordisa Promociones SL el 2006.

Només cal fer una ràpida cerca a Google per esbrinar el passat d'Isiegas. El 16 de juliol de 2008 l'Heraldo de Aragón⁹ publicava el següent titular: "*La Audiencia multa con casi 4,5 millones a dos empresarios por fraude a la Seguridad Social*". La notícia explica que l'Audiència de Saragossa ratificava una sentència que condemnava a dos empresaris, Alberto Isiegas Gerner i Patrick-Marcel Rossetti, a una multa de gairebé 4,5 milions d'euros per un delictes continuat contra la Seguretat Social. Tant Isiegas com l'altre empresari, francès, havien deixat d'abonar les quotes corresponents als seus treballadors durant els anys 2000 i 2001. Ambdós empresaris havien sigut administradors de diverses societats fraudulentament dedicades a negocis immobiliaris. Les societats utilitzades per Isiegas per cometre el delictes varen ser Inmobiliaria SINC SA i Gestión y Administración de Bienes Inmuebles SA. Durant el judici es va provar que l'intercanvi de treballadors entre les empreses era habitual, i que quan una empresa es dissolia, se'n creava una altra que assumia part de la plantilla i les obres en marxa. Així, intentaven despistar els inspectors de la Seguretat Social. El Jutjat Penal número 7 de Saragossa, a més, va condemnar Isiegas a dos anys i mig de presó i a un any al francès.

D'altra banda, l'usuari "Unn4med Strike" denunciava el març de 2009 al seu blog¹⁰ que Isiegas havia comès estafes a diversos usuaris del portal de subhastes eBay. Isiegas va estafar diversos usuaris amb la venda d'un mòbil el 2008. L'autor del blog va decidir denunciar-lo després d'intentar comprar-li el mòbil i veure que Isiegas només donava excuses. Al judici, el jutge va dictaminar que Isiegas tornés els diners estafats a més d'una multa de 5€ diaris durant diversos mesos.

L'exdona d'Isiegas, Remedios Marta Aroca, afirma en un comentari al mateix blog d'"Unn4med Strike" que Isiegas també va intentar estafar-la. Comenta, a més, que ella va voler denunciar-lo per maltractament psicològic, i que en un principi no va

⁹ Coloma, A. (16 de juliol de 2008). La Audiencia multa con casi 4,5 millones a dos empresarios por fraude a la Seguridad Social. Heraldo de Aragón. Disponible a: http://www.heraldo.es/noticias/aragon/zaragoza/la_audiencia_multa_con_casi_millones_dos_empresarios_por_fraude_seguridad_social.html i disponible al recull de premsa dels Annexos

¹⁰ <https://unn4med.wordpress.com/2009/03/19/justicia/>

trobar cap advocat que volgués defensar-la al jutjat de Saragossa perquè a la família d'Isiegas hi ha d'advocats, procuradors, una fiscal i una secretaria de jutge. Finalment, Isiegas va quedar absolt.

Set mesos després de que Isiegas fos nomenat administrador únic, el 17 de març de 2015 Angel Gimeno Nogueras li agafava el relleu. Gimeno, també aragonès, ha estat implicat en dos delictes. El 2007 Europa Press¹¹ publicava que la Fiscalia de Cantàbria estava investigant una denúncia de la Unió Sindical Obrera sobre el tancament de la fàbrica Canduela. La notícia explicava que es podria haver comès un delictes contra els treballadors i un possible alçament de béns derivat del desmantellament de l'antiga fàbrica de Canduela a San Martín del Pino de Peñacastillo, que va provocar l'acomiadament de tota la plantilla. La Fiscalia es va interessar pel desmantellament de les instal·lacions industrials de la fàbrica i la destinació de les existències, eines i materials que, van anar a parar a les empreses de Saragossa, Norris Center i Fábrica Española de Grúas Torre. Aquesta última empresa estaria vinculada a l'empresari navarrès Luis Oliver Albesa, amic de Gimeno.

El 4 d'agost de 2016, l'ABC¹² anunciava que Oliver, durant la seva etapa com a conseller al Real Betis el 2010, hauria pagat la pensió alimentària del fill d'Angel Gimeno amb diners del Betis. Les acusacions les fan diverses plataformes defensores de l'equip de futbol en el conegut "cas Saqueo". Oliver hauria pagat 20.008,60€ per "la pensió alimentària que devia el pare d'un menor, Ángel Gimeno Nogueras, amic d'Oliver", entre d'altres.

Així doncs, les dues últimes persones que van estar al capdavant de Foment Immobiliari del Baix Camp tenen un passat protagonitzat pels enfrontaments amb la

¹¹ La Fiscalía cántabra investiga la denuncia de USO sobre el cierre de la antigua fábrica Canduela (9 de maig del 2007). Europa Press. Disponible a: <http://www.europapress.es/nacional/noticia-fiscalia-cantabria-investiga-denuncia-uso-cierre-antigua-fabrica-canduela-20070509144910.html> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

¹² González, M. (4 d'agost de 2016). Oliver pagó la pensión alimenticia del hijo de un amigo con dinero del Betis, según BXV. ABC Sevilla. Disponible a: <http://sevilla.abc.es/deportes/alfinaldelapalmera/noticias/real-betis/oliver-pago-la-pension-alimenticia-del-hijo-amigo-dinero-del-betis-segun-bxv-113239-1470254557.html> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

justícia. No és d'estranyar, doncs, que els negocis que van dur a Constantí tampoc fossin aigua clara.

Lluís Molina, sergent de la Policia Municipal de Constantí, explica que “es van produir contínuament vendes de la gestió tots els actius”. “Es creaven empreses i intentaven aconseguir que la gent pagués un lloguer que probablement no era legítim”. Les empreses a les que el sergent es refereix són Jardins de les Borges SL, Les Clotes Residencial SL, Llars del Morell SL, totes elles ubicades al mateix domicili social que Foment Immobiliari del Baix Camp: al carrer Jaume II número 88, concretament als baixos d'un dels adossats de la promoció. Jorge Miquel, expert en dret mercantil, explica que aquesta pràctica no és il·legal en si mateixa i que, de fet, és habitual. El sergent de Policia opina que aquest és el modus operandi per perjudicar la investigació dels jutges. Coincideixen tres persones relacionades amb aquestes empreses: Jose Manuel Cabello Padrisa, Maria Mercè Cabello Vila i Javier Cameo Hernández. Una altra de les societats relacionades és Promociones Aragonesas EPI, de la qual Alberto Isiegas és administrador únic des del maig 2014, de la mateixa manera que ho va ser de Foment Immobiliari del Baix Camp des de l'agost de 2014 fins el març de 2015. Promociones Aragonesas EPI actuava com a gestora de les vivendes, tenint així la capacitat de llogar, cobrar i signar contractes de lloguer. De la mateixa manera, l'empresa alacantina Cabana Center també va ser gestora dels lloguers durant una temporada. Va ser la primera empresa no vinculada amb Foment que esdevenia administradora de les vivendes. Més tard, la societat, al veure que no valia la pena invertir en els pisos, els endossaria a alguna altra empresa, i així successivament.

A banda dels administradors que figuren oficialment al Registre Mercantil, també hi va haver una persona que va dedicar-se a administrar els pisos, el Joan Llaó. Ell es defineix a si mateix com “un dimoni del carrer, però bona persona”. Viu des del 2011 a La Patà i va ser, com aquell qui diu, el que va estrenar el barri. Anteriorment ja havia fet negocis amb Foment Immobiliari del Baix Camp, que fa sis anys li va atorgar poders per poder administrar els lloguers dels carrers Prat de la Riba i Jaume II. Ell no va voler ser administrador de la societat, va preferir quedar-se al marge, “perquè ja sabia per on anaven els *tiros*”. Així, va esdevenir “ninot de palla” que, en termes

jurídics, es tracta de l'individu que, mitjançant una retribució, es contracta per assumir responsabilitats, generalment d'ordre penal, que corresponen a altres persones.

El Joan feia contractes de lloguer i s'encarregava del manteniment de les vivendes. Si es trencava alguna cosa o calia pintar una paret, era ell el responsable. Cobrava 2.500€ al mes i tenia un adossat per ell i un altre per a la seva filla. Però la promotora va abandonar les vivendes deixant molts assumptes pendents. “Quan Foment va desaparèixer, van quedar a deure diners al fuster i ferrer del poble, i jo vaig anar a Saragossa, els vaig amenaçar, i al final van pagar”, assegura el Joan.

“A mi, entre Foment i Cabana Center em deuen 50.000 euros”, aclareix. “Jo sé on estan tots els de Foment, perquè he treballat per ells i sé on anar-los a buscar, però encara no ho faré”, sentència el Joan. Té esperança que la situació s'arregli i pugui recuperar els seus diners. Més endavant, té intenció de comprar la promoció i encarregar-se d'arreglar els pisos que avui estan destrossats, per poder donar una segona oportunitat al barri.

II. La Patà, barri anàrquic

La promotora dels habitatges de La Patà desapareix i els pisos es van buidant, i comencen les ocupacions il·legals. El barri s'omple d'ocupes –en bona part d'ètnia gitana– que protagonitzaran conflictes socials i així s'iniciarà la degradació sistemàtica de la zona.

A mesura que anaven passant els mesos, va començar a córrer la veu de que els contractes que s'estaven fent no eren legals o, si més no, que eren estranys. En pocs mesos, diverses empreses van personar-se als pisos intentant renovar el contracte de lloguer. La Luisa recorda que l'Alberto Isiegas va presentar-se al seu domicili com a administrador de Promociones Aragonesas, gestora de Foment Immobiliari del Baix Camp. Isiegas li va reclamar que signés un contracte¹³ de lloguer nou i que li entregués l'antic. Ella va accedir a signar el nou contracte que, a més, incloïa una rebaixa de 10 euros a l'import mensual del lloguer, però es va negar a tornar el primer contracte.

Els veïns no tenien la seguretat de que hi hagués un propietari sòlid que s'estigués fent càrrec dels pisos. La sensació d'abandonament per part de la promotora s'anava estenent pels carrers de La Patà. Foment, poc a poc va anar desapareixent del mapa fins al punt de deixar de cobrar els lloguers. Algunes famílies, preveient el que estava passant, ja havien intentat deixar de pagar l'arrendament. I la promotora no els ho havia reclamat. Era la prova de foc, l'empresa s'havia desentès completament dels pisos i adossats dels carrers Prat de la Riba i Jaume II.

Gradualment, tots els inquilins d'ambdós blocs de pisos van anar deixant de pagar la mensualitat del lloguer, perquè la promotora ja no els el reclamava i tenien la certesa de que els havia abandonat. La pràctica es va estendre per totes les vivendes i va anar convencent els últims llogaters que encara estaven al corrent de les mensualitats, com la Luisa.

“Al final ningú ja pagava, la última que va deixar de pagar vaig ser jo”, confessa la Luisa. Els veïns ja sospitaven de que darrere dels pisos no hi havia ningú amb cara i

¹³ Als Annexos s'hi recull el segon contracte que la Luisa va signar.

ulls, la Luisa va decidir comprovar-ho deixant de pagar un mes. “Si algú em ve a reclamar, llavors sabré que hi ha algú interessat al darrera de tot això. Però no, vaig deixar de pagar i mai ningú em va enviar cap carta ni em va trucar”, i així la Luisa va estar tot un any sense pagar el lloguer del pis. Explica, però, que els subministraments, l'aigua i l'electricitat, els va pagar rigorosament, malgrat que “molts que van deixar de pagar el lloguer, també van deixar de pagar la llum, i això també va fer molt mal”.

D'altres, més prudents, van decidir, directament, marxar del barri. Alhora, comença a córrer la veu que a Constantí hi ha una zona de pisos nous, que el propietari no els estava reclamant i que hi havia gent vivint-hi sense pagar lloguer. Llavors, a mesura que algunes de les famílies marxaven del barri, d'altres arribaven per instal·lar-s'hi, traient partit de la situació. “Pis que es quedava buit perquè algú marxava, pis que s'omplia d'ocupes”, recorda la Luisa.

Així, el barri queda batejat amb el nom de La Patà o La Patada. Només cal una *patada* per poder tenir un pis nou sense haver de pagar ni un cèntim ni pel lloguer, ni l'aigua, ni l'electricitat. Davant de tot això, el Joan Llaó, que fins llavors s'havia fet càrrec del manteniment de les vivendes, va veure's estafat per l'empresa per la qual treballava, així que va continuar vivint al barri observant com aquest entrava en una decadència absoluta.

L'afany per beneficiar-se d'una circumstància gairebé anàrquica va propiciar que es fes negoci de la situació. En alguns casos, abans de deixar el pis, els inquilins oferien a altres famílies entrar a viure-hi a canvi d'una quantitat de diners que sovint oscil·lava entre els 300€ i 800€. Així, es va donar el cas on persones que portaven mesos vivint en un pis sense pagar lloguer, venien les claus de la vivenda a altres persones que volien o necessitaven viure en un pis sense haver de pagar ni lloguer ni subministraments.

Quan Jumeffe, la petita empresa familiar madrilenya que era propietària de 7 pisos i 3 adossats, es va assabentar del problema, ja era massa tard. Les ocupacions ja havien començat i la situació estava en un estat avançat. La societat va preferir

desentendre's del problema i va aconseguir vendre els pisos a un particular de Tarragona, que actualment s'està encarregant de portar el problema als jutjats.

L'Anna i el David van marxar del barri relativament aviat. Ells van ser una de les famílies que va ensumar-se el problema que s'acostava i que va decidir marxar abans que es fes més gros, abans de l'estiu del 2013. L'única diferència amb l'altra gent que va marxar, és que la parella tenien el pis en propietat, mentre que la resta estaven de lloguer. Després de marxar van tornar a viure a Reus, i el seu pis el van aconseguir llogar-lo. "Els nostres inquilins, per sort, han sigut força normals", explica el David. I l'Anna afegeix que els llogaters que han tingut "estaven acollonits i marxaven a la primera de canvi. El que més ha durat ha estat un any". La parella explica que els arrendataris havien patit robatoris dels fusibles o dels comptadors de l'aigua, entre d'altres, i que intentaven ajudar-los al màxim perquè no marxessin, ja que si se n'anaven "aquell pis era un caramellet", i temien que els entressin ocupes. Finalment, però, van decidir posar una porta antiokupa i ara el pis està buit. "Això sí, paguem hipoteca, IBI, impost de la brossa, tot. Això representa uns 260€ euros l'any, amb l'hipoteca a part. Ah, i l'assegurança de la llar", afegeix l'Anna, impotent. Ara ella no vol sentir-ne ni a parlar, del pis del carrer Prat de la Riba. Des de que van marxar no hi ha tornat, diu que cada vegada que hi pensa se li regira l'estómac. El David també té molt mal record de l'estada allà, però ell hi va anar tornant per poder atendre problemes que tenien els seus inquilins.

Després de quatre anys, l'Anna i el David denuncien que el que ha passat allà no és just. Ell exclama que com l'Ajuntament "pot tenir la barra d'ajudar els ocupes a buscar un pis de lloguer social i haver deixat de banda les famílies que inicialment van comprar una vivenda". "Jo treballo cada dia 8 hores i a mi no se'm dona cap ajuda. Ells no treballen i tenen el pis gairebé gratis i el menjador de l'escola dels seus fils gratis", acaba sentenciant l'Anna.

Així, Constantí va ser testimoni d'una pràctica ben estesa a la resta de zones amb problemes d'ocupació il·legal. El negoci dels pisos *patada* és un problema present a diverses zones de Catalunya i Espanya. S'estima que a Espanya hi ha prop de 3,5 milions de pisos buits, 45.000 dels quals a Catalunya, segons informa La

Vanguardia¹⁴ a través de dades del Registre de Pisos Buits de la Generalitat, de l'INE i del cens de vivendes. A Constantí el número de pisos buits el 2011 era de 154, un 5,8% del total d'habitatges.

El negoci darrera la ocupació il·legal

La fallida del sector immobiliari va provocar que milers de vivendes quedessin buides, sense vendre ni llogar. Alhora, el nombre de famílies que han vist disminuir els seus ingressos fins al punt d'haver de deixar casa seva i que, per tant, necessiten un sostre, ha crescut. Aquesta circumstància ha generat la proliferació de persones que es dediquen a facilitar l'entrada a pisos buits a les persones interessades, o bé que tenen la necessitat i urgència de trobar un pis. Es tracta de serrallers o persones amb les habilitats suficients que cobren entre 300 i 800 euros pel servei complet: canvien el bombí, punxen la llum, el gas i l'aigua, entreguen la clau als nous inquilins, i se'n desentenent completament. Sense factures, papers, ni noms pel mig.

Aquestes màfies poden anar amb la veritat per davant, sense amagar que els pisos són del banc i estan buits, i que es tracta d'una ocupació il·legal. El Español publicava un reportatge¹⁵ l'octubre de 2015 amb el testimoni de Ricardo, un paleta a l'atur que havia creat una "immobiliària okupa". En altres casos, però, les màfies es poden disfressar d'immobiliàries per poder enganyar a les persones més vulnerables. Famílies que es troben desemparades i que confien cegament amb la suculent oferta d'un senyor ben vestit que diu treballar per una immobiliària. En ocasions, fins i tot, els lloguers es signen davant de falsos notaris, per afegir credibilitat a l'estafa.

La Vanguardia¹⁶ recull el testimoni d'una veïna de Badalona, la Nabila, que havia "llogat" un pis després de vendre's uns terrenys a Marroc per poder assumir el lloguer

¹⁴ García, J. M. (16 d'octubre de 2016). Dónde están las viviendas vacías de Catalunya. La Vanguardia. Disponible a: <http://www.lavanguardia.com/vida/20161016/41996322757/viviendas-vacias-municipios-catalunya.html>.

¹⁵ López, D. (31 d'octubre de 2015). Así son las inmobiliarias okupas que cobran por asaltar los pisos vacíos de los bancos. El Español. Disponible a: http://www.elspanol.com/reportajes/20151030/75492490_0.html i disponible al recull de premsa dels Annexos.

¹⁶ Torres, J. (7 de novembre de 2015). El 'negocio' de los pisos ocupados: cobijo de necesitados y filón para las mafias. La Vanguardia. Disponible a: <http://www.lavanguardia.com/local/barcelones-nord/20151102/54438455414/pisos-ocupados-mafias-badalona.html> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

a Catalunya. Quan va voler sol·licitar una ajuda a l'oficina municipal de l'habitatge, no li va ser possible, ja que la documentació era irregular i no tenia rebuts del pagament del lloguer, ja que pagava en mà al suposat llogater. Més tard, es va acabar de confirmar quan va rebre una avís de desallotjament.

Vivint de patada

Les ocupacions il·legals de La Patà comencen entre el 2012 i el 2013 i s'allarguen fins l'actualitat, es tracta d'un procés progressiu del que costa trobar-ne el punt d'inici. Les famílies anaven i venien, arribaven i marxaven. Quan un pis quedava buit, el dia següent ja tornava a estar ocupat. Van arribar a viure a la zona 40 famílies, que es tradueixen en més de 200 persones. Com més temps passava, més es degradava el barri. Cada vegada més brut, més destrossat, més insegur, més guetitzat. Era com una gangrena, estenent-se per tots els racons. La mort progressiva del barri.

Les famílies que anaven arribant en degoteig a La Patà eren, en la gran majoria, d'ètnia gitana. El sergent de Policia, Lluís Molina, explica que bona part de les famílies tenien almenys un dels membres a l'atur i tenien menors i criatures al seu càrrec. A més, part del col·lectiu nouvingut eren joves sense estudis ni formació. Els nous ocupants provenien en part de poblacions properes, com Tarragona o Reus. Alguns, fins i tot, van arribar des de Barcelona o de França. Bona part, però, ja eren veïns de Constantí. Miguel Gabarre, portaveu de la comunitat gitana del poble, explica que moltes famílies del poble que estaven "malvivint" van assabentar-se dels pisos nous i buits, i van ficar-s'hi dins. Gabarre assegura que la majoria de famílies que van instal·lar-se a La Patà ho van fer per necessitat, tot i que confessa que hi va haver casos d'ocupació per part de persones que ja disposaven de vivenda pròpia i que van voler aprofitar-se de la situació.

L'Israel té 24 anys, i està vivint a un pis amb la seva dona, el seu fill, el seu germà i la senya cunyada. Fa un parell d'anys va decidir llogar un pis al bloc número 7, i va fer contracte de lloguer amb Cabana Center. L'Israel, al principi, estava vivint de manera regular. Explica, però, que quan la situació es va començar a torçar i la gent va desconfiar i va començar de deixar de pagar, ell també ho va fer.

A l'incendi que hi va haver al garatge del bloc número 7, un dels cotxes que es va cremar era seu. Quan l'incendi va acabar de fer inhabitable el bloc, l'Israel va anar a viure al bloc número 9. Va pagar 800€ a una altra família per entrar en un pis a la segona planta, però el 3 de març va haver de marxar i el pis va quedar tapiat amb una porta antiokupa. El seu germà, que vivia al pis del davant, els va acollir a casa seva. L'Israel explica les condicions en les que vivien al principi al bloc número 7 eren molt millors. *"Luego los okupas lo destrozaron todo"*, recorda.

L'Israel confessa que ara al bloc 9 no acaben d'estar-hi del tot còmodes. No vol fer nosa al seu germà i, a més, el bloc està molt brut i deixat. Ara mateix està treballant, però el seu cas encaixava dins del perfil per sol·licitar un lloguer social a través de Serveis Socials i l'Agència de l'Habitatge. Ell i la seva família esperen tenir un lloguer social al juny.

L'Antonio i la seva família van arribar a Constantí fa aproximadament vuit mesos. Vivien a Barcelona, al barri de la Mina, però en van haver de marxar arran d'un conflicte entre clans gitanos. *"Nosotros no tenemos nada que ver, pero nos ha salpicado"*, explica l'Antonio, eixancarrat al sofà, mentre torna la mirada a la televisió. Al pis, a la tercera planta del número 9 del carrer Prat de la Riba, hi viuen l'Antonio, la seva dona, el seu fill, la nora i els seus dos néts. *"Nos tuvimos que ir obligados, hemos venido con lo puesto"*. No són l'única família gitana de Barcelona que ha vingut a viure a La Patà, la Policia Municipal assegura que algunes famílies gitanes van arribar al poble fugint de la lluita de clans del barri de la Mina, una baralla que va esclatar l'any passat arran de l'assassinat d'un jove del clan dels Baltasars. Segons El Periódico¹⁷, entre 300 i 500 persones relacionades amb el crim van haver d'abandonar casa seva.

"Nos enteramos del piso a través de una gente", diu la seva dona. El boca a boca entre familiars i coneguts és la principal font d'informació dels pisos buits. L'Antonio explica que, per entrar al pis, van pagar 1.800€ a un musulmà, que els va prometre que els portaria un contracte, però que mai ho va fer: *"Nos dijo que vendria con un*

¹⁷ Sánchez, G. (3 de febrer de 2016). Lucha de clanes gitanos en la Mina por el asesinato de un Baltasar. El Periódico. Disponible a: <http://www.elperiodico.com/es/noticias/barcelona/lucha-clanes-gitanos-mina-asesinato-baltasar-port-olimpic-4867885> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

contrato de alquilar, però aquí no ha venido. Me ha engañado", explica l'Antonio. La família no està pagant ni llum ni aigua, ja que quan van arribar al pis, els subministraments ja estaven enganxats. El pare de la família assegura la situació els ha portat a ocupar el pis: *"Nosotros nunca hemos ocupado pisos, en la vida"*.

"Yo estuve hablando con los vecinos para arreglar y pintar la escalera, pero aquí cada uno va a lo suyo", l'Antonio explica que va proposar als veïns del bloc de comprar un pot de pintura i pintar entre tots l'escala i els replans, però que no li van fer cas. *"Pa que se vea bien"*, diu la seva dona, mentre que ell sentència que *"¡Somos gitanos, però no so somos guarros! Si te fijas nuestro rellano es el más limpio"*.

L'Emilia va arribar al barri a la primavera de 2014. Ella va néixer a Reus, però va conèixer el seu marit, que era de Navarra, i van anar a viure allà. L'Emilia tenia familiars que ja estaven vivint al barri, la van avisar que hi havia pisos que estaven molt bé i que en aquell moment no estaven fent fora a ningú. *"Le pegó una Patà mi marido y nos metimos dentro"*, L'Emilia va venir amb el seu marit i les seves filles petites. Ara la parella té un altre fill, de 2 anys.

La convivència amb la resta de veïns -la majoria eren "payos", explica l'Emilia- era molt bona. Quan ella va arribar al bloc ja ningú estava pagant lloguer. Al seu pis, però, explica que hi estaven malament. Era massa petit i no tenia finestres –algú les havia malmès abans de marxar-ne-. Explica que les mateixes veïnes, "payas", li deien *"Emilia, tu que eres buena persona y tienes tres crios, ábrete ese piso que ése lo tiene todo"*. L'Emilia és gitana i el seu marit no, però explica que no li agrada viure com viuen ells, que prefereix viure com la resta de ciutadans.

L'Emilia, des de que viu al bloc número 9, està millor. El pis és més gran i hi viuen bé els cinc membres de la família. Comenta que el bloc està molt brut, ningú neteja les zones comunes. *"Al no pagar, cariño, cada uno hace lo que quiere, y eso tampoco tiene que ser así"*, m'explica. Té la mirada molt trista, i parla amb resignació. *"Yo, cariño, soy gitana por los cuatro costados, pero yo es la primera vez que estoy viviendo con gitanos. Yo siempre he vivido mezclada con el resto de gente"*. L'Emilia diu que no li agrada que no hi hagi ordre, que cadascú vagi a la seva i que no hagi civisme. Diu que vol que els seus fills creixin en un entorn "normal". *"Lo que no me han dado a mí, quiero dárselo a mis hijos"*.

Ara mateix l'Emilia està cobrant una petita ajuda econòmica per poder alimentar els seus tres fills. L'ha començat a cobrar el mes de maig. Amb aquesta ajuda, l'Emilia se'n surt, però perquè no paga ni lloguer ni factures. Si no, no podria tirar endavant. Abans de cobrar aquesta ajuda, l'Emilia aconseguia tirar endavant demanant caritat, i el seu marit venia *chatarra*. Aquest mes que ha pogut cobrar l'ajuda, va més descansada. Fa un any l'Emilia va presentar la documentació als Serveis Socials per fer la sol·licitud d'un pis de protecció oficial. L'Emilia vol deixar de viure de *patada*, vol un lloguer assequible i poder pagar la llum i l'aigua. *Como Dios manda*.

Convivència impossible

Les discrepàncies entre dos grups socials eren evidents i els problemes no van trigar en arribar. Per una banda, els veïns que encara quedaven al bloc –antics llogaters que havien deixat de pagar el lloguer- i per una altra, la comunitat gitana que s'havia establert al barri.

La brutícia es va apoderar de la zona. Com que no tenien cap comunitat configurada, no es dedicava cap despesa a la neteja de l'escala. Estava bruta i descuidada. Els solars de darrere els blocs de pisos, es van inundar de deixalles. “Llençaven la brossa pel balcó, perquè dins de casa els feia nosa”, recorda amb indignació la Luisa. Una cadira, les escombraries de la setmana, un sofà, un matalàs, envasos buits o una nevera trencada. La Luisa es desesperava: “Nosaltres ho netejàvem, perquè si no allò s'hauria convertit en un cau de merda, de mosquits, escarabats i rates!”.

Miguel Gabarre explica que com que les entrades i sortides dels pisos eren constants, si entrava una família i, per exemple, un moble de l'antic inquilí els feia nosa, ho llençaven pel balcó. “*Había un riesgo de incendio importante*”, comenta Gabarre, i explica que va demanar a l'Ajuntament que els cedissin un camió per poder netejar la zona i poder portar-ho a la deixalleria. Sí, es va netejar en un cert moment. La situació, però, es va repetir, i Gabarre pensa que és degut a que “*si no estan pagando una cosa, no la acaban de valorar*”.

En David també recorda les conductes incíviques que va presenciar per part d'alguns dels veïns mentre va viure a La Patà. “Ens vam arribar a trobar nenes que orinaven a l'entrada del nostre bloc, quan no n'eren ni veïnes”, recorda. L'Anna explica “Cantaven

flamenc *a grito pelao* a les 3 de la tarda" i que tenien el volum de la música molt alt fins a ben entrada la matinada.

Les conductes incíviques per part de la comunitat gitana són les que reben més queixes. Crits, baralles, festes dins de les cases, música alta i robatoris. La Policia revisa alguns dels informes sobre problemàtica social i cita textualment les amenaces i insults que els agents policials rebien per part dels veïns d'ètnia gitana: "*¿No tenéis huevos de bajar o qué?*" "*¡Mierdas, que solo servís para hacer fotos a los coches que estan mal aparcaos!*". El sergent recupera algunes de les denúncies que els veïns regularitzats van posar als ocupes per il·lustrar les baralles i conflictes que hi havia:

"Que se presente a la institución la señora Oviedo para denunciar que a las 22.30h aproximadamente del 18 de agosto de 2014, el denunciante y su familia regresan a su domicilio, que con él se encontraba su mujer y sus dos hijos menores de edad. Que la convivencia con los vecinos del 1º 1ª y de abajo de su mismo edificio no ha sido desde hace tiempo buena, que son familias de gitanos que viven ocupando estos pisos. Que el denunciante manifiesta que iba a meter el coche en el parking i había unos cristales en el suelo, que según el denunciante estas personas tiran desde su piso a la calle botes de cristal, pañales usados y basuras en general. Que el denunciante se acercó para llamarles la atención como ya había hecho en alguna ocasión, que esta vez se encontraba una pareja de esta familia en un banco de al lado [...]."

El sergent assegura que les baralles entre els mateixos veïns eren constants, i ho demostra citant textualment els insults que una veïna llençava a l'altra: "*Rubia, demonia, estás loca hija de puta, chupapollas de moros!*", "*Te vamos a matar rubia demonia, voy a matar a los perros y te vamos a quemar la casa!*", "*¡Hija de puta, me cago en tus muertos, te voy a matar!*".

Casos d'amenaces: "[...] y cuando iba caminando por la acera dirección a su domicilio oyó el ruido de un vehiculo que venia por detrás, y vio el coche como se subía a la acera dónde se encontraba él e intentó atropellarlo [...]". I casos de violència domèstica: "*Hijo de puta, comemierda, maricón, para qué pegas a la niña?*". El sergent afirma que també hi vivia un agressor sexual i d'altres persones amb antecedents penals o que havien estat a la presó.

El David i l'Anna descriuen com, en una ocasió, no els funcionava l'aire condicionat. Van pujar al terrat a veure si havia passat alguna cosa amb l'aparell, i van veure que

no en quedava ni un, “els havien robat absolutament tots”. Un altre dia van adonar-se que el gas no els funcionava i, quan van anar a comprovar el comptador, van descobrir que la veïna del pis de baix s’havia enganxat la seva canonada al comptador de la parella.

Les discrepàncies van deixar de ser internes, entre les famílies d’ètnia gitana i la resta de veïns, o bé entre famílies gitanes diferents, i van travessar el carrer dels Horts, que separa La Patà del barri de Les 600 Vivendes. Com la trinxera que divideix dos bàndols enemics.

Les 600 Vivendes és el nom amb el que es coneix el barri de Centcelles. Es tracta d’una promoció d’habitatges de protecció oficial construïda entre el 1973 i 1974 i que va provocar un fort canvi demogràfic al poble de Constantí. La població va passar de ser de 3.016 habitants el 1970 per passar a ser-ne 6.021 el 1980. Durant els anys 60, 70 i 80 la major part de la immigració que va arribar provenia d’Andalusia. És en aquestes dècades quan Constantí pateix un canvi substancial i passa de ser un municipi tradicionalment agrícola a ser un poble dormitori.

El *boom* de l’heroïna dels anys 80 també va esquitxar Constantí. Durant molts anys, el poble va estar molt estigmatitzat i era conegut a tot el Camp de Tarragona per la presència de droga als seus carrers. Sobretot pels carrers de Les 600 Vivendes. Als anys 90 era habitual trobar-se xeringues a les voreres, escales, places, del poble o bé veure els drogoaddictes clavar-se-les a les venes dels braços al bell mig d’un parc infantil.

Durant els anys 70 al barri de Centcelles, a banda de “Les 600 Vivendes”, també se’l va començar a anomenar “Liang Shan Po”, gràcies a una sèrie televisiva japonesa que s’emetia per TVE, *La Frontera Azul*. Narrava la història d’un grup de genets xinesos delinqüents que el segle X habitaven a la zona del riu Liang Shan Po. Durant la dècada del 1970 a Constantí es va construir un edifici que limitava amb el barri de Centcelles i que estava pintat de color blau, fent de frontera amb la resta del poble. Així doncs, Les 600 Vivendes es van convertir en la Liang Shan Po, separada de la resta del poble per l’edifici pintat de blau, la *frontera azul*.

Avui el barri de Centcelles encara arrossega estigmatització, malgrat que naturalment no sigui la mateixa de fa 25 anys. Sempre ha sigut un barri problemàtic, una espècie de gueto on la resta d'habitants que no en fossin veïns no s'hi han acostat.

Les 600 Vivendes i La Patà, dos barris problemàtics separats per un carrer de sis metres d'amplada. Algunes de les famílies d'ètnia gitana de Les Vivendes, en assabentar-se dels pisos de La Patà, van decidir anar-hi a viure. En comptes d'estar pagant un lloguer en pisos petits construïts a principis dels 70, van preferir ocupar un pis recent construït i punxar-ne els subministraments. La resta de famílies humils i d'ètnia gitana del grup Centcelles van rebutjar des d'un primer moment les ocupacions il·legals de La Patà. Els ocupes, com que havien viscut tota la vida al barri del costat, quan simplement volien anar a fer un cafè al bar de sempre, començaven els insults, que acabaven en baralles i amb la presència de la Policia Local.

“Abans sí que hi havia punts de droga localitzats al poble”, recorda l'Òscar Sánchez, l'alcalde de Constantí, però afegeix que “avui en dia, desgraciadament de droga se'n ven a tot arreu”. Lluís Molina, cap de la Policia Local, també recorda que als anys 90 “s'havia d'avisar l'ambulància i els jutges contínuament perquè hi havia morts al carrer per consum d'heroïna”. Ara, però, la situació és molt diferent. “Efectivament hi ha venda de droga a la zona”, afirma el sergent, però concreta que el tràfic ja no és d'heroïna, sinó que ara el negoci estrella és la marihuana. Només cal passejar-se pels carrers Prat de la Riba i Jaume II, fer un cop d'ull als balcons i ensumar l'olor que sovint impregna l'ambient, per confirmar el que diu el sergent.

El carrer dels Horts, a banda de separar La Patà de Les 600 Vivendes, també la separa del Centre d'Atenció Primària de Constantí, a tocar d'ambdós barris. Una part dels ocupes nouvinguts al barri no estaven empadronats a Constantí, fet que no els permetia gaudir del servei del CAP municipal. Per poder recórrer al servei sanitari, havien de desplaçar-se a Tarragona, als hospitals Joan XII o Santa Tecla. Això va provocar enfrontaments entre els veïns del barri i els treballadors del CAP. Quan les recepcionistes els informaven que no els podien visitar perquè no estaven empadronats al poble o bé no tenien targeta sanitària, els veïns es queixaven, feien crits, amenaçaven i, quan els guàrdies de seguretat pretenien dissuadir-los, s'hi

enfrontaven. Si pel contrari sí que eren atesos, no respectaven les cues ni el seu torn i feien xivarri a la sala d'espera.

Paral·lelament als problemes interns del barri, els rumors de que hi havia uns pisos nous ocupats majoritàriament per gitanos ja s'havien escampat per tot el poble. A més, la premsa comarcal i nacional se'n va començar a fer ressò. Els constantinencs vèiem aquella zona com un gueto, un annex del Grup Centcelles. Ens sorprenia, sí, però tampoc ens estranyava del tot. La fama que té Constantí fa molts anys que ens acompanya, que hi hagués una altra zona fotuda era totalment factible.

II. La llum al final del túnel?

Els desallotjaments i el lloguer social són dues de les opcions per intentar sanejar el barri de l'ocupació il·legal, però es tracta de processos lents. L'Ajuntament ha de delegar el problema a les institucions competents per poder solucionar el problema.

La Caixa, propietària del bloc número 9

El juny de 2015 Joan Pla es desplaça fins a Constantí per dur a terme una mediació amb els okupes dels pisos del bloc número 9 del carrer Prat de la Riba. L'empresa del Joan, Orim, es dedica a la gestió urbanística i a la mediació en situacions d'ocupació o en casos de gestió de crèdits –morosos-, per a entitats financeres.

El 2015, els 32 pisos del bloc número 9 del carrer Prat de la Riba, així com 16 dels adossats de la promoció van passar a ser propietat de Caixabank, més concretament de Building Center, la immobiliària de l'entitat financera. Quan Pla va dur a terme la mediació, al bloc hi havia 20 pisos ocupats, 8 tenien un contracte de lloguer, i als que quedaven 2 de lliures, se'ls va instal·lar una porta *antiokupa*. El problema, és que les famílies que estaven de lloguer, l'havien deixat de pagar juntament amb la resta de veïns del barri. “Per tant, es van convertir en okupes”, explica Joan Pla. La situació és rocambolesca: “El que passa és curiós, perquè els que tenien contracte de lloguer, al deixar de pagar, sembla que hi hagi més legitimitat a fer-los fora, ja que pots portar el contracte de lloguer al jutjat. En canvi els que són okupes, primer has de posar una denúncia i el procediment s'allarga molt més”. Per tant, les persones que en un principi van pagar lloguer, juguen amb desavantatge respecte aquelles que van decidir directament ocupar una vivenda.

Joan Pla coneix perfectament la dinàmica de les ocupacions “massives”. “En la majoria d'ocasions existeix l' ‘efecte crida’ de les famílies gitanes”, es refereix a quan una família arriba a la zona, se n'adona del potencial dels pisos, i avisa a amics i familiars de l'oportunitat. Pla assegura que normalment hi ha un negoci al darrere que organitza i treu profit dels pisos buits. “Llavors, quan hi arribem nosaltres, la cosa ja està fora de control”.

Durant les mediacions, s'intenta negociar amb els okupes perquè entreguin les claus, per tal d'evitar els desnonaments. Els okupes, però, van demanar que se'ls fes un contracte de lloguer, ja que no tenien on anar i estaven disposats a pagar el que poguessin permetre's. Pla explica que, en realitat, les entitats financeres prefereixen no haver d'arribar al punt de fer un desnonament. Al final, però, es va arribar a la conclusió que si es fa un contracte de lloguer tan fàcilment a un pis ocupat, això estimula encara més les ocupacions il·legals. "Es crea un efecte dominó que produeix una situació totalment injusta".

En el cas de Constantí es va plantejar en un principi, la idea de fer un lloguer social, a petició de les persones que estaven ocupant els pisos. L'empresa medidora, va valorar la situació de cada família, i identificar aquelles que estaven en risc d'exclusió social. En aquest procés hi intervé la Policia –per comprovar que no tinguin antecedents penals- i Serveis Socials, per corroborar la situació de risc de la família. Si Serveis Socials acaba afirmant que aquella família és vulnerable, recomanen que es faciliti un lloguer social a la mateixa vivenda, o bé que es dugui a terme una reubicació de la família dins d'una àrea de proximitat.

En alguns casos comptats, Orim va arribar a pactar un lloguer social amb les famílies. Però en la majoria de casos es va determinar que els okupes no complien els requisits bàsics per poder optar a un lloguer social i que, per tant, haurien de marxar. Així, va començar el procediment judicial per fer els desallotjaments.

Solucions a la ocupació il·legal dins i fora de la justícia

El procediment per fer fora uns okupes pot dur-se a terme tant per la via civil com per la via penal, assegura Joan Baucells, professors de Dret Penal de la UAB. Si el propietari decideix començar un procés penal, haurà de posar una denúncia per usurpació, que es recull en l'article 245 del Codi Penal. Aquest delictes es castiga amb una pena de presó d'un a dos anys o amb una multa de tres a sis mesos, depenent de si hi ha violència en l'ocupació de la vivenda. Aquest procediment pot durar fins a dos anys. El propietari posa la denúncia, les autoritats policials identifiquen els okupes de la vivenda, i llavors el denunciant pot sol·licitar una mesura cautelar de desallotjament per a que els okupes abandonin la vivenda abans que es resolgui la causa.

En cas de que el propietari opti per la via civil, es duu a terme un procés de “desnonament per precari”. En aquest cas, el propietari també pot demanar un desallotjament cautelar del pis. En el cas de desnonament, el propietari demanda els okupes com a “precaristes”, és a dir, aquell que ocupa una vivenda a títol gratuït. En el procés penal el demandat pot ser sentenciat a pagar els costos del procés, però no tindrà antecedents penals. En ambdós casos, tant via civil com penal, s'acaba amb el desallotjament de la vivenda.

Un cop desallotjada la vivenda, si és propietat del banc i ha de restar més temps buida, s'instal·la una porta antiokupa per evitar que es torni a ocupar. STM Seguridad Integrada és una empresa de Barberà del Vallès especialitzada en aquest tipus de portes protectores. Es tracta de portes blindades dissenyades per protegir locals i vivendes buits. No tenen espiell ni pom, i es col·loquen davant de la port original. Les més modernes no tenen ni pany, i es desbloquegen a través d'una aplicació mòbil. A més, s'hi pot instal·lar un detector de moviment i so, i s'enviarà una alerta al mòbil del propietari si algú intenta manipular la porta.

Avui, però, existeixen altres vies per solucionar un problema d'ocupació. Són solucions que fugen dels procediments jurídics, que són massa llargs i només porten maldecaps als propietaris. En ocasions, es pot aconseguir fer fora un okupa a canvi de diners. El propietari ofereix una quantitat de diners a l'okupa a canvi de que abandoni la vivenda. Joan Llaó explica que ha patit ocupacions en altres finques de Tarragona, i que va aconseguir recuperar els habitatges subornant els okupes amb 5.000 euros. A més, segons el portal Idealista, cada vegada hi ha més empreses que es dediquen a comprar pisos de bancs o de particulars amb okupes, ja que sovint seran més barats, podent arribar a estar a meitat de preu. Els propietaris no perden tota la inversió que van fer amb el pis, i l'empresa adquireix un immoble per un preu molt barat. Llavors, és la nova empresa propietària l'encarregada de dur a terme tot el procediment judicial per expulsar els okupes de la vivenda.

En la mateixa línia, la lentitud de la justícia ha provocat que hagin sorgit empreses com a alternativa a la solució legal. Empreses que es dediquen des de l'àmbit privat a solucionar els problemes d'ocupació il·legal mitjançant la mediació. Els propietaris

desesperats per recuperar casa seva recorren a una via més ràpida que ofereix l'empresa Desokupa¹⁸.

Una veu digna de l'espot publicitari més fiable comença a narrar la història d'una tranquil·la comunitat de veïns amb música calmada de fons. En un dels pisos, una jove parella posa el seu nadó a dormir; al pis del costat, la senyora Julia fa ganxet tranquil·lament; i al pis de dalt uns estudiants estan jugant a la consola. De sobte, un disc ratllat atura la música i es mostra com uns okupes estan destrossant el pis del president de l'escala. El nadó es desperta, l'àvia s'espanta i els estudiants intenten, en va, dialogar amb els okupes, que responen *"¡Soy okupa, tengo mis derechos y voy a llamar a la Policía!"*. Mentrestant, la família del president de l'escala, desesperada, s'espera fora del pis sense poder-hi entrar. Ara el bloc de pisos es mostra destrossat, brut i ple de pintades. La veu en off explica que la Policia no pot fer gaire res davant d'aquestes situacions, i Desokupa s'erigeix com a veritable solució per recuperar les llars ocupades il·legalment.

Els seus valors, diuen, són el respecte, la convivència i la llei, mentre que les seves armes són el diàleg i la coherència. L'empresa s'atribueix un 92% de casos resolts amb èxit. Un dels directius de l'empresa, explicava en una entrevista¹⁹ a Crónica Global que el 70% de les okupacions que gestionen acaba amb una mediació amb els inquilins, mentre que el 30% restant es munta un control d'accés a l'edifici ocupat. Asseguren que no utilitzen la força per fer fora els okupes del pis, ja que la llei ho prohibeix. Desokupa, en primer lloc, comprova que la vivenda és propietat del seu client. Un cop comprovat, es presenten al pis amb les escriptures i negocien la sortida dels okupes. Si no volen marxar, munten un operatiu de control de l'accés a la vivenda durant 24h. Els okupes acaben accedint a marxar quan veuen un arsenal d'homes musculats, experts en boxa, davant la porta del pis. La incomoditat provoca que finalment es negociï una compensació econòmica amb tal de marxar. Si la situació es posa tensa, avisen a la policia, però no arriben a utilitzar la força. La seva tarifa oscil·la entre els 3.000 i 8.000 euros.

¹⁸ <https://www.desokupa.com>

¹⁹ Jorro, I. (14 de febrer del 2017). Desokupa, el 'terror' de los okupas: "Abriremos siete franquicias este año". Crónica Global. Disponible a: http://cronicaglobal.elespanol.com/vida/desokupa-terror-okupas-tres-franquicias-2017_68076_102.html i disponible al recull de premsa dels Annexos.

El Confidencial²⁰, assegura que diverses entitats socials, com l'Observatori de Drets Econòmica, Socials i Culturals o la PAH, han anunciat demandes i querelles criminals contra Desokupa per amenaces, coaccions, desallotjaments extrajudicials i violació dels drets fonamentals. Fins i tot, com denuncia La Directa²¹, se'ls ha vinculat a entorns neonazis o a la milícia ultranacionalista sèrbia. També ha nascut una plataforma en contra d'aquesta empresa, Stop Desokupa²², que denuncia les pràctiques basades, diuen, en la violència i la intimidació.

Desokupa no és l'única que ofereix els seus serveis per recuperar pisos okupats. A la pàgina web Milanuncios s'hi poden troben anuncis com *"Recupere su piso. Fuera okupas"*, on un advocat de Pamplona s'ofereix per dur a terme els procediments legals i jurídics per fer fora els okupes d'un pis de particular. *"Desocupa en una semana. Se hace desahucio exprés de okupas. Discreción pero efectividad"*, instant a contractar-los per no haver d'esperar a que es duguin a terme els procediments judicials. Una altra empresa semblant a Desokupa, Controlservice, s'anuncia com a empresa de seguretat i mediació per al desallotjament d'okupes. D'altres anuncien sistemes de seguretat: *"Protégase de los okupas. Sistema de Seguridad por 20 euros sin cuotas mensuales"*.

A la mateixa pàgina on hi trobem anuncis de professionals que s'ofereixen per solucionar casos d'ocupació il·legal, hi apareix l'altra cara de la moneda. Anuncis de persones que busquen un pis per ocupar: *"Compro piso okupa"*, *"Busco piso okupa, pago hasta 1.500€, muy buen estado 4 habitaciones o más, 2 baños mínimo, en el centro de Barcelona o Mataró. Urge"*, *"Compro piso okupa en Montbui o Igualada"*, *"Busco piso para okupar ya abierto, me urge"*. Fins i tot hi ha anuncis que requereixen que el pis sigui del banc, no d'un particular: *"Busco piso patada por Barcelona y alrededores, no importa habitaciones, metros, pago hasta 300€ (importante que sea de banco)"*. D'altres anuncis denoten certa desesperació: *"Compro piso okupa porque*

²⁰ Brunat, D. (2 d'octubre de 2016). Desokupa, el polémico comando de boxeadores que desaloja pisos usando la ley. El Confidencial. Disponible a: http://www.elconfidencial.com/espana/2016-10-02/desokupa-comando-boxeadores-desaloja-usando-ley_1268872/ i disponible al recull de premsa dels Annexos.

²¹ Todó, B. (28 de juny de 2016). Desokupa, el polémico comando de boxeadores que desaloja pisos usando la ley. La Directa. Disponible a: <https://directa.cat/paramilitars-extrema-dreta-integren-una-empresa-que-executa-desallotjaments-extrajudicials> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

²² <https://stopdesokupa.noblogs.org>

nos van a deshauciar de nuestro piso en breve y no me puedo quedar en la calle. Pago 200€". Alguns aprofiten per fer negoci de pisos buits "*Se ofrece piso okupa de banco. 4 habitaciones y terraza*". Milanuncios reuneix anuncis²³ de totes les bandes implicades en la ocupació il·legal: persones que ofereixen pisos buits per ocupar, persones que busquen un pis de *patada*, i professionals que s'ofereixen per fer de mediadors o desallotjar okupes de pisos particulars.

El paper de l'Ajuntament davant del problema

El problema que hi havia a La Patà ja havia arribat a les orelles de la resta de constantinencs. El conflicte s'havia iniciat durant l'antiga legislatura, governada per la coalició entre Esquerra Republicana de Catalunya i Convergència i Unió. Els dos candidats es van partir la legislatura, i quan les ocupacions il·legals van començar, l'alcalde era Josep Maria Franquès.

Franquès recorda que l'Ajuntament poca cosa podia fer davant d'un problema de gestió de pisos d'una empresa privada. "La responsabilitat era dels propietaris", sentència. "Nosaltres ja vam veure que el lloguer dels pisos era molt baix, i vam dir 'ui, aquí...', però no podíem obligar-los a pujar-lo", explica Franquès fent referència a la ràpida onada de llogaters que va arribar a la zona aprofitant els baixos preus.

Quan l'empresa es va esfumar i els problemes van començar, l'exalcalde recorda que des de l'Ajuntament se sentien "molt impotents, ja que no hi havia interlocutors a l'altre costat per poder abordar els problemes". El consistori només va actuar en mesures de caire social i en augment de la vigilància policial. L'Ajuntament va contractar dos mediadors perquè duguessin a terme una prospecció. Un estudi de camp per analitzar l'estat de la zona, la neteja, la seguretat i la situació de les famílies que hi estaven vivint, estiguessin ocupant o no. Franquès destaca que va ser una "inspecció molt curiosa" i que els mediadors van informar de la situació a tots els grups municipals. En cas de detectar algun problema o algun cas de vulnerabilitat, els mediadors ho comunicaven a Serveis Socials, que iniciaven els protocols pertinents per donar solucions.

²³ Als Annexos es recull una selecció d'anuncis a la pàgina web <https://www.milanuncios.com> relacionats amb l'ocupació il·legal.

“Hubo mucha dejadez por parte del Ayuntamiento, el problema ya estaba con Franqués y se lo dejó a Oscar”, opina Miguel Gabarre respecte l'implicació de l'Ajuntament durant l'antiga legislatura. Des del seu punt de vista, si des del consistori s'hagués treballat des del primer moment, possiblement no s'hauria arribat fins als extrems on s'ha arribat.

Les accions oficials coordinades amb les institucions competents arriben amb l'actual legislatura, per part de l'Ajuntament amb l'Òscar Sánchez, del PSC, a l'alcaldia. “Qui té la competència per solucionar això és la Generalitat”, explica l'Òscar Sánchez, alcalde de Constantí, “Nosaltres l'únic que podem fer posar-nos en contacte amb el delegat del govern”. I així ho va fer l'Ajuntament. El dia 29 de gener es va convocar una junta local de seguretat per intentar resoldre el problema de les ocupacions il·legals, on hi assisteixen membres de la Policia Local i dels Mossos d'Esquadra, i el delegat del Govern de la Generalitat, Òscar Peris. “La Junta de Seguretat és l'eina que té l'alcalde per tal de poder donar a conèixer als cossos policials els problemes en qüestions de seguretat ciutadana”, aclareix l'alcalde. D'aquella reunió en va sorgir l'operatiu de seguretat anomenat CENCO, que estableix un calendari de control policial als accessos del poble, entre d'altres accions. La vigilància policial també va augmentar a La Patà, on els escorcolls van començar a ser més freqüents.

La presència de Mossos d'Esquadra va augmentar al municipi en un moment clau, on els rumors de les ocupacions il·legals ja estaven més que demostrats. La veu de que el barri era una zona problemàtica també s'havia estès i fins i tot n'hi havia que deien que era més perillosa que Les 600 Vivendes. El simple fet d'haver-hi més presència policial va fer que la sensació de seguretat i tranquil·litat es va tornés a respirar al poble.

El juny de 2016 Endesa duu a terme un tall de subministrament per manteniment. Els veïns van estar dues hores sense llum, i quan l'electricitat va tornar, uns veïns en tenien, i uns altres no. La Luisa, per exemple, malgrat que havia decidit no pagar més el lloguer, estava al corrent dels pagaments dels subministraments, va ser una de les afectades per aquest tall. Ella, juntament amb d'altres veïns que també pagaven les factures, van reclamar, però no van aconseguir que els tornessin el subministrament elèctric. Això sí, destaca la Luisa, alguns dels veïns que tenien l'electricitat punxada,

en seguien gaudint. A partir d'aquí, malgrat que d'aigua sí que en tenia, ja no podia utilitzar res elèctric a casa seva. Així doncs, feia els àpats a casa la seva germana, que vivia en un dels adossats, però seguia dormint al seu pis. Afortunadament per ell, el marit de la Luisa ja es trobava vivint en una residència i no va haver de passar per aquest tràngol.

Un mes després, en el Ple ordinari del 19 de juliol de 2016, tots els grups municipals van aprovar una moció conjunta per combatre la ocupacions irregulars. El consistori demanava a la Generalitat crear una Taula de treball amb representants de l'Ajuntament, de la Delegació de la Generalitat a Tarragona, del Consell Comarcal i dels propietaris dels edificis. A més de la creació d'aquesta taula, també els grups municipals també instaven a "a les administracions competents a la seva implicació i a l'increment de recursos econòmics".

El màxim que pot fer l'Ajuntament segons les seves competències és reclamar a les autoritats i institucions que sí que poden actuar, a que ho facin amb més rapidesa i eficiència, ja que el problema a Constantí ja traspassava els murs de La Patà i s'encomanava el malestar i la preocupació a la resta de la població.

La gota que vessa el got

El mes de setembre de 2016 va ser decisiu. El dia 11 els veïns del bloc número 7 de Prat de la Riba es van despertar sense llum. Endesa havia tallat el subministrament elèctric a les 6.30h del matí. El tall va afectar a tot el bloc, indistintament si les famílies estaven o no al corrent dels pagaments. En aquell moment, eren 8 les famílies que encara ho feien. Les famílies van presentar-se davant l'Ajuntament per demanar explicacions, acusant directament a l'alcalde, que fins i tot va rebre alguna amenaça. La manifestació de les famílies ocupes va aixecar molta polseguera al poble. Va despertar tota mena d'opinions als constantinencs, molts ho van veure com una injustícia, que no tenien dret a reclamar que se'ls torni un subministrament elèctric pel qual no estan pagant en un pis que tampoc estan abonant cap mensualitat ni hipoteca. "Personalment, ho vaig viure molt intensament, vaig patir molt per aquella situació", confessa l'Oscar Sánchez, l'alcalde. "Endesa no va avisar que tallarien el subministrament", comenta, i afirma que l'empresa ho va fer per seguretat. Segons

Endesa, es va interrompre la subministració d'electricitat pel perill que representava tenir 40 de les 48 instal·lacions manipulades.

De fet, la setmana anterior, un foc al terrat d'un hotel de Lloret de Mar va servir a Endesa descobrir que la cadena hotelera tenia el subministrament punxat al carrer. Fins a quatre hotels²⁴ estaven aconseguint l'energia de manera fraudulenta. A partir d'aquest episodi, l'empresa va decidir tallar la subministració d'electricitat allà on estava punxada, però no per furt elèctric, sinó per prevenció. Nou dies més tard del tall a Constantí, Endesa duia a terme una acció gairebé idèntica a Maçanet de la Selva. El 20 de setembre Endesa va tallar el subministrament elèctric a dotze cases, la majoria ocupades.

Davant de la situació de tenir una quarantena de famílies sense accés al subministrament elèctric, l'Ajuntament es va posar en contacte amb Endesa per demanar que estudiessin cas per cas. Finalment l'empresa va informar que els veïns afectats es dirigissin a la seu de Tarragona amb el contracte de lloguer o de venda de la vivenda, i d'aquesta manera el subministrament s'aniria restablint. El problema, però, és que la majoria de famílies no tenien cap mena de contracte de lloguer. A més, dels pocs contractes de lloguer que alguns veïns tenien, tampoc es pot assegurar si eren del tot regulars.

La situació a La Patà, però arriba al seu límit la nit del dimecres 14 de setembre. Un incendi al garatge del bloc número 7 del carrer Prat de la Riba acaba de cremar les poques esperances que hi havia per revifar el barri. Irònicament, el foc va calcinar les canonades d'aigua. La Luisa, que vivia just a sobre del garatge, estava dormint. Mig adormida, sentia corredisses i soroll fins que un crit la va acabar de desvetllar: "*¡Salid, salid, que se ha pegado todo el fuego!*". Ella va agafar les claus, el mòbil i, quan va obrir la porta del pis, de sobte una fumerada negra i espessa l'envoltava i li dificultava la respiració. Ara, quan ho recorda, se li neguen els ulls. Aquest incendi va cremar dos cotxes, una moto, i va provocar que els veïns deixessin de gaudir de l'únic

²⁴ Rodríguez, M. (2 de setembre de 2016). Endesa corta la luz a un cuarto hotel de Lloret de Mar que la tenía pinchada. El País. Disponible a: http://ccaa.elpais.com/ccaa/2016/09/06/catalunya/1473152880_939454.html i disponible al recull de premsa dels Annexos.

subministrament que els quedava: l'aigua. Un incendi que no s'ha investigat si va ser intencionat o bé es va tractar d'un accident, tot i que totes les veus apunten que va estar provocat arran de la tensió del barri. De fet, unes veïnes afirmaven al Diari de Tarragona²⁵ que “algun ocupa havia dit que calaria foc”. Els tres vehicles que es van cremar la nit de l'incendi, estaven massa separats entre ells com perquè les flames s'haguessin escampat per si soles.

L'Ajuntament, que al juliol ja va demanar una mesa de treball a la Generalitat, va tornar a contactar amb la Delegació de Tarragona dia següent per insistir en organitzar una reunió urgent. La situació estava al límit i l'Ajuntament no tenia les competències suficients per actuar. “Durant tres o quatre dies no vam parar de treballar i de tenir reunions entre Tarragona i Barcelona”, recorda l'alcalde. “Volíem donar una solució el més ràpid possible”.

“Allà ja no s'hi podia viure”, lamenta la Luisa. L'edifici estava malmès, no hi havia electricitat i tampoc hi havia aigua. Durant dos mesos, amb esperances de que la situació millorés mínimament, encara va estar dormint al seu pis mentre feia vida a casa de la seva germana i la seva neboda. “Cada dia omplia una garrafa de cinc litres amb la mànega del garatge i me l'emportava al meu pis, per poder anar al lavabo, com a mínim!”. La Luisa recorda que el sergent la va informar que s'iniciarien els processos urgents per poder reubicar les famílies en altres pisos. “Van venir els assistents a veure la nostra situació, però els que no teníem el perfil no vam poder optar a un lloguer social”, es lamenta. “Jo em vaig quedar sense res, perquè es veu que amb una pensió de 550€ ja ets ric”. Així doncs, al novembre la Luisa va decidir llogar un pis al carrer del Castell, a una altra zona del poble. “Pago 260€ però és la meitat de gran que l'altre”.

Ja fa set mesos que la Luisa va llogar el pis nou, però encara no hi ha pogut anar a viure. No s'hi veu amb cor. Entre llàgrimes, la Luisa explica que encara se sent molt arrelada al pis del carrer Prat de la Riba, perquè hi va anar a viure amb el seu marit,

²⁵ Plana, M. (19 de setembre de 2016). Veïns de Constantí fa 14 dies que no tenen llum ni aigua 'pels okupes'. El Diari de Tarragona. Disponible a: <https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Vens-de-Constanti-fa-14-dies-que-no-tenen-llum-ni-aigua-pels-okupes-20160919-0008.html> i disponible al recull de premsa dels Annexos.

que ja no té al seu costat. “Em costa molt deixar-ho enrere, encara no puc anar a viure sola a un pis nou sense el meu marit”. Confessa que encara no li ha explicat el que ha passat al seu marit, que ara està vivint a una residència. No vol donar-li més disgustos. “I el malson encara no ha acabat”, diu. M'explica que al febrer va rebre una carta d'Endesa on li reclamaven 3.000€ corresponents a les factures des d'agost de 2015 al setembre de 2016. “I jo tinc totes les factures pagades!”. Aquests diners que l'empresa li reclama probablement són conseqüència del furt elèctric per part de les famílies gitanes, que tenien el llum enganxat al seu comptador. La Luisa diu que ha pensat anar-ho a denunciar l'Oficina del Consumidor, però que prefereix no fer-ho. “Que hi guanyaré amb tot això? Enredar-me més? Més històries?”.

Taula d'emergència i lloguer social

Després de l'incendi, Serveis Socials –que no depèn de l'Ajuntament, sinó del Consell Comarcal-, juntament amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya han estat treballant per poder donar una solució a les famílies vulnerables socialment. Els assistents de Serveis Socials van prioritzar la tasca al bloc número 7. Pilar Sierra, coordinadora de l'Àrea de Benestar Social del Consell Comarcal, explica que la seva principal funció és valorar la situació de les famílies i posar-les en contacte amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. En els casos on existeixi més vulnerabilitat o risc d'exclusió social, es facilita l'entrada a la Taula d'emergència social, que és qui acaba decidint.

El maig de 2016, el Govern de la Generalitat va crear la Taula d'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica per “vehicular mesures concretes urgents per a les persones afectades per desnonaments” i fer front a la situació de les persones amb vulnerabilitat energètica a Catalunya. Per poder accedir a la Mesa d'Emergència han de complir una sèrie de requisits referit. Una de les condicions principals és la insuficiència d'ingressos econòmics. Per exemple, les persones que viuen soles han de percebre uns ingressos mensuals iguals o inferiors 2 vegades l'Indicador de Renda d'Insuficiència. En els casos d'unitats de convivència, han de rebre uns ingressos iguals o inferiors a 2,5 vegades l'IRSC. Addicionalment, els sol·licitants poden acreditar que es troben en altres situacions d'emergència econòmica i social, com ara que a l'habitatge hi visquin menors en condicions higièniques o sanitàries precàries. Un altre dels requisits complementaris és estar en una situació de residència en un habitatge sense un títol jurídic que acrediti cap dret sobre el mateix.

Després del tall de subministrament elèctric i de l'incendi, molts veïns, al veure que començaven els processos per optar a un lloguer social, van decidir marxar. Sabien que el seu perfil no era vàlid, ja fos per tenir antecedents o bé tenir un perfil conflictiu. Van abandonar La Patà i van marxar a viure a poblacions properes, com La Pobla de Mafumet o els barris perifèrics de Tarragona.

De les famílies que sí que complien els requisits, se'n van aconseguir reubicar amb urgència a una quinzena. Lluís Molina, el sergent de Policia, se sent satisfet. "Gràcies a la feina de l'Agència Catalana de l'Habitatge, Serveis Socials, el Consell Comarcal, l'Ajuntament i la Policia, els veïns han pogut entrar en una Mesa d'Emergència i han pogut marxar del barri. Tres famílies, però, encara van estar vivint sense llum i sense aigua durant gairebé quatre mesos. Van passar els mesos d'hivern en un edifici saquejat, sense aigua corrent ni subministrament elèctric. Finalment el gener passat es van poder acabar de real·lotjar les famílies en pisos de protecció oficial i, una cop l'edifici va quedar buit, es va col·locar una reixa de ferro a l'entrada per impedir-ne l'entrada.

El bloc número 9 és el que queda a hores d'ara, propietat de Building Center, immobiliària de La Caixa. A l'edifici ara hi conviuen persones que estan pagant un lloguer pactat amb la propietària i famílies denunciades per l'entitat bancària que estan pendent de desallotjament i que, paral·lelament fa mesos que esperen un lloguer social. L'entrada de l'edifici ja m'avisa del que hi trobaré a dins. Escrit amb un retolador negre, a l'interfon hi diu "Prat de la Riba nº9", així com tots els noms dels pisos. Però l'aparell té una part dels botons per trucar destrossats. El portal té la porta permanentment oberta, els vidres esquerdats. Només cal fer tres passes per entrar al bloc de pisos, i una forta olor m'embafa des de que entro a l'edifici. Un eixam de diminuts mosquits custodia l'entrada. Hi ha un nen petit, sol, dret i recolzat a la paret. Té el cap cot i mira al terra. Està mirant el petit bassal d'orina que acaba de provocar. Aixeca el cap, em veu, i es posa un dit a la boca i se'l mama, avergonyit. Més enllà, al mig del replà hi ha un cotxet de criatura mal aparcats.

La porta que amaga els comptadors té signes d'haver estat forçada amb una palanqueta, però sembla que l'esforç ha estat en va, perquè segueix tancada. Les parets, abans blanques, ara són plenes de marques grisenques de mans brutes.

Ditades i senyals de sabates decoren les parets dels passadissos. La diversió dels petits i joves veïns del barri es fa visible als murs del número 9. “*La peña del bloque*”, hi diu. Els escrits són les marques de territori, i els dibuixos i pintades són l'únic ornament.

Pujant les escales, un forat a la paret d'un metre de diàmetre que ha destrossat fins i tot les totxanes em convida a ascendir cap al primer pis. A dreta i esquerra, els passadissos. En alguns la il·luminació encara funciona. En d'altres, una sola bombeta fa pampallugues. Bona part, però, estan totalment foscos i l'única claror és la que s'escola per l'escletxa de sota les portes dels pisos.

Se senten sorolls que provenen de dins de les vivendes. Una televisió, cops, converses, algun crit, veus d'adult, veus d'infant. M'hi acosto, camino per un passadís i m'aturo davant d'una porta. El passadís està completament a les fosques, però al centre de la porta hi ha un menut raig de llum, que es filtra per l'espell. Me'l quedo mirant fixament uns segons, i el cercle desapareix. Sento passes dins la casa i sento les meves allunyant-se'n.

Surto de l'edifici i als bancs del costat hi ha tres nois joves tocant la guitarra que em somriuen mentre m'allunyo del barri, pujant pel carrer dels Horts. Penso en les famílies com la de l'Emilia o l'Israel que estan esperant un pis de protecció oficial des de fa un any. En les famílies desallotjades. En les famílies que van venir al barri amb la il·lusió de començar una nova etapa de les seves vides i van haver de marxar. En les famílies que van voler aprofitar les circumstàncies i que van venir a viure *de patada*, ja sigui per conveniència o per necessitat. En l'empresa promotora, desapareguda, en els seus pisos, destrossats i abandonats. En la il·lusió d'un barri que era prometedor, però que s'ha anat degradant al llarg de més de quatre anys.

Recull de fotografies

Prat de la Riba número 7

La brutícia, les escombraries i la manca de neteja encara viuen a l'entrada del bloc 7. Font: pròpia.

Els passadissos del bloc, amb els ascensors sense funcionar i els mobles abandonats. Del sostre en pengen els cables després d'haver sigut robats. Font: pròpia.

Abans de tapiar el bloc, el cablejar va ser robat per vendre'n el coure. Font: pròpia.

Les famílies d'ocupes van saquejar el bloc abans de desallotjar-lo. Van robar tot el mobiliari possible de l'interior dels pisos, tot el que es pogués revendre, les cuines i lavabos, i fins i tot els marcs de les portes o l'alumini de les finestres. Dins dels pisos, brutícia, deixalles i aigües residuals. Font: pròpia.

Al terrat del bloc 7 ja no hi queda cap aparell d'aire condicionat, només destrosses. Font: pròpia.

Vista de la part posterior del bloc de pisos. La majoria de finestres no conserven ni els vidres. Els inquil·lins llençaven les escombraries al solar des d'aquests balcons. Font: pròpia.

El pàrquing del bloc de pisos després de l'incendi del setembre que va cremar tres vehicles i va deixar l'edifici sense subministrament elèctric. Font: pròpia.

Detall de les escombraries que envolten l'edifici, en bona part al descampat de darrere el bloc de pisos. Font: pròpia.

Prat de la Riba número 9

La porta d'entrada del bloc número 9 sempre està oberta i els vidres estan esquerdatats o trencats. Font: pròpia.

L'interfon, amb els noms dels pisos escrits amb retolador, malgrat tenir alguns botons trencats, funciona. Font: pròpia.

A l'edifici hi viuen moltes famílies amb criatures. Font: pròpia.

La porta dels comptadors ha estat forçada amb una palanqueta. Font: pròpia.

Després de desallotjar un pis, l'empresa propietària sovint decideix instal·lar una porta antiokupa. Font: pròpia.

Les pintades, danys o brutícia a les parets és una imatge constant a l'edifici.. Font: pròpia.

La Patà

Vista dels adossats del carrer Jaume II. Font: pròpia.

Vista del carrer Prat de la Riba des del carrer dels Horts. A mà dreta, el primer bloc és el número 9, el 7 queda al fons. A mà esquerra, una fila d'adossats. Font: Tarragona21.

Bibliografia

Llibres

- Duch I Plana, Montserrat (1988). “La immigració a Constantí”. Estudis de Constantí núm. 4. Constantí: Ajuntament de Constantí.
- Franquès i Gil, Josep Maria. (1993). Estudi sociològic de la població de Constantí. A Estudis de Constantí núm. 9 (7-31). Constantí: Centre d'Estudis de Constantí, adherit a l'Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV.
- Roquer, Santiago. (1987). Constantí: de pueblo agrícola a núcleo residencial del área metropolitana de Tarragona-Reus. En Estudis de Constantí núm. 3 (61-68). Constantí: Ajuntament de Constantí.
- Peix, Andreu. (1999). “25 anys de la Unió de Pagesos”. Lleida: Pagès editors.

Recursos en línia

- CENDOJ: Buscador del Sistema de Jurisprudencia. Disponible a: <http://www.poderjudicial.es/search/indexAN.jsp>
- elInforma, Información de Empresas Españolas. Disponible a: <https://www.einforma.com>
- Infocif, Información de Empresas Españolas. Disponible a: <http://www.infocif.es>
- Institut d'Estadística de Catalunya. (2017). *Cens de població i habitatges*. Disponible a: <http://www.idescat.cat>
- Muncat. (2017). Generalitat de Catalunya. Disponible a: <http://municat.gencat.cat/ca/inici/>
- Sociedades.info, Información de Sociedades. Disponible a: <http://sociedades.info>
- Stop Desokupa. Disponible a: <https://stopdesokupa.noblogs.org/casos/candimoni/>

Articles acadèmics

- Mora, Héctor. La usurpación de inmuebles: cómo expulsar a los okupas. Revista Inmueble. Disponible a: <http://www.revistainmueble.es/2016/09/01/la-usurpacion-de-inmuebles-como-expulsar-a-los-okupas/>

- Naredo, José Manuel. (2010). El modelo inmobiliario español y sus consecuencias. Disponible a: <http://habitat.aq.upm.es/boletin/n44/ajnar.html>
- Peiró, Carlos. (2013). Mediación en vivienda ocupada. Revista de Mediación, any 6. Núm 12. 2n semestre 2013. Disponible a: <http://habitat.aq.upm.es/boletin/n44/ajnar.html>

Articles i recursos periodístics

- A punto con La 2. (2016). La ocupación ilegal de una vivienda. TVE. Disponible a: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/a-punto-con-la-2/punto-la2-consumo-25may/3617360/>
- Brunat, D. (2 d'octubre de 2016). Desokupa, el polémico comando de boxeadores que desaloja pisos usando la ley. El Confidencial. Disponible a: http://www.elconfidencial.com/espana/2016-10-02/desokupa-comando-boxeadores-desaloja-usando-ley_1268872/
- Coloma, A. (16 de juliol de 2008). La Audiencia multa con casi 4,5 millones a dos empresarios por fraude a la Seguridad Social. Heraldo de Aragón. Disponible a: http://www.heraldo.es/noticias/aragon/zaragoza/la_audiencia_multa_con_casi_millones_dos_empresarios_por_fraude_seguridad_social.html
- Constantí convoca una junta per resoldre les ocupacions il·legals. (28 de gener de 2016). Reusdigital.cat. Disponible a: <http://reusdigital.cat/noticies/el-camp/constanti-convoca-una-junta-resoldre-les-ocupacions-illegals>
- Constantí i la Generalitat es reuniran d'urgència per buscar solucions a l'ocupació irregular d'habitatges. (15 de setembre de 2016). Vilaweb. Disponible a: <http://www.vilaweb.cat/noticies/constanti-i-la-generalitat-es-reuniran-durgencia-per-buscar-solucions-a-locupacio-irregular-dhabitatges/>
- Constantí promou una moció per donar suport a una nova llei que reguli el dret a l'habitatge. (2 d'abril de 2016). Disponible a: <http://diaridigital.tarragona21.com/constanti-promou-una-mocio-per-donar-suport-a-una-nova-llei-que-reguli-el-dret-a-lhabitatge/>

- Es reuneix la Junta Local de Seguretat a Constantí. (29 de gener de 2016). Ajuntament de Constantí. Disponible a: <http://www.constanti.cat/noticies/new/434/es-reuneix-la-junta-local-de-seguretat-a-constanti>
- García, J. M. (16 d'octubre de 2016). Dónde están las viviendas vacías de Catalunya. La Vanguardia. Disponible a: <http://www.lavanguardia.com/vida/20161016/41996322757/viviendas-vacias-municipios-catalunya.html>.
- González, M. (4 d'agost de 2016). Oliver pagó la pensión alimenticia del hijo de un amigo con dinero del Betis, según BXV. ABC Sevilla. Disponible a: <http://sevilla.abc.es/deportes/alfinaldelapalmera/noticias/real-betis/oliver-pago-la-pension-alimenticia-del-hijo-amigo-dinero-del-betis-segun-bxv-113239-1470254557.html>
- Jorro, I. (14 de febrer del 2017). Desokupa, el 'terror' de los okupas: "Abriremos siete franquicias este año". Crónica Global. Disponible a: http://cronicaglobal.elespanol.com/vida/desokupa-terror-okupas-tres-franquicias-2017_68076_102.html
- La Fiscalía cántabra investiga la denuncia de USO sobre el cierre de la antigua fábrica Canduela (9 de maig de 2007). Europa Press. Disponible a: <http://www.europapress.es/nacional/noticia-fiscalia-cantabra-investiga-denuncia-uso-cierre-antigua-fabrica-canduela-20070509144910.html>
- Llauradó, Josep Ma. (11 d'octubre de 2016). Ofereixen als veïns regularitzats de 'La Patada' de Constantí anar-se'n del municipi. TarragonaDiari. Disponible a: <http://delcamp.cat/tarragonadiari/noticia/5972/ofereixen-als-veins-regularitzats-de-la-patada-de-constanti-anar-sen-del-municipi>
- López, D. (31 d'octubre de 2015). Así son las inmobiliarias okupas que cobran por asaltar los pisos vacíos de los bancos. El Español. Disponible a: http://www.elespanol.com/reportajes/20151030/75492490_0.html
- Plana, M. (19 de setembre de 2016). Veïns de Constantí fa 14 dies que no tenen llum ni aigua 'pels okupes'. El Diari de Tarragona. Disponible a:

<https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Vens-de-Constanti-fa-14-dies-que-no-tenen-llum-ni-aigua-pels-okupes-20160919-0008.html>

- Plana, Montse. (19 de setembre de 2016). Veïns de Constantí fa 14 dies que no tenen llum ni aigua 'pels okupes'. Diari de Tarragona. Disponible a: <https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Vens-de-Constanti-fa-14-dies-que-no-tenen-llum-ni-aigua-pels-okupes-20160919-0008.html>
- Plana, Montse. (24 de novembre de 2016). Els veïns del pis 'okupat' de Constantí, més a prop d'un lloguer social. Diari de Tarragona. Disponible a: <https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Els-vens-del-pis-okupat-de-Constanti-mes-a-prop-dun-lloguer-social-20161124-0058.html>
- Pomerol, Carla. (12 de setembre de 2016). Mas de 45 families ocupas de Constantí se quedan sin luz. Diari Més Tarragona. Disponible a: http://www.diarimes.com/es/noticias/camp_tarragona/2016/09/08/mas_45_familias_ocupas_constanti_quedan_sin_luz_8153_1093.html
- Rodríguez, M. (2 de setembre de 2016). Endesa corta la luz a un cuarto hotel de Lloret de Mar que la tenía pinchada. El País. Disponible a: http://ccaa.elpais.com/ccaa/2016/09/06/catalunya/1473152880_939454.html
- Sánchez, G. (3 de febrer de 2016). Lucha de clanes gitanos en la Mina por el asesinato de un Baltasar. El Periódico. Disponible a: <http://www.elperiodico.com/es/noticias/barcelona/lucha-clanes-gitanos-mina-asesinato-baltasar-port-olimpic-4867885>
- Todó, B. (28 de juny de 2016). Desokupa, el polémico comando de boxeadores que desaloja pisos usando la ley. La Directa. Disponible a: <https://directa.cat/paramilitars-extrema-dreta-integren-una-empresa-que-executa-desallotjaments-extrajudicials>
- Torres, J. (7 de novembre de 2015). El 'negocio' de los pisos ocupados: cobijo de necesitados y filón para las mafias. La Vanguardia. Disponible a: <http://www.lavanguardia.com/local/barcelones-nord/20151102/54438455414/pisos-ocupados-mafias-badalona.html>
- Tots els grups municipals s'uneixen per combatre l'ocupació irregular d'habitatges. (20 de juliol de 2016). Ajuntament de Constantí. Disponible a:

<http://www.constanti.cat/noticies/new/505/tots-els-grups-municipals-suneixen-per-combatre-locupacio-irregular-dhabitatges>

- Un incendi en un garatge crema dos cotxes i una moto. (15 de setembre de 2016). La Vanguardia. Disponible a:
<http://www.lavanguardia.com/vida/20160915/41321225008/un-incendi-en-un-garatge-crema-dos-cotxes-i-una-moto.html>
- Una quarantena de famílies ocupen el barri de “La Patada” a Constantí. (22 de desembre de 2015). Tarragona21. Disponible a:
<http://diaridigital.tarragona21.com/un-cincuentena-de-families-ocupen-el-barri-del-la-patada-a-constantí/>
- Urzaiz, Beatriz. (23 de desembre de 2015). Unes 200 persones ocupen La Patada de Constantí. El Punt Avui. Disponible a:
<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/927570-unes-200-persones-ocupen-la-patada-de-constantí.html>

Annexos

1. Informació facilitada pel portal Infocif

Resultado de búsqueda para el Cargo / Directivo: alberto isiegas gerner			
NOMBRE	EMPRESAS VINCULACIONES ACTIVAS	EMPRESAS VINCULACIONES CESADAS	EMPRESAS VINCULACIONES TOTALES
ISIEGAS GERNERALBERTO	3	2	5
ESTADO	EMPRESA	CARGO	FECHA
✓	INTERNACIONAL DE CONSULTAS E INTERMEDIACIONES SL	Administrador Único	12/07/2012
✓	PROMOCIONES ARAGONESAS EPI SL	Administrador Único	03/06/2014
✓	RUMANO-ESPAÑOLA DE RELACIONES SL	Administrador Único	04/01/2006
✗	FOMENT IMMOBILIARI DEL BAIX CAMP SA	Administrador Único	25/03/2015
✗	ZASTORDISA PROMOCIONES SL	Administrador Solidario	17/01/2006

Se mostrarán un máximo de 40 registros

Aquest portal web facilita informació d'empreses i empresaris. A la imatge es pot observar les empreses de les quals Alberto Isiegas és administrador. Font:

<http://www.infocif.es/general/empresas-informacion-listado-ejecutivos.asp?Buscar=alberto%20isiegas%20gerner>

2. Extractes del Butlletí Oficial del Registre Mercantil del 28 de novembre del 2012 i del 2 de setembre de 2014

Administrador Concursal. Fecha 24/10/2012, NIF/CIF 23445676. ACASOC 2012 SLP. **Situación concursal.** Procedimiento concursal 486/2012. FIRME: No, Fecha de resolución 18/10/2012. Resoluciones acordando la intervención o suspensión de las facultades de administración y disposición del concursado. Juzgado: num. 1 MERCANTIL DE TARRAGONA. Juez: CESAR SUAREZ VAZQUEZ. **Datos registrales.** T 2574 , F 53, S 8, H T 6502, I/A 17 (15.11.12).

490824 - FRAPE-BEHR SOCIEDAD ANONIMA.

Ceses/Dimisiones. Consejero: SCHMIEDERER KLEMENS BERNHARD. Presidente: SCHMIEDERER KLEMENS BERNHARD. Consejero: BECKER EHMCK HARALD KLAUS. **Nombramientos.** Consejero: SCHMIEDERER KLEMENS BERNHARD. Presidente: SCHMIEDERER KLEMENS BERNHARD. Consejero: JUERGEN RUPERT ERNST. **Datos registrales.** T 2611 , F 188, S 8, H T 42593, I/A 7 (15.11.12).

490825 - FRAPE-BEHR SOCIEDAD ANONIMA.

Revocaciones. Apoderado: CARRASCO DE NADAL JAVIER;CARRASCO DE NADAL JAVIER;CARRASCO DE NADAL JAVIER;CARRASCO DE NADAL JAVIER;VERNIS BONET DOMINGO;VERNIS BONET JOAQUIN;SANCHEZ BARAHONA JOSE;RODRIGUEZ SAEZ PEDRO;LERIN ARAÑOS MIGUEL;FAURA VENTOSA JOSE ANTONIO;XIFRA HERAS JORGE;GUTIERREZ MALDONADO LUIS;STEUDING KARL MICHAEL;CORTASA VENDRELL ROMAN;STEUDING KARL MICHAEL;MORELL CARDONA JAIME;GOMEZ ALVAREZ JOSE RAMON;SALAS LOPEZ MARIA;STEUDING KARL MICHAEL;LOPEZ GRIMALDOS JUAN JOSE;RODA SANCHEZ ENRIC;SCHAFFER WOLFGANG FRANZ FRIEDIRCH;CARTER COLIN LESLIE;MONTERRAT GALLEGU JAIME;RISTER THOMAS KONRAD;ALFARO LAPUERTA JOAQUIN;CORUJO LOPEZ VILLAMIL JUAN;ANZIZU FUREST ANTONIO MARIA;LASALA PALA EUSEBIO;LLEO BISA GUILLERMO;OLIVET SERRA JOSE PUIG;QUEMADA RUIZ ANGEL;SORRIBES TORRA ENRIQUE;FERNANDEZ MARTINEZ MANUEL;CARRASCO DE NADAL JAVIER;CARRASCO DE NADAL JAVIER;ESCURA VIÑUELA ANTONIO P;CARRASCO DE NADAL JAVIER;RODA SANCHEZ ENRIC;RODA SANCHEZ ENRIC. **Datos registrales.** T 2611 , F 188, S 8, H T 42593, I/A 8 (15.11.12).

490826 - TARRACO DEPOT SOCIEDAD LIMITADA.

Ampliación de capital. Capital: 359.600,00 Euros. Resultante Suscrito: 1.659.600,00 Euros. **Ampliación de capital.** Capital: 220.000,00 Euros. Resultante Suscrito: 1.879.600,00 Euros. **Datos registrales.** T 2533 , F 12, S 8, H T 41067, I/A 5 (15.11.12).

490827 - CVRKALOVA BUSSINES SOCIEDAD LIMITADA.

Nombramientos. Apoderado: SERVERA SANS JOSEP. **Datos registrales.** T 2676 , F 105, S 8, H T 43916, I/A 2 (15.11.12).

490828 - AUTO COMERCIAL PENEDES SL EN LIQUIDACION.

Situación concursal. Procedimiento concursal 652/2012. FIRME: No, Fecha de resolución 17/10/2012. Auto de declaración de concurso. Necesario. Juzgado: num. 1 MERCANTIL DE TARRAGONA. Juez: CESAR SUAREZ VAZQUEZ. Resoluciones: SE DECLARA EL CONCURSO NECESARIO. **Situación concursal.** Procedimiento concursal 652/2012. Fecha de resolución 26/10/2012. Nombramiento de administradores. Juzgado: num. 1 MERCANTIL DE TARRAGONA. Juez: CESAR SUAREZ VAZQUEZ. Administrador Concursal. Fecha 26/10/2012, NIF/CIF 39017555X. ALAVEDRA BERENGUER JOAN IGNASI. **Situación concursal.** Procedimiento concursal 652/2012. FIRME: No, Fecha de resolución 17/10/2012. Resoluciones acordando la intervención o suspensión de las facultades de administración y disposición del concursado. Juzgado: num. 1 MERCANTIL DE TARRAGONA. Juez: CESAR SUAREZ VAZQUEZ. **Datos registrales.** T 1277 , F 53, S 8, H T 2691, I/A 11 (15.11.12).

490829 - JARDINS DE LES BORGES SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Unico: CABELLO PADRISA JOSE MANUEL. **Nombramientos.** Adm. Unico: MARTINEZ RAMON LUIS. **Cambio de domicilio social.** C/ JAIME II 88 - LOCAL, ESQUINA CON CALLE CAMINS D (CONSTANTI). **Datos registrales.** T 2368 , F 9, S 8, H T 37539, I/A 3 (15.11.12).

490830 - MINICAR PONS SOCIEDAD ANONIMA.

Nombramientos. Apoderado: CERVELLO PORTA JAVIER. **Datos registrales.** T 2501 , F 68, S 8, H T 1657, I/A 37 (15.11.12).

490831 - OBRAS MARTIMAR 2 SOCIEDAD LIMITADA.

Constitución. Comienzo de operaciones: 26.10.12. Objeto social: Promoción, fomento, explotación, construcción, intermediación inmobiliaria.- Montajes e instalaciones en general.- Actividades de promoción, publicidad y actividades complementarias.- Actividades de diseño, creación, mantenimiento.- Desarrollo y explotación de patentes y marcas.- Domicilio: CTRA DE BARCELONA Km 101 - LOCAL P, SEGUR DE CALAF (CALAFELL). Capital: 3.400,00 Euros. **Declaración de unipersonalidad.** Socio único: MARTIN RODRIGUEZ MANUEL. **Nombramientos.** Adm. Unico: MARCONS SOCIEDAD LIMITADA. **Datos registrales.** T 2712 , F 72, S 8, H T 44688, I/A 1 (15.11.12).

490832 - L'HAM RESTAURACIO SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Solid.: FRANCH GALVE GENOVEVA SOLEDAD. **Nombramientos.** Adm. Solid.: COLOMINES ALBIOL VICTOR. **Datos registrales.** T 2395 , F 85, S 8, H T 38107, I/A 2 (15.11.12).

490833 - FOMENT IMMOBILIARI DEL BAIX CAMP SA.

Ceses/Dimisiones. Consejero: BUSQUETS THOMAS JUAN. Presidente: BUSQUETS THOMAS JUAN. Consejero: CABELLO PADRISA JOSE MANUEL. Vicepresid.: CABELLO PADRISA JOSE MANUEL. Consejero: MILA ROVIRA JOSEP MARIA. Secretario:

MILA ROVIRA JOSEP MARIA. Consejero: ORTIZ NAVARRO ANTONIO; BUSQUETS TARRATS JUAN; CARTES SANCHEZ RAFAEL; PUIGDOLLERS PARES FRANCISCO; BARGALLO GIL JUAN; MARTINEZ CAÑABATE JUAN; GRAUS SIMO FRANCISCO. Con Delegado: CABELLO PADRISA JOSE MANUEL. **Nombramientos.** Adm. Unico: CAMEO HERNANDEZ FRANCISCO JAVIER. **Modificaciones estatutarias.** Cambio del Organismo de Administración: Consejo de administración a Administrador único. **Otros conceptos:** Modificados los artículos 11º, 14º y 17º de los estatutos sociales.- **Cambio de domicilio social.** C/ JAIME II 88 - LOCAL, ESQUINA CON CALLE CAMINS D (CONSTANTI). **Datos registrales.** T 1235 , F 184, S 8, H T 13570, I/A 9 (15.11.12).

490834 - FOMENT IMMOBILIARI DEL BAIX CAMP SA.

Revocaciones. Apoderado: CABELLO VILA MARIA MERCE. **Datos registrales.** T 1235 , F 185, S 8, H T 13570, I/A 10 (15.11.12).

490835 - CALAFELL EXPLOTACIONES RURALES I TURISTICAS SOCIEDAD LIMITADA.

Otros conceptos: Cambiado el representante del Administrador unico RASSOL 95,SL, siendo DOÑA CARME SOLER BADIA. **Datos registrales.** T 1611 , F 11, S 8, H T 21209, I/A 2 (15.11.12).

490836 - PORTE SPAIN INTERNATIONAL SOCIEDAD LIMITADA.

Ampliación del objeto social. Fabricación, elaboración, transformación y comercialización al por mayor y al menor, de todo tipo de puertas, tableros, parquets, muebles.- Exportación e importación.- Colocación de carpintería.- **Datos registrales.** T 2702 , F 65, S 8, H T 44471, I/A 2 (15.11.12).

490837 - PORTE SPAIN INTERNATIONAL SOCIEDAD LIMITADA.

Nombramientos. Apoderado: ORTIZ ESTOR MANUEL. **Datos registrales.** T 2702 , F 66, S 8, H T 44471, I/A 3 (15.11.12).

490838 - PORTE SPAIN INTERNATIONAL SOCIEDAD LIMITADA.

Nombramientos. Apoderado: ORTIZ DEL POZO RAFAEL. **Datos registrales.** T 2702 , F 69, S 8, H T 44471, I/A 4 (15.11.12).

490839 - T.G.N. AUTOMOCION 2012 SOCIEDAD LIMITADA.

Constitución. Comienzo de operaciones: 31.10.12. Objeto social: La compra-venta, arrendamiento, excluido el financiero, desguace, taller, mantenimiento y reparación , de automóviles, motocicletas, ciclomotores y vehículos.- Domicilio: CTRA NACIAL 240 Km 6 (PERAFORT). Capital: 3.200,00 Euros. **Nombramientos.** Adm. Unico: PAEZ GONZALEZ JOSE. **Datos registrales.** T 2712 , F 82, S 8, H T 44689, I/A 1 (15.11.12).

490840 - HOSTALEVELL SA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Unico: NAUDI MORA CANDI. **Nombramientos.** Adm. Unico: NAUDI MORA CANDI. **Otros conceptos:** Modificado el artículo 29º de los Estatutos sociales en cuanto a la duración del cargo de administrador que a partir de ahora será de SEIS años. **Datos registrales.** T 1980 , F 22, S 8, H T 28914, I/A 5 (15.11.12).

490841 - HOSTALEVELL SA.

Ampliación de capital. Suscrito: 400.000,00 Euros. Desembolsado: 400.000,00 Euros. Resultante Suscrito: 960.102,00 Euros. Resultante Desembolsado: 960.102,00 Euros. **Datos registrales.** T 1980 , F 23, S 8, H T 28914, I/A 6 (15.11.12).

490842 - EXPLOTADORA DE MANANTIALES SA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Solid.: FERNANDEZ MERA OLIVE MARIA; FERNANDEZ MERA OLIVE ANTONIO. **Nombramientos.** Adm. Solid.: FERNANDEZ MERA OLIVE MARIA; FERNANDEZ MERA OLIVE ANTONIO. **Datos registrales.** T 2488 , F 108, S 8, H T 5602, I/A 25 (15.11.12).

490843 - MAGO, GESTION AGRICOLA SOCIEDAD LIMITADA.

Constitución. Comienzo de operaciones: 29.10.12. Objeto social: TODO TIPO DE SERVICIOS AGRICOLAS Y GANADEROS, INCLUIDOS LA PRODUCCION COMBINADA AGRICOLA Y GANADERA, COMERCIALIZACION Y TRANSPORTE DE LOS PRODUCTOS ASI COMO GESTION DE FINCAS AGRICOLAS E INGENIERIA. CULTIVO DE TODO TIPO Y CRIANZA DE ANIMALES EN GENERAL. Domicilio: C/ CIUTAT DE REUS 22 - LOCAL 8 (SALOU). Capital: 4.000,00 Euros. **Nombramientos.** Adm. Solid.: GONZALEZ LOSILLA ESTEBAN; GRANADOS LOPEZ FRANCISCO JAVIER. **Datos registrales.** T 2712 , F 92, S 8, H T 44690, I/A 1 (15.11.12).

490844 - LADRILLOS DELTEBRO SOCIEDAD LIMITADA.

Cancelaciones de oficio de nombramientos. Auditor: ALARIS AUDITORES Y CONSULTORES SA. **Nombramientos.** Auditor: ALARIS AUDITORES Y CONSULTORES SA. **Datos registrales.** T 1944 , F 51, S 8, H T 5005, I/A 25 (15.11.12).

490845 - GS OFIMATICA SL.

Nombramientos. Apoderado: GÁLGERAN CASTILLO DANIEL. **Datos registrales.** T 2689 , F 92, S 8, H T 44185, I/A 2 (16.11.12).

490846 - ACDACUSTICS ARQUITECTURA I ENGINYERIA SOCIEDAD LIMITADA.

Declaración de unipersonalidad. Socio único: GOMEZ MINGUEZ JORGE. **Ceses/Dimisiones.** Adm. Unico: MALLAFRE ROIG ALBERTO; GOMEZ MINGUEZ JORGE. **Nombramientos.** Adm. Unico: GOMEZ MINGUEZ JORGE. **Modificaciones estatutarias.**

SECCIÓN PRIMERA

Empresarios

Actos inscritos

TARRAGONA

353058 - MONTEPIO DE CONDUCTORS SANT CRISTOFOL DE TORTOSA I COMARQUES MUTUALIDAD DE PREVISION SOCIAL.

Fe de erratas: los nombramientos de la comisión de control, tienen sus nombramientos como miembros de la comisión de control y no como Defensor del partícipe. **Datos registrales.** T 2831 , F 185, S 8, H T 8661, I/A 13 (25.08.14).

353059 - SAC PROMINVER SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Solid.: CLANCHET RECHE RAMON JOSEP. **Datos registrales.** T 2219 , F 33, S 8, H T 34284, I/A 2 (25.08.14).

353060 - C & TE EXPERTOS Y NEGOCIOS SOCIEDAD LIMITADA.

Nombramientos. Apoderado: CARRILLO CARRASCO TIMOLAU. **Datos registrales.** T 2749 , F 78, S 8, H T 45492, I/A 3 (25.08.14).

353061 - EXCAVACIONS I MOVIMENTS RIVAS-SANSANO SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Unico: RIVAS GARCIA JOSE. **Nombramientos.** Adm. Unico: PASTOR ALBIOL OLIVIA. **Datos registrales.** T 2315 , F 151, S 8, H T 36414, I/A 2 (25.08.14).

353062 - BERNARDO CARMONA I FILLS SOCIEDAD LIMITADA.

Nombramientos. Apo.Sol.: CARMONA RAMON MANEL;CARMONA RAMON ANTONIO JOSE. **Datos registrales.** T 2345 , F 41, S 8, H T 37041, I/A 4 (25.08.14).

353063 - A B D DESIGN SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Solid.: QUEROL RICART FRANCISCO JAVIER;AÑON GAUCHIA JOSE. **Nombramientos.** Adm. Unico: MUEBLES AÑON QUEROL SOCIEDAD ANONIMA. **Otros conceptos:** Cambio del Organo de Administración: Administradores solidarios a Administrador único. **Datos registrales.** T 1081 , F 205, S 8, H T 10484, I/A 7 (25.08.14).

353064 - CHALER FUSTER SOCIEDAD LIMITADA.

Sociedad unipersonal. Cambio de identidad del socio único: CHALER FERRE JORDI. **Datos registrales.** T 1300 , F 100, S 8, H T 14907, I/A 2 (25.08.14).

353065 - FOMENT IMMOBILIARI DEL BAIX CAMP SA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Unico: CAMEO HERNANDEZ FRANCISCO JAVIER. **Nombramientos.** Adm. Unico: ISIEGAS GERNER ALBERTO. **Datos registrales.** T 1235 , F 185, S 8, H T 13570, I/A 11 (26.08.14).

353066 - MANTSERGUIX SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Man.com.: GOMEZ CASANOVA SALVADOR;CURTO BERTOMEU EVA MARIA;PAGA MASCARELL FERNANDO. **Nombramientos.** Liquidador: GOMEZ CASANOVA SALVADOR. **Disolución.** Voluntaria. **Extinción.** **Datos registrales.** T 2817 , F 6, S 8, H T 46903, I/A 4 (26.08.14).

353067 - AS DE PIC SOCIEDAD ANONIMA EN LIQUIDACION.

Ceses/Dimisiones. Consejero: RIBAS Y COMPAÑIA SOCIEDAD ANONIMA. Presidente: RIBAS Y COMPAÑIA SOCIEDAD ANONIMA. Consejero: ROIG FERRE JOAN MARIA. Secretario: ROIG FERRE JOAN MARIA. Consejero: CARRERAS RAMIREZ EUSEBIO. Cons.Del.Man: ROIG FERRE JOAN MARIA;CARRERAS RAMIREZ EUSEBIO;RIBAS Y COMPAÑIA SOCIEDAD ANONIMA. **Nombramientos.** Liquidador M: SOLE MUNTANER MONTSERRAT;ROIG NOLLA ANNA;CARRERAS RAMIREZ EUSEBIO. **Disolución.** Voluntaria. **Datos registrales.** T 2162 , F 77, S 8, H T 32918, I/A 7 (26.08.14).

353068 - TAXIS BAIX PENEDES, 24 HRS SOCIEDAD LIMITADA.

Ampliación de capital. Capital: 127.114,04 Euros. Resultante Suscrito: 259.336,68 Euros. **Datos registrales.** T 2714 , F 196, S 8, H T 44744, I/A 4 (26.08.14).

353069 - PATRIMONIAL INEAL SOCIEDAD LIMITADA.

Ceses/Dimisiones. Adm. Solid.: SERRA ROMERO ALFONSO;SERRA ROMERO FRANCISCA. **Nombramientos.** Liquidador:

cve: BORNE-A-2014-166-43

En aquests documents es veuen els canvis que Foment Immobiliari duia a terme. Font: Butlletí Oficial del Registre Mercantil

3. Contractes de lloguer de la Luisa

CONTRATO DE ARRENDAMIENTO CON OPCION DE COMPRA

En Constantí (Tarragona) a 16 de Noviembre de 2012.

REUNIDOS

De una parte: **D. FRANCISCO JAVIER CAMEO HERNANDEZ**; mayor de edad, domiciliado a estos efectos en c/ RIO DUERO nº 36, 4º PISO de Zaragoza, y con D.N.I.: [REDACTED]

De otra parte: Dña [REDACTED] mayor de edad, domiciliado a estos efectos en, en c/ Via Augusta nº 16 piso 1, puerta 1, y con TARR D.N.I./N.I.E.: [REDACTED] DNI: [REDACTED]

INTERVIENEN

D. FRANCISCO JAVIER CAMEO HERNANDEZ, en nombre y representación y en su calidad de administrador único de la compañía mercantil FOMENT INMOBILIARI DEL BAIX CAMP S.A. con C.I.F.: A-43474964, domiciliada en Constantí, (Tarragona), C/ Jaume II , Nº 88(local), inscrita en el Registro Mercantil de Tarragona, al tomo 1.235 ; folio 82, hoja T-13.570.

D. [REDACTED] en su propio nombre y derecho. Las partes, según intervienen, aseguran tener y se reconocen capacidad legal suficiente para otorgar el presente contrato de arriendo, que llevan a efecto con arreglo a las siguientes,

ESTIPULACIONES

PRIMERA:- FOMENT INMOBILIARI DEL BAIX CAMP S.A. es propietaria de la vivienda situada en C/ Prat de la Riba nº 7, piso B00 con el garaje nº 16 y trastero nº 33 de Constantí (Tarragona), y arrienda a D. [REDACTED] (arrendataria) que acepta la vivienda.

SEGUNDA:- El presente contrato entra en vigor el día 16 de Noviembre de 2012 fecha en la cual se hará entrega de llaves, y se celebra por el plazo de cinco años, conforme a la LAU y, transcurrido el referido plazo, deberá la parte arrendataria, dejar la finca libre de bienes, objetos, y en el mismo estado de conservación que se entregó, a disposición de la arrendadora.

TERCERA:- El importe mensual del arriendo será de doscientos veinticinco EUROS (225 €), más los gastos pertinentes de comunidad ordinarios y extraordinarios.

Para el supuesto que se prorrogase la duración del presente contrato, una vez transcurrido el

Primer contracte de lloguer que signa la Luisa, el 16 de novembre de 2012. Font: pròpia amb el consentiment de la Luisa

CONTRATO DE ALQUILER DE VIVIENDA

En Constantí a 1 de Octubre de 2014

REUNIDOS:

De una parte **D. Alberto ISIEGAS GERNER**, mayor de edad, vecino de Zaragoza y con D.N.I. nº [REDACTED] actuando como **ADMINISTRADOR, de la mercantil PROMOCIONES ARAGONESAS EPI. S.L.**, con CIF: b-99022576, e inscrita en el Registro Mercantil de Zaragoza, al tomo 3112, Libro 0 folio 45, hoja Z.36437.

Y de otra parte [REDACTED] mayor, de edad, con domicilio en Prat De La Riba 7 Bajos Bajos 5 y con DNI [REDACTED] actuando en su propio nombre y derecho, desde ahora la parte arrendataria. Y reconociéndose ambas partes con capacidad suficiente para otorgar el presente **contrato de alquiler de vivienda**, que llevan a cabo con las siguientes:

ESTIPULACIONES

PRIMERA.- PROMOCIONES ARAGONESAS EPI S.L., es GESTORA de la vivienda situada en C/ Prat de la Riba nº 7, piso Bajo 5

I En Particular Del y P.A EPI Como Gestora Para Alquilar, Cobrar y Firmar Contratos De Alquiler

con el garaje nº 16 y el trastero nº 32 de Constantí (Tarragona)

SEGUNDA.- Que la vivienda se recibe en perfecto estado de conservación, tanto exterior como interiormente.

TERCERA.- El precio de dicho arrendamiento es de 215 Euros (Doscientos Cince) al mes. Pagaderos en los primeros cinco días de cada mes, mediante el ingreso, por parte del arrendatario, en la

C/C 2086-0002-14-07-005149-04 caja inmaculada caja tres, del arrendador. Serán de cuenta del arrendatario los gastos de comunidad, tanto ordinarios como extraordinarios, así como los gastos de agua, luz, y demás gastos derivados del uso de la vivienda.

CUARTA.- El arrendatario se compromete, desde el comienzo del arrendamiento, a tener en vigor un seguro de hogar, de dicha vivienda, seguro en el que constara como beneficiaria la parte arrendadora. Comprometiéndose el arrendatario de dar copia de dicho seguro de hogar al arrendador en el plazo de 15 días, a contar desde la firma del presente contrato.

QUINTA.- La renta pactada se actualizará anualmente, en base al Índice General del Sistema de Índices de Precios al Consumo, u otro que legalmente venga a sustituirlo.

SEXTA.- En este acto, el arrendatario entrega al arrendador la cantidad de 215 euros (Doscientos quince) en concepto del pago del mes en vigor y fianza.

SEPTIMA.- El arrendatario se compromete a destinar el inmueble para el uso exclusivo de vivienda. Queda prohibido el subarriendo de la vivienda, trastero y/o garaje, así como el alquiler de habitación.

Se prohíben las obras dentro de la vivienda sin el **consentimiento expreso de la parte arrendadora**.

OCTAVA.- Este contrato de arrendamiento se pacta por un periodo de 5 años, finalizando el mismo el día 1 de Octubre de 2019 Pudiendo las partes renovarlo por mutuo acuerdo de las mismas. La vivienda se deberá devolver en perfecto estado de conservación.

NOVENA.- El impago de la mensualidad será causa suficiente de rescisión del presente contrato.

Y en prueba de conformidad, ambas partes firman el presente **CONTRATO DE ARRENDAMIENTO**, por duplicado y a un solo efecto en fecha y lugar ut supra.

PROMOCIONES ARAGONESAS EPI

PROMOCIONES ARAGONESAS EPI
FOMENT IMMOBILIARI DEL BAIX CAMP, S.A.
C.I.F. B-99022576
Carrer Jaume II, núm. 88
43120 CONSTANTÍ

Segon contrate de lloguer que la Luisa signa, al cap de dos anys. Promociones Aragones apareix com a gestora. Aquest contracte té una rebaixa de 10€ a la mensualitat. . Font: pròpia amb el consentiment de la Luisa

4. Recull d'anuncis del portal Milanuncios

DEMANDA Venta de **pisos** en Barcelona (BARCELONA) r227178524 3 días

COMPRO PISO (OKUPA)
busco **piso okupa** en barcelona o en algun pueblo

400€ Particular

  CONTACTAR COMPARTIR FAVORITO ESTADÍSTICAS DENUNCIAR

DEMANDA Venta de **pisos** en Murcia (MURCIA) r224782563 24 días

COMPRO PISO OKUPA
compro **piso okupa** porque nos van ah desahuciar de nuestro **piso** rn breve y no me puedo quedar eb la calle.
pago 200€

200€ Particular

  CONTACTAR COMPARTIR FAVORITO ESTADÍSTICAS DENUNCIAR

DEMANDA Venta de **pisos** en Barcelona (BARCELONA) r227185675 3 días

PISO OKUPA
Busco **piso okupa** pago hasta 1500 muy buen estado 4 habitacion o más 2 baños min en el centro de Barcelona
o mataro urge

1.500€ Particular

  CONTACTAR COMPARTIR FAVORITO ESTADÍSTICAS DENUNCIAR

OFERTA Venta de **pisos** en Elche (ALICANTE) r224705699 25 días

ELCHE - .
Se ofrece **piso okupa** de banco. 4 habitaciones y terraza. 4ª Planta. Terraza. CE: G

550€ Particular

100m² 4 dorm. 1 baños 5,50 €/m²

  CONTACTAR COMPARTIR FAVORITO ESTADÍSTICAS DENUNCIAR

OFERTA

Abogados en Barcelona (BARCELONA)

r224169758 8 horas

LIBERE SU VIVIENDA O INMUEBLE DE OKUPAS

Control Service es la empresa de seguridad y mediación para que no pierda más tiempo y dinero. Le asesoramos sobre cómo desalojar su vivienda de inquilinos no deseados. Contamos con asesoría jurídica para llevar a cabo el desalojo de la forma más rápida y eficaz. Todas las partes salen beneficiadas. Contacte con nosotros, cuéntenos su caso y, tras su estudio detallado, actuamos en 48 h. Evite largos procesos administrativos y juicios. Llámenos al 611452912

VER FOTOS

CONTACTAR

COMPARTIR

FAVORITO

ESTADÍSTICAS

DENUNCIAR

OFERTA

Cerrajeros en Barcelona (BARCELONA)

r224048726 8 horas

PUERTAS BLINDADAS ANTIOKUPA

Somos Control Service, una empresa que protege su vivienda frente a la actividad de los okupas. Ofrecemos servicios de mediación para su desalojo, con asesoramiento jurídico. Todo de forma legal. Recuperamos su inmueble y blindamos el acceso a su vivienda utilizando la seguridad más avanzada en puertas y cerraduras. Estudiamos su caso y le aseguramos actuación inmediata en 48 h. Su tranquilidad es nuestro objetivo. Pídanos presupuesto sin compromiso. Llámenos al 611452912

CONTROL SERVICE

CONTACTAR

COMPARTIR

FAVORITO

ESTADÍSTICAS

DENUNCIAR

DEMANDA

Venta de pisos en Valencia (VALENCIA)

r209923328 6 horas

COMPRO PISOS EN VALENCIA CAPITAL

Compramos pisos problematicos en valencia, alicante y murcia. inquilinos morosos, okupas (fincas completas), gita, ruma, etc.

1.000€ Particular

CONTACTAR

COMPARTIR

FAVORITO

ESTADÍSTICAS

DENUNCIAR

DEMANDA

Venta de pisos en Alicante/Alacant (ALICANTE)

r209969807 6 horas

COMPRO PISOS CON PROBLEMAS

Compro pisos, apartamentos, con hipotecas, com embargos, de la s. s. , okupas, inquilinos morosos en alicante.

25.000€ Particular VER FOTOS

CONTACTAR

COMPARTIR

FAVORITO

ESTADÍSTICAS

DENUNCIAR

5. Recull de premsa

El Punt Avui

Unes 200 persones ocupen La Patada de Constantí

- ***Ara fa dos anys de l'ocupació de més de quaranta habitatges de la urbanització***
- ***Les famílies reclamen a la promotora de La Caixa un lloguer social d'uns 100 euros mensuals***

BRIGITTE URZAIZ 23/12/15

Tot just fa dos anys –desembre de 2013– que diverses famílies d'ètnia gitana van començar a ocupar la urbanització La Patada, situada davant del CAP de Constantí. El degoteig de persones va anar augmentant fins avui, en què hi ha unes 220 persones que viuen en una quarantena d'habitatges distribuïts en quatre blocs.

Tot i que l'Ajuntament de Constantí s'ha fet càrrec de la neteja de la zona, el portaveu de les famílies, Miguel Gavarre, denuncia que els espais verds o els garatges estan deixats i alerta que “hi ha un elevat risc d'incendi” perquè ni tan sols hi ha extintors a les escales de veïns.

Des de la promotora Servihabitat (La Caixa), el seu mediador, Joan Pla, explica que ja han començat les converses entre totes les parts, però “cal aclarir, en primer lloc, el nombre de famílies que hi ha afectades”. Pla deixa entreveure que encara està lluny l'acord entre el col·lectiu de famílies i La Caixa. Segons Gavarre, l'entitat financera els hauria ofert un lloguer per 400 euros, “una quantitat inassumible”, tenint en compte que “algunes famílies no tenen cap ingrés i la gran majoria tenen nens al seu càrrec”.

Miguel Gavarre troba a faltar interès per resoldre el problema per part de l'entitat financera, i diu que “l'objectiu és poder habilitar els habitatges de lloguer social que el col·lectiu pugui afrontar, amb uns 100 euros mensuals”.

Algunes de les famílies ocupants cobren ajuts socials i tots els nens estan escolaritzats a Constantí. Tot i això, el col·lectiu es troba amb el problema d'accés als subministraments bàsics, que han estat punxats. “Diversos mesos no hem pogut accedir ni a aigua ni a llum”, lamenta Gavarre.

El paper de l'Ajuntament

El portaveu de les famílies assegura que l'Ajuntament de Constantí “ha col·laborat força per solucionar la situació”. El consistori, a més de la neteja de la zona, està treballant en l'obertura d'un centre cívic per a joves, amb l'objectiu d'evitar que aquests passin tantes hores al carrer.

L'alcalde de Constantí, Óscar Sánchez, ja s'ha reunit amb el delegat del govern al Camp de Tarragona, Joaquim Nin, "per evitar crear una alarma social" amb aquesta situació. Sánchez recorda que aquestes famílies "passen desapercebudes" al municipi del Tarragonès.

Tot i això, en les pròximes setmanes, l'alcalde, el delegat de govern i el secretari de Seguretat es reuniran per establir les línies estratègiques sobre com s'ha d'abordar aquesta problemàtica. Mentrestant, les negociacions entre famílies i l'entitat financera estan pràcticament aturades.

LA XIFRA

40 habitatges de quatre blocs són els que ocupen les famílies a la urbanització La Patada de Constantí.

El perfil de les famílies

Les famílies que han ocupat els quatre blocs a Constantí tenen un o tots els membres en situació de desocupació. Moltes també tenen nens al seu càrrec, una situació que dificulta encara més les condicions de vida. Cal destacar que una gran part del col·lectiu són joves sense estudis ni formació. A part de tenir garantit el dret a l'habitatge, la integració amb els veïns i veïnes del nucli urbà de Constantí és per a aquestes famílies una prioritat. Algunes de les famílies no estan empadronades a Constantí. Aquest fet provoca que, en cas de contraure una malaltia, s'hagin de desplaçar a Tarragona fins a l'hospital Joan XXIII o al Santa Tecla, sense poder fer ús del CAP del municipi.

D'altra banda, els nens que viuen en aquesta urbanització estan tots escolaritzats al col·legi públic de Constantí i molts d'ells disposen de beques menjador que els garanteixen un àpat diari.

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/927570-unes-200-persones-ocupen-la-patada-de-constantí.html>

TARRAGONA21

Una quarantena de famílies ocupen el barri del 'La Patada' a Constantí

22/12/15

Des de desembre del 2013 diverses famílies d'ètnia gitana ocupen 40 habitatges de l'urbanització 'La Patada' a Constantí. El degoteig de persones va anar en augment fins a dia d'avui. En total sumen unes 220 persones vivint entre quatre blocs de la urbanització.

Des de Servihabitat, el seu mediador Joan Pla, explica que han començat les converses però que cal aclarir el nombre de famílies afectades. Pla deixa entreveure que encara està lluny l'acord entre el col·lectiu i la Caixa.

El portaveu del col·lectiu, Miguel Gavarre, denuncia que els espais verds o dels garatges estan deixats i alerta que "hi ha un elevat risc d'incendi" perquè ni tan sols hi ha extintors a les escales de veïns.

Segons Gavarre, l'entitat els hi hauria ofert un lloguer per 400 euros. "Una quantitat inassumible" tenint en compte que "algunes famílies no tenen cap ingrés" i la gran majoria tenen al seu càrrec nens".

"L'objectiu és poder habilitar les habitatges de lloguer social que el col·lectiu pugui fer-ne front, uns 100 euros mensuals" explica Gavarre.

"Algunes de les famílies cobren ajuts socials i tots els nens estan escolaritzats a Constantí" explica Gavarre. Tot i així, el col·lectiu es troba amb el problema d'accés als subministraments bàsics.

"L'Ajuntament de Constantí ha col·laborat molt per solucionar la situació" diu el portaveu d'aquestes famílies. "S'ha millorat la neteja a la zona" diu.

Durant les properes setmanes l'alcalde, el delegat de govern i el secretari de seguretat es reuniran per establir les línies estratègiques de com abordar aquesta situació.

<http://diaridigital.tarragona21.com/un-cincuentena-de-families-ocupen-el-barri-del-la-patada-a-constantí/>

Constantí convoca una junta per resoldre les ocupacions il·legals

28/01/16

L'Ajuntament de Constantí ha convocat una junta local de seguretat per resoldre el problema de les ocupacions il·legals a la urbanització La Patada. La junta tindrà lloc el 29 de gener i hi assistiran membres de la policia local i dels Mossos d'Esquadra, i el representant de la Subdelegació del Govern a Tarragona, Jordi Sierra. L'objectiu és analitzar la situació d'ocupació dels quatre blocs d'habitatges situats a prop del centre d'atenció primària del municipi.

Des del desembre del 2013, diverses famílies –uns 220 ocupants– d'ètnia gitana viuen en quaranta habitatges d'aquesta urbanització de Constantí, que va ser construïda en l'època del *boom* immobiliari. El portaveu del col·lectiu de famílies ocupants, Miguel Gavarre, afirma que ja s'han posat mesures per organitzar la neteja i per garantir la seguretat a la zona, i que s'ha nomenat dos presidents per a les escales que s'encarregaran de la convivència veïnal. Miguel Gavarre també explica que “s'ha encarregat l'adequació de les escales” i que “cada veí s'ha pintat el seu replà”. Alguns veïns de la zona ja han fet arribar les seves queixes i el seu malestar per aquesta situació.

<http://reusdigital.cat/noticies/el-camp/constanti-convoca-una-junta-resoldre-les-ocupacions-illegals>

Ajuntament de Constantí

Es reuneix la Junta Local de Seguretat a Constantí

29/01/16

Aquest divendres 29 de gener s'ha fet a l'Ajuntament de Constantí una reunió de la Junta Local de Seguretat. Analitzar la situació del municipi en matèria de seguretat i planificar les accions que es duran a terme en els propers mesos ha estat el principal punt de la reunió, que ha estat presidida per l'alcalde Oscar Sánchez i ha comptat amb la presència de representants de l'Ajuntament, el delegat del Govern de la Generalitat Oscar Peris, membres de la Policia Local i representants dels diferents cossos de seguretat que operen al territori, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil i Policia Nacional.

Una de les qüestions que s'ha plantejat ha estat la problemàtica de l'ocupació il·legal d'habitatges que fa mesos que es ve produint. L'alcalde de Constantí Oscar Sánchez ha subratllat que en els darrers mesos s'han pogut evitar 7 ocupacions il·legals gràcies a la intervenció policial i la col·laboració ciutadana, i ha demanat a tots els cossos de seguretat una major coordinació i presència policial per evitar nous casos. També ha recordat que s'està treballant de manera transversal per solucionar aquesta problemàtica, juntament amb els cossos policials, i en col·laboració amb els propietaris dels edificis, Serveis Socials de l'Ajuntament i el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat.

Una altra de les qüestions que s'ha analitzat ha estat el dels robatoris a les zones rurals i agrícoles. Des de l'Ajuntament de Constantí es vol convocar de forma periòdica aquesta Junta Local de Seguretat, donant veu en properes reunions a sectors com els pagesos o les associacions de veïns.

<http://www.constanti.cat/noticies/new/434/es-reuneix-la-junta-local-de-seguretat-a-constanti>

TARRAGONA21

Constantí promou una moció per donar suport a una nova llei que reguli el dret a l'habitatge

02/04/2016

L'Ajuntament de Constantí promourà en el proper ple una moció per exigir una nova llei reguladora del dret a l'habitatge que cobreixi les mesures de mínims per fer front a la situació d'emergència habitacional que pateix el municipi. Segons ha pogut saber Tarragona 21 aquesta moció està impulsada per PSC, ERC, CiU, Units pel Canvi, ICV i PP.

Cal recordar que des de desembre del 2013 diverses famílies d'ètnia gitana ocupen 40 habitatges de l'urbanització també coneguda com 'La Patà' a Constantí. El degoteig de persones va anar en augment fins a dia d'avui. En total sumen unes 220 persones vivint entre quatre blocs de la urbanització. Tot i que l'Ajuntament ja se'n ha fet càrrec de la neteja de la zona, "la situació és inestable" explica Miguel Gavarre, portaveu del col·lectiu que hi resideix a la zona. "Esperem que es destinin el 80% dels pisos a lloguer social" reivindica. Segons explica el portaveu des de Servihabitat ja s'han fet entrevistes a dues de les famílies que ocupen il·legalment els habitatges i està previst que en les properes setmanes se'n facin més.

<http://diaridigital.tarragona21.com/constanti-promou-una-mocio-per-donar-suport-a-una-nova-llei-que-reguli-el-dret-a-lhabitatge/>

Ajuntament de Constantí

Tots els grups municipals s'uneixen per combatre l'ocupació irregular d'habitatges

20/07/16

Tots els grups municipals de l'Ajuntament de Constantí van aprovar ahir al vespre una moció conjunta per tal de combatre la problemàtica de l'ocupació irregular d'habitatges al municipi. Aquest era un dels punts més destacats de l'ordre del dia del Ple ordinari que es va celebrar aquest dimarts 19 de juliol.

La moció, presentada i signada conjuntament per tots els grups amb representació al consistori, insta al Govern de la Generalitat a crear una Taula de treball amb la presència de representants de l'Ajuntament, la Delegació de la Generalitat a Tarragona (en els seus diversos departaments implicats: Benestar Social, Habitatge, Ensenyament i Interior), del Consell Comarcal del Tarragonès, a més dels propietaris dels edificis, per tal de buscar solucions a la problemàtica de l'ocupació il·legal que des de fa uns 3 anys es ve produint als blocs d'habitatges ubicats al carrer Jaume II i Prat de la Riba, i que ha generat inquietud i preocupació entre bona part de la població. La proposta planteja la necessitat de transparència, corresponsabilitat, priorització i optimització dels serveis de les diferents administracions per establir un pla de treball coordinat i transversal per donar resposta a la situació.

Més enllà de la creació de la taula de treball, la moció insta a les administracions competents a la seva implicació i a l'increment de recursos econòmics i la presència de professionals a la zona, així com organitzar sessions informatives amb el veïnat.

L'altre gran tema del Ple celebrat aquest dimarts era l'aprovació d'una modificació de crèdit amb l'aprovació d'un suplement que s'afegeix als pressupostos de 2016 com un gran pla d'inversions.

L'Ajuntament de Constantí destinarà més de 3 milions d'euros a un gran Pla d'inversions per aquest any 2016. Així ho va aprovar el consistori en una ajustada votació on finalment el vot de qualitat de l'alcalde va permetre tirar endavant aquest punt.

El passat 12 de maig, el Ple de l'Ajuntament donava compte de la liquidació de l'exercici 2015, que es tancava amb un resultat positiu de 1.072.255,61 €uros , que se sumava als romanents positius de tresoreria dels exercicis anteriors i també al romanent pendent d'executar del pla d'inversions que s'aprovava al 2014.

En aquest gran pla d'inversions de 3,2 milions d'€uros que s'incorporen al pressupost de 2016 com a modificació de crèdit, es contempen diverses obres de millora a carrers i a la via pública. En aquest sentit, es faran obres al carrer Barcelona, al Pàrquing del carrer Joan Miró (des del c. Gavarres fins al c. Sant Sebastià), a la Plaça del Castell, al carrer Pallaresos, a la Plaça Joan Ramon Jiménez, al carrer Serapi, a més de diverses millores al Polígon Industrial. A més, també es plantegen actuacions als parcs i jardins municipals, i l'arranjament de camins

rurals del terme. També es contemplen obres de supressió de barreres arquitectòniques a diversos carrers.

En un altre apartat, el de les millores en els serveis municipals, s'inclouen les obres del Pou Pastolí, la renovació d'aigües al Grup Centcelles, el canvi de col·lector d'aigües del carrer. Maragall, i l'actuació al Dipòsit de les Forques.

I en relació a la millora i inversions en els equipaments municipals, preveuen obres de millora a les escoles públiques, obres de remodelació al Pavelló Poliesportiu, obres a la Sala Pau Casals, al cementiri municipal i a l'antic Escorxador.

Aquest gran pla d'inversions també preveu una partida de 50.000 euros per la instal·lació de càmeres de seguretat, 40.000 euros per la creació d'un menjador social, 30.000 euros per la posada en marxa del Servei de mediació comunitària, i 8.000 euros que es destinaran a la implementació de cursos per al foment de l'ocupació.

Aquesta modificació de crèdit se suma als **pressupostos generals de l'any 2016**, que van ser aprovats per unanimitat de tots els grups municipals, i que se situen en **7.559.873,86 euros €uros**,

Al Ple d'aquest passat dimarts també es va aprovar el projecte construcció d'una rotonda a la cruïlla entre l'Avinguda de les Puntetes i l'Avinguda Europa al Polígon Industrial, i també es va fer l'aprovació inicial del projecte d'ampliació de nínxols al cementiri municipal.

<http://www.constanti.cat/noticies/new/505/tots-els-grups-municipals-suneixen-per-combatre-locupacio-irregular-dhabitatges>

Más de 45 familias ocupas de Constantí se quedan sin luz

Endesa aconseja a los vecinos presentar el contrato de alquiler o de venta para recuperar el Servicio

CARLA POMEROL 12/09/16

Unas 45 familias de la zona conocida como Las 600 viviendas de Constantí no tienen luz ni electricidad en sus hogares desde ayer. Según los vecinos, los trabajadores de la compañía Endesa cortaron el suministro de luz, ayer a las seis y media de la mañana y «nadie nos avisó, explicaba una vecina. La situación es dramática, ya que la gran mayoría de familias que viven en el bloque número 7 de la calle Prat de la Riba de Constantí –uno de los bloques afectados– tienen hijos pequeños.

Aparte del bloque, también se ven afectados trece chalets de la calle Jaime I de Constantí. La mayoría de estas viviendas estuvieron ocupadas hace unos años por un grupo de personas de etnia gitana. «Hay vecinos que pagan sus cuotas y ahora se encuentran con qué no tienen luz», explica un vecino. A efectos prácticos, el corte de suministro supone que los vecinos se tienen que duchar con agua fría y no pueden cocinar. «Tengo dos hijas y hoy no les he podido hacer la comida. Esta situación es insoportable. Si no lo solucionan pronto, no sé que haremos», explicaba ayer tarde una vecina desesperada. Otro vecino de la zona comentaba que si hoy todavía no había electricidad, «engancharemos la luz de otro lado».

Los vecinos, cuando se dieron cuenta de los hechos, se dirigieron al Ayuntamiento para pedir explicaciones. El alcalde del municipio, Òscar Sànchez, los tranquilizó y les prometió que se pondría en contacto con la empresa para solucionar el problema y así poder llegar a un acuerdo.

Explicaciones

El alcalde de Constantí, Òscar Sànchez, se mostró muy preocupado por la situación. En cuanto conoció las quejas, llamó a Endesa para informarse. Desde la empresa explicaron que el motivo de la avería es que se está revisando una estación transformadora de unos 10 metros cuadrados, situada en escasos metros del bloque, y que es la encargada de suministrar electricidad en buena parte del municipio. «Endesa nos ha explicado que intentó contactar con los vecinos para avisarlos, pero que fue imposible», explicaba al alcalde. Desde la empresa informan que los vecinos se dirijan a la sede de Endesa, situada en la calle Mallorca de Tarragona, con el contrato de alquiler o de venta en regla, y de esta manera irán restableciendo el suministro. El problema es que gran parte de los vecinos no tienen ningún tipo de contrato, ya que están ocupando los pisos.

http://www.diarimes.com/es/noticias/camp_tarragona/2016/09/08/mas_45_familias_ocupas_constanti_quedan_sin_luz_8153_1093.html

La Vanguardia

Un incendi en un garatge crema dos cotxes i una moto

15/09/16

ACN Constantí.- Un incendi en un pàrquing de Constantí (Tarragonès) ha cremat dos cotxes i una moto. El foc ha començat cap a la una d'aquest dijous a la matinada en un garatge del carrer Prat de la Riba i fins al lloc s'hi han desplaçat cinc dotacions terrestres dels Bombers de la Generalitat. El foc s'ha extingit cap a quarts de tres de la matinada i no ha causat ferits. Segons els Bombers, les flames han calcinat totalment un dels dos turismes afectats, una motocicleta i part del cablejat elèctric de l'habitatge.

<http://www.lavanguardia.com/vida/20160915/41321225008/un-incendi-en-un-garatge-crema-dos-cotxes-i-una-moto.html>

Constantí i la Generalitat es reuniran d'urgència per buscar solucions a l'ocupació irregular d'habitatges

Creix la tensió després que Endesa hagi tallat el subministrament de llum a diversos habitatges que havien punxat el servei

15/09/16

ACN Constantí.-Representants de l'Ajuntament de Constantí (Tarragonès) i de la Generalitat es reuniran en breu per tal de buscar solucions a la problemàtica que genera l'ocupació irregular d'una quarantena d'habitatges als carrers de Prat de la Riba i de Jaume I, al barri conegut com 'La Patà'. Des de fa una setmana la companyia Endesa va tallar el subministrament de llum a diversos habitatges per motius de seguretat, atès que en la majoria de casos s'havia manipulat la instal·lació elèctrica per punxar el servei. Segons el consistori, aquest fet ha generat diverses incidències durant els darrers dies. La darrera ha estat un incendi que aquesta matinada de dijous ha cremat dos cotxes i una moto d'un garatge del carrer Prat de la Riba i que podria haver estat provocat arran del conflicte veïnal existent a la zona entre els propietaris i llogaters en situació regular i els okupes.

Aquest dijous, representants de l'Ajuntament han mantingut una trobada amb representants dels Serveis Territorials d'Habitatge i del Departament de Benestar Social i Família, i en els propers dies s'ha de celebrar una Taula de treball que comptarà amb la presència de representants de l'Ajuntament, la Policia Local, la Delegació del Govern, els Departaments de Benestar Social, Habitatge, Ensenyament i Interior, i el Consell Comarcal del Tarragonès. Des de l'Ajuntament de Constantí s'ha manifestat novament "la necessitat que la Generalitat, en tant que administració competent, es comprometi d'una manera ferma a destinar i incrementar els recursos necessaris i la implicació de tots els seus departaments implicats per tal d'oferir solucions a aquesta problemàtica". El consistori considera "urgent i prioritària" aquesta actuació i apel·la a la coresponsabilitat de les diferents administracions per establir un pla de treball coordinat i transversal per donar resposta a la situació. Tots els grups municipals de l'Ajuntament de Constantí van aprovar el passat mes de juliol una moció conjunta per tal de combatre aquesta problemàtica de l'ocupació irregular d'habitatges al municipi. La situació es produeix des que l'any 2013 va finalitzar la construcció d'una nova promoció d'habitatges formada per cases adossades i blocs de pisos, i una quarantena de famílies han ocupat alguns dels immobles. Des de fa mesos, tant els propietaris de la promoció –La Caixa, Foment immobiliari del Baix Camp i una empresa de Madrid–, com el consistori i diversos cossos de seguretat, treballen per regular la situació, que fins ara havien generat problemes de soroll o per les places d'aparcament. A més, des del juny de l'any passat, les empreses propietàries han tapiat alguns dels pisos amb portes metàl·liques per tal d'evitar noves ocupacions i mirar de reduir la problemàtica.

<http://www.vilaweb.cat/noticies/constanti-i-la-generalitat-es-reuniran-durgencia-per-buscar-solucions-a-locupacio-irregular-dhabitatges/>

Diari de Tarragona

Veïns de Constantí fa 14 dies que no tenen llum ni aigua 'pels okupes'

Aquells que fins ara havien pagat totes les factures es mostren molestos i diuen que es veuen obligats a marxar de casa seva

MONTSE PLANA 19/09/16

Indignació és el que senten alguns veïns dels blocs de pisos del carrer Prat de la Riba de Constantí. Fa dues setmanes, Endesa els va tallar el subministrament d'electricitat per la perillositat que representava tenir 40 de les 48 instal·lacions manipulades, problema que es va agreujar dimecres passat a la nit amb un incendi al garatge que ha deixat els blocs sense aigua perquè les canonades van quedar calcinades.

«Ni llum ni aigua, així no es pot viure de cap manera!», exclamen dues veïnes que prefereixen mantenir-se a l'anonimat per seguretat. Elles representen dos dels vuit pisos que estan ocupats legalment dels 48 totals. Asseguren que fins al moment havien pagat totes les factures i que ara es veuen obligades a marxar perquè es troben que no tenen els serveis bàsics coberts. «Ens han fet fora, i no parlem dels propietaris, que no sabem ni qui són perquè la constructora va fer fallida, sinó dels okupes que han vingut a viure en aquests pisos, que no tenen respecte per a res», afegeixen. De fet, des del mateix Ajuntament s'admet que gran part d'aquests okupes són «persones amb antecedents policials i judicials per diferents il·lícits penals».

El dia a dia d'aquestes dues veïnes s'ha convertit en viatges constants a cases de familiars per tal de poder dutxar-se, fer les necessitats i cuinar. «Sense electricitat es pot anar trampejant la situació, però sense aigua, és impossible», diuen les dues dones, que esperen que l'Ajuntament les pugui ajudar. «Diuen que potser ens ofereixen un pis com a alternativa, però també que és una situació 'complexa', així que no sabem el que passarà. Nosaltres no podem viure amb aquestes condicions durant gaires dies més, perquè ja fa prou temps que vivim en situació insostenible».

I és que des que els blocs van començar a ser okupats ara fa 3 anys, quan la constructora Foment Immobiliari va fer fallida, la tensió entre els veïns ha anat augmentant. «Un pot tenir els ideals que vulgui o trobar-se en una situació que l'obligui a okupar un pis, però una altra cosa és el que està passant aquí», afirmen.

De fet, el Diari ha pogut comprovar que la majoria de bombetes dels passadissos comunitaris han estat extretes, igual que part de les canonades dels magatzems. A més, el descampat de la part posterior dels pisos és ple de deixalles, des de televisors a matalassos, objectes que les dues veïnes asseguren que la gent tira per la finestra.

‘El foc va ser intencionat’

Les tensions es van agreujar la nit de dimecres passat amb un incendi al garatge del bloc de pisos que podria ser que hagués estat intencionat. «Algun okupa havia dit que calaria foc», afirmen les dues veïnes. De fet, l'incendi va afectar tres vehicles que estaven davant per davant i amb tot un passadís de separació, així que difícilment les flames haurien pogut passar per si soles d'un cotxe a l'altre.

Com a conseqüència del desmantellament del qual és víctima aquest bloc de pisos, les alarmes antiincendis no van reaccionar, però per sort no hi va haver ferits. El resultat van ser dos cotxes i una moto cremats i les canonades calcinades, «i d'aigua no en tornarà a haver-hi. Si no hi ha comunitat de veïns, com es repararà? És impossible. Fa molta pena, però aquí ja no tenim res a fer», conclouen les dues veïnes.

<https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Vens-de-Constanti-fa-14-dies-que-no-tenen-llum-ni-aigua-pels-okupes-20160919-0008.html>

Tarragonadiari.cat (DelCamp.cat)

Ofereixen als veïns regularitzats de 'La Patada' de Constantí anar-se'n del municipi

La Generalitat convocarà properament una mesa d'emergència per tractar la manca de llum i aigua en vuit habitatges des de fa més d'un mes

JOSEP M LLAURADÓ 11/10/16

La zona de La Patada de Constantí és ja un espai cronificat, tal com avançava **TarragonaDiari.cat**, no només arran dels talls de llum i aigua en un dels blocs, amb vuit dels quaranta-vuit habitatges regularitzats però sense que Endesa hi posi remei. Aquest dimarts a la tarda la Policia Local i els Mossos d'Esquadra hi duïen a terme un dispositiu conjunt rutinari antidroga, ja que segons els cossos policials i alguns veïns aquest és un dels focus de distribució al Tarragonès. També recentment s'hi duïa a terme un desnonament d'un xalet que finalment va acabar amb un lloguer social per l'acord amb el propietari del domicili. Amb aquesta situació, i amb vuit habitatges sense subministraments des de fa un mes, l'Ajuntament ha pressionat la Generalitat perquè activi els seus recursos. Lluny de sancionar els bancs o Endesa, empresa que esgrima motius relacionats amb la manca d'acreditació documental dels veïns, les institucions ja treballen a relocalitzar-los en pisos de protecció oficial, pisos que no seran al mateix municipi ja que no n'hi ha i l'Ajuntament tampoc no en té.

Segons ha pogut saber aquest mitjà, quan es va incendiar un garatge del mateix bloc afectat, l'Ajuntament es va posar en marxa i va reclamar trobar-los una alternativa habitacional. D'això en fa gairebé un mes, el 15 de setembre, i el consistori va facilitar els tràmits per tal que els tècnics del Consell Comarcal i l'Àrea d'Habitatge de la Generalitat tiressin endavant aquesta mesura. A hores d'ara resta pendent una mesa d'emergència que convoca cada mes el Servei Territorial d'Habitatge i, després, una taula conjunta amb la Generalitat per abordar altres temes, també educatius i de civisme, en aquesta zona específica de Constantí, amb totes les institucions públiques.

L'alcalde, Óscar Sánchez, ha explicat que «nosaltres estem fent tot el possible, però no podem fer obres en un edifici privat». Des que un bloc sencer i diversos xalets dels carrers Jaume I i Prat de la Riba es quedessin sense llum i després arran de l'incendi sense aigua les oficines municipals han servit per agilitzar els tràmits i evitar que els afectats haguessin d'anar fins a Tarragona per presentar tota la documentació requerida. Ells, assegura, han fet d'intermediaris, per tal que la Generalitat actuï, però de moment el resultat és indetectable i la situació es va agreujant.

Els veïns donen la batalla per «perduda»

El conjunt d'habitatges que formen el barri de La Patada va ser inicialment una promoció immobiliària que va seduir alguns compradors i llogaters. D'això en fa quatre anys, poc abans que diverses famílies ocupessin esglonadament els pisos que van quedar buits i abandonats

a causa de la crisi. Ara que Endesa els ha tallat la llum per un presumpte «fraud» dels ocupes, malgrat que uns pocs paguessin fins a l'últim rebut, les vuit famílies afectades ja busquen un pis per marxar d'allà. Una veïna explica a aquest mitjà que «donem la batalla per perduda, n'hi ha que ni s'esperaran als pisos de protecció oficial». Deixaran, possiblement, casa seva, expulsats per la inacció i l'abandonament de les administracions, el menyspreu de les empreses —tant les entitats financeres, propietàries dels immobles, com les de subministraments— i l'estigma de la resta del poble, que no diferencien ja entre els veïns de la mateixa zona, paguin o no el seu lloguer o els seus impostos.

<http://delcamp.cat/tarragonadiari/noticia/5972/ofereixen-als-veïns-regularitzats-de-la-patada-de-constantí-anar-sen-del-municipi>

Diari de Tarragona

Els veïns del pis 'okupat' de Constantí, més a prop d'un lloguer social

Les famílies que vivien de forma legal a aquest bloc del carrer Prat de la Riba treballen per accedir a la Taula d'Emergència

MONTSE PLANA 24/11/16

Ja fa més de dos mesos que el bloc número 7 del carrer Prat de la Riba de Constantí es troba sense llum ni aigua pels problemes ocasionats per l'alt percentatge de pisos okupats, i és que 40 dels 48 habitatges estaven habitats irregularment. Amb l'absència d'aquests dos serveis bàsics, molts veïns fa temps que van optar per marxar del bloc, però aquells que hi van entrar a viure amb un contracte de lloguer reclamen responsabilitats i que algú els ofereixi un pis alternatiu.

Ara, sembla que aquestes famílies estan més a prop que mai d'aconseguir el seu objectiu. En aquest sentit, segons explica l'alcalde de Constantí, Óscar Sánchez, sis unitats familiars estan treballant amb l'Agència d'Habitatge de Catalunya per trobar una sortida.

Concretament, divendres passat es va informar en una reunió amb els veïns afectats que cada un d'ells havia de fer arribar a la constructora, Foment Immobiliari, una carta en la qual s'exposa la problemàtica en el subministrament d'aigua i electricitat i s'insta la constructora, com a propietària de l'edifici, «a la immediata reparació de les canalitzacions d'aigua, així com a la contractació del subministrament elèctric» atès «el seu caràcter de servei bàsic i imprescindible en el lloguer d'un habitatge».

La previsió de l'Agència d'Habitatge de Catalunya és que, com que Foment Immobiliari va fer fallida l'any 2013, les cartes seran retornades, fet que evidenciarà que aquestes sis famílies es troben desamparades. D'aquesta manera, accediran a la Taula d'Emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, a través de la qual podran obtenir un pis de lloguer social.

L'origen del problema

Cal recordar que els problemes van començar el passat mes de setembre quan Endesa va tallar l'electricitat per la perillositat que representava tenir gairebé totes les instal·lacions manipulades, un problema que es va agreujar quan setmana més tard amb un incendi al garatge que cremà les canonades.

https://www.diaridetarragona.com/contenidos/2016/11/24/noticia_0058.html

Heraldo de Aragón

La Audiencia multa con casi 4,5 millones a dos empresarios por fraude a la Seguridad Social

MIGUEL ÁNGEL COLOMA 16/07/08

La Audiencia de Zaragoza acaba de ratificar una sentencia que condena a dos empresarios a una multa de casi 4,5 millones de euros por un delito continuado contra la Seguridad Social, a la que dejaron de abonar las cuotas correspondientes a sus trabajadores durante los años 2000 y 2001. Los acusados, el zaragozano Alberto Isiegas Gerner y el francés Patrick-Marcel Rosseti, fueron administradores de varias sociedades fraudulentas dedicadas a negocios inmobiliarios, y llegaron a contratar durante este periodo a unos 300 empleados. Aunque en sus nóminas se descontaba cada mes la cotización a la Seguridad Social, las arcas públicas nunca recibieron los ingresos correspondientes a estas personas.

Las sociedades utilizadas por los imputados fueron tres: Inmobiliaria SINC S. A.; Gestión y Administración de Bienes Inmuebles S. A.; e Inmobiliaria Juanbos Siglo XXI, S. L. De las dos primeras era administrador Alberto Isiegas Gerner, mientras que de la tercera era responsable Patrick-Marcel Rosseti. Según quedó probado en el juicio, el intercambio de trabajadores entre las diferentes empresas era habitual. Cuando una se disolvía, se creaba otra que asumía parte de la plantilla y las obras en marcha. De esta forma, los condenados intentaban despistar a los inspectores de la Seguridad Social, que ya habían detectado las irregularidades de los empresarios y habían abierto los correspondientes expedientes.

El cobro de la deuda acumulada fue imposible, ya que los procesados escondían sus negocios facilitando diferentes domicilios sociales: desde unos bajos en una calle de Barcelona, hasta una empresa dedicada a la recogida de correspondencia del Coso zaragozano. Las irregularidades eran además manifiestas, ya que se contrató con sociedades que estaban en liquidación y con otras que ni siquiera estaban inscritas en el Registro Mercantil.

Durante la fase de instrucción y en la vista oral, Alberto Isiegas Gerner reconoció que las sociedades que él administraba, Inmobiliaria SINC y Gestión y Administración de Bienes Inmuebles, habían dejado de pagar las cuotas de la Seguridad Social. Como excusa, el imputado alegó las deudas acumuladas por estas empresas. En cuanto a la tercera sociedad, Inmobiliaria Juanbos Siglo XXI, confesó que la constituyó con el coacusado, a quien se designó entonces como administrador único. Sin embargo, y para cuestionar su responsabilidad en la causa, este último afirmó en el juicio que había renunciado al cargo. De hecho, llegó a considerarse "un hombre de paja" de Alberto Isiegas Gerner.

Según declaró el jefe de personal de las sociedades, durante los primeros meses "hubo mucho trabajo". Sobre todo, en la provincia de Barcelona, donde se contrató con constructoras importantes como OHL, ACS o Núñez y Navarro. Sin embargo, parece que después llegaron los problemas económicos.

Prisión, multa e indemnización

El Juzgado de lo Penal número 7 de Zaragoza consideró "dolosa" la conducta de los dos acusados, y les condenó por sendos delitos contra la Seguridad Social. Al empresario zaragozano, el magistrado le impuso dos años y medio de prisión, mientras que al francés le castigó con uno. El fallo obliga también al primero a pagar el cuádruplo de la cantidad total defraudada, multa que asciende a 2.912.901 euros (además, tendrá que indemnizar a la Tesorería General de la Seguridad Social con 728.225 euros). Por su parte, Patrick-Marcel Rosseti deberá abonar 357.024 euros en concepto de multa, y otros tantos como indemnización.

Ambos procesados recurrieron el fallo ante la Audiencia de Zaragoza, pero esta ha revalidado la sentencia y sus penas en todos sus extremos. El aragonés Alberto Isiegas Gerner también ha recurrido ahora al Tribunal Constitucional para intentar suspender la ejecución de la sentencia, pero el titular del juzgado de lo Penal ha decidido continuar adelante con la sentencia, que es firme.

http://www.heraldo.es/noticias/aragon/zaragoza/la_audiencia_multa_con_casi_millones_dos_empresarios_por_fraude_seguridad_social.html

La Fiscalía cántabra investiga la denuncia de USO sobre el cierre de la antigua fábrica Canduela

Los representantes de USO han reiterado la posibilidad de que existan delitos contra los trabajadores y de alzamiento de bienes

SANTANDER, 09/05/07

La Teniente Fiscal del Tribunal Superior de Justicia de Cantabria ha citado a la representación sindical de USO en la empresa Aplicaciones Metalúrgicas Matarraña, con el fin de ratificar los hechos denunciados entorno a un "delito contra los trabajadores y el posible alzamiento de bienes derivado del desmantelamiento de la antigua fabrica de Canduela en San Martín del Pino de Peñacastillo", que ha provocado el despido de la totalidad de la plantilla.

Los representantes sindicales han explicado ante la Fiscalía la actuación del "gerente oficioso" y "parte fundamental del grupo empresarial de la antigua Canduela en la sombra, en el despido de los trabajadores", Ángel Gimeno Nogueras.

Han explicado que "este directivo indicó a los trabajadores que les iba a dar la carta de despido para que fueran indemnizados por el FOGASA, con alusión a que la empresa no pensaba pagar ningún tipo de indemnización, además de eludir la posibilidad de incrementar las cantidades relativas a la indemnización para que el FOGASA abonase la cantidad máxima en concepto de indemnización".

Asimismo, la Teniente Fiscal de Tribunal Superior de Justicia de Cantabria "se ha interesado por el desmantelamiento de las instalaciones industriales de Peñacastillo y el destino de las existencias, herramientas y materiales", según afirmó USO, que indicó que "los destinos fueron a las empresas de Zaragoza, Norris Center y Fabrica Española de Grúas Torre".

También se ha explicado a la fiscal que esta ultima sociedad ha sido declarada "como la empresa dominante del entramado empresarial" por la Inspección de Trabajo de Cantabria en su informe presentado ante el Juzgado de lo Social que trata de los despidos de los trabajadores, "al entender que era la que comercializa la fabricación de la marca Canduela, patente que adquirió su representante Luis Oliver Albesa de Ángel Gimeno Nogueras".

Desde USO se espera que estas investigaciones previas abiertas por la Fiscalia General de Cantabria "den sus frutos y se puedan depurar las responsabilidades empresariales y personales de sus gestores ante el despido de todos los trabajadores y el cierre de una empresa que es y ha sido totalmente rentable en Cantabria".

En este sentido, USO reitera que "la rentabilidad de la empresa queda demostrada al constatar que actualmente se estén fabricando las grúas en las plantas de Zaragoza y en Portugal, lejos de Cantabria y de las reclamaciones judiciales de los trabajadores".
<http://www.europapress.es/nacional/noticia-fiscalia-cantabra-investiga-denuncia-uso-cierre-antigua-fabrica-canduela-20070509144910.htm>

Oliver pagó la pensión alimenticia del hijo de un amigo con dinero del Betis, según BXV

Las acusaciones le piden seis años de cárcel e indemnizaciones de 1,7 millones de euros en el "caso Saqueo".

MATEO GONZÁLEZ 04/08/16.

La etapa de **Luis Oliver** al frente del **Betis** en 2010 será enjuiciada en breve ya que el procedimiento ha llegado al punto de la presentación de los escritos de acusaciones por parte de **Béticos por el Villamarín (BXV)**, **Liga de Juristas Béticos (LJB)** y **Por Nuestro Betis (PNB)**, en el conocido como “caso Saqueo”, una pieza separada del proceso penal contra Manuel Ruiz de Lopera que se ha seguido en el Juzgado de Instrucción número 6 de Sevilla. Las acusaciones han solicitado la apertura de juicio oral contra Oliver, **José León**, **Jaime Rodríguez-Sacristán** y otros colaboradores.

A Oliver y a los **dos expresidentes béticos** se le solicita por parte de las acusaciones severas penas. Al navarro, seis años de prisión más accesorias al ser presunto autor de un delito de **apropiación indebida** continuado y, si no fuera así, sino **delito societario**, cuatro años más accesorias y dos años, nueve meses y un día por cada uno de los cuatro presuntos delitos de blanqueo de capitales, además de una multa de 1.675.219,50 euros.

Mientras, a León y Rodríguez-Sacristán, como **cooperadores necesarios** para la presunta comisión de los delitos mencionados anteriormente, la pena de tres años de prisión más accesorias a cada uno de ellos, si se tipifican como apropiación indebida; y, de dos años de prisión más accesorias, si se consideran los hechos constitutivos de un presunto delito societario continuado; y, por último, la pena de dos años por cada uno de los cuatro presuntos delitos tipificados como **blanqueo de capitales** más accesorias así, como también, a pagar una multa de 1.089.200, León y, otra, de 1.675.219,50, Rodríguez-Sacristán. Además, en concepto de responsabilidad civil y con carácter solidario se le reclaman a Oliver, León y Rodríguez-Sacristán 1.174.000 euros de indemnización al Betis.

Las plataformas, en especial el escrito de BXV, al que ha tenido acceso ABC, recalcan que Oliver, obrando en connivencia con León y Rodríguez Sacristán-Cascajo, “**simuló encomendar la gestión** del traspaso de futbolistas de la primera plantilla del Betis a personas de su confianza y concertó contratos de prestación de servicios, también, de carácter ficticio; **logrando así detraer del patrimonio del club diversas cantidades para su propio beneficio** o para terceras personas con él vinculadas”.

Las más significativas fueron los traspasos de **Mehmet Aurelio y Sergio García**, con la intervención de sociedades como Bastogne Corporación y Sport Transfer Management, cuyos administradores estaban “estrechamente” relacionados con Oliver, de tal manera que ambas recibieron, según este escrito, 354.000 y 489.000 euros para “atender obligaciones”

de Oliver. Entre ellas, y como hecho realmente llamativo, el pago desde la primera de estas sociedades por importe total de 20.008,60 euros para **“pagar la pensión alimenticia que adeudaba el padre de un menor, Ángel Gimeno Nogueras, amigo de Oliver”** o a otra persona por concepto de 2.952,20 euros para **“pagar la renta correspondiente al mes de septiembre de 2010, del piso de su propiedad que le tenía arrendado a la esposa de Luis Oliver”**. Además, otros movimientos de cantidades hacia sociedades vinculadas con Oliver.

Otra situación “curiosa” se produjo cuando **José María Gálvez**, administrador único de Bastogne, “presentó denuncia ante los Juzgados de Madrid alegando que personas desconocidas habían utilizado sus datos personales y firma con el fin de vaciar el patrimonio del Betis a través de la sociedad Bastogne Corporacion; denuncia que se tramitó ante el Juzgado de Instrucción número 33, de los de Madrid si bien, este Juzgado se inhibió a favor del Juzgado de Instrucción número 12 de los de dicha capital. Después, ante el Juez de Instrucción **se desdijo de la denuncia y reconoció su participación en los hechos**”, según consta en el citado escrito de acusación.

<http://sevilla.abc.es/deportes/alfinaldelapalmera/noticias/real-betis/oliver-pago-la-pension-alimenticia-del-hijo-amigo-dinero-del-betis-segun-bxv-113239-1470254557.html>

El Español

Así son las inmobiliarias okupas que cobran por asaltar los pisos vacíos de los bancos

Habla un albañil en paro que cobra hasta 700 euros por echar la puerta abajo de apartamentos donde residen familias que luego consiguen una vivienda social.

DAVID LÓPEZ FRÍAS 31/10/15

“Tener tu propio piso es tan fácil como darme a mí 400 euros”, me cuenta un tipo que prefiere no dar su nombre y al que llamaré Ricardo a partir de ahora. “Le pego una patada a la puerta. Pincho la luz, el agua y el gas. Luego pongo una cerradura nueva y te doy la llave en mano. Lo que venga después es cosa tuya”.

Me lo explica en una timba ilegal de cartas que se celebra en el sótano de un club cannábico. Él mismo elige el lugar de la entrevista: “Aquí conozco a la gente y sé que no hay soplones”, dice para justificar su elección. Entre fichas de poker y humo de porros cuenta que se dedica desde hace seis meses, junto a un amigo, a abrir inmuebles vacíos que son ocupados luego por personas sin hogar.

Es lo que se conoce en el argot como “alquiler de patada”. Ricardo asegura que lo hace “para ayudar a personas que no tienen donde caerse muertos”. Pero también reconoce que se está lucrando con esta nueva actividad. “Estoy en paro y no tengo ingresos”, dice. “Tendré que buscarme la vida...”.

Ricardo es otra víctima del estallido de la burbuja inmobiliaria. Es albañil, tiene 31 años y hace ya tres que no encuentra trabajo. Durante este tiempo ha hecho alguna chapuza esporádica. “Todo sin asegurar”, lamenta. No percibe ninguna ayuda económica y su pareja tampoco. De hecho no tiene ni para pagar un alquiler, por lo que él también vive “de patada”. La necesidad le ha llevado a convertir ese sistema de ocupación en una forma de ganarse la vida.

No es la única persona que regenta un negocio similar. En torno a las viviendas vacías se ha formado una actividad ilegal que consiste en ofrecer pisos deshabitados que son propiedad de los bancos.

Se podría decir que son una especie de “inmobiliarias okupas”. Al recibir un encargo, desarrollan todo el proceso: detectan un piso vacío, entran forzando la puerta, enganchan los suministros, cambian la cerradura y entregan la llave a sus nuevos inquilinos. A cambio reciben pagos que oscilan entre los 300 y los 700 euros.

MANUAL DEL CASERO PIRATA

Ricardo reside en Terrassa, una de las ciudades catalanas donde más fuerte golpeó la crisis del ladrillo.

Terrassa se encuentra a 20 kilómetros de Barcelona y es una de las localidades catalanas que más crecieron durante el boom inmobiliario. Los precios del terreno eran mucho más baratos que en la capital, por lo que mucha gente de toda la provincia optó por fijar su residencia aquí.

La demanda espoleó a las constructoras, que levantaron pisos de forma desmedida. Hoy y según las cifras del Ayuntamiento, los bancos poseen unos 3.000 pisos vacíos en una ciudad de 215.000 habitantes. El 15% de esas viviendas se han ocupado de forma ilegal. Las que aún permanecen deshabitadas están en el punto de mira de las inmobiliarias okupas.

El proceso de selección de inmuebles requiere un periodo de investigación previa. “Buscamos pisos de bancos y no de particulares”, explica Ricardo. “El objetivo de nuestros inquilinos es obtener un alquiler social. Un particular no va a negociar. Un banco con una amplia bolsa de viviendas, sí”. Tampoco vale cualquier banco: “Hay entidades que se están prestando a negociar”, plantea Ricardo. “Ésas son las que nos interesan”.

¿Cómo localizar este tipo de inmuebles? A menudo mediante una mera observación: “Nos damos una vuelta por la ciudad y tratamos de identificar pisos con ventanas cerradas o preguntamos a los vecinos”.

Internet también ayuda: “Cuando sabemos que un banco concreto se presta a negociar alquileres sociales, nos metemos en su página web y buscamos sus pisos en nuestra ciudad”. A menudo esas búsquedas arrojan auténticas joyas: edificios enteros deshabitados que enseguida atraen la atención de las mafias del alquiler.

Una vez se ha localizado el inmueble en cuestión, llega el paso más delicado: abrirlo. “Es el momento más arriesgado porque si te pillan con las manos en la masa sí que te llevan preso y te denuncian por robo”, advierte Ricardo. Es crucial buscar el momento más adecuado y no siempre es el mismo: “A veces es mejor hacerlo a plena luz del día cuando los vecinos están trabajando que de madrugada cuando se oye todo. Pero no hay una norma. Depende del bloque”.

El siguiente paso es localizar el cuarto de contadores o “un lugar donde se puedan pinchar los suministros”.

“Lo mejor es que lo haga alguien que sepa”, dice Ricardo. “Hay gente que está ocupando por su cuenta y se expone a hacerse mucho daño. Un calambrazo o una fuga de gas puede acabar en tragedia. Por eso es mejor que nos avisen a nosotros”.

Si superan esa fase, los okupas reciben a los futuros inquilinos. “Lo mejor es venir en familia”, dice Ricardo. “Si hay niños pequeños, mucho mejor. Los de los Servicios Sociales suelen estar muy sensibilizados con los menores. Si entras solo en un inmueble, la policía te va a sacar a collejas”.

“Una vez que hemos abierto, hemos pinchado los suministros y hemos sustituido la cerradura original por otra nuestra, te damos la llave y nos quitamos de enmedio”, dice Ricardo, que asegura que no solicita más pagos a sus clientes.

Le consta que hay gente que lo hace y lo critica: “Son usureros. Van pidiendo un alquiler mensual que cobran en metálico como si fuesen los propietarios reales. En el fondo es lo mismo que están haciendo los bancos”, dice. Ricardo cree que con su proceder está ayudando a familias y cumple una función social.

ABRE SÓLO AL PIZZERO

Una vez dentro, la clave es permanecer ahí, sin hacer ruido, durante 72 horas. “Hay quien dice que con 24 o 48 horas dentro es suficiente. Nosotros recomendamos tres días para asegurar”, dice Ricardo. Durante ese periodo de tiempo es clave no abrirle la puerta a nadie.

“Sólo al pizzero”, dice el mafioso. “Lo primero que uno debe hacer es pedir comida a domicilio a su nombre y quedarse con el ticket. Es un documento que vincula esa dirección con tu identidad y una forma que tiene el inquilino de demostrar después a la policía el tiempo que lleva dentro. Es la mejor manera que existe para hacer fuerza a la hora de solicitar un alquiler social: demostrar que tú estás viviendo ahí y que no te has metido para robar sino porque necesitas un techo”.

Durante esas 72 horas, Ricardo aconseja no levantar sospechas de vecinos, encender la luz lo menos posible y no hacer uso de los suministros. “Que traigan el DNI, comida, agua, un saco de dormir y mucha paciencia porque no es sencillo esperar tres días ahí dentro sin hacer nada”, dice. “Yo también vivo de patada y he pasado por ese proceso”.

Si el inquilino supera esas 72 horas, llega el momento de sacar la cabeza.

“Nosotros recomendamos que sea el propio ocupante el que llame a la policía y diga que está dentro sin ánimo de delinquir”, explica Ricardo. “Que se ha metido porque no tiene techo y necesita una vivienda tal y como dice la Constitución”.

Enseguida suele aparecer la policía. “Sólo pueden desalojarte con una orden judicial y no suelen obtenerla en tan poco tiempo”, dice el mafioso. “Al llegar, toman nota de tu ocupación y dan parte al propietario. Debes mostrar tu DNI, explicar que sólo pides una vivienda digna y un alquiler social, y demostrar que llevas ahí más de 72 horas. Eso lo consigues enseñando el ticket de la pizza donde están tu nombre, la dirección, la fecha y la hora”.

El inquilino tiene otras opciones para documentar su presencia en el inmueble: “Si el presidente de la comunidad de vecinos es muy enrollado, puedes pedirle que te deje pagar la cuota de la comunidad. Así te hace un recibo a tu nombre y todo arreglado”.

ES SÓLO EL PRINCIPIO

Lo que sigue es un largo proceso judicial. “Entre que se comunica al propietario y emprende acciones legales, el caso llega a los tribunales y se cursa la orden de desahucio, pueden pasar entre dos y seis años”, asegura Ricardo, que apunta que hay una serie de trampas legales para demorar aún más el proceso. “Si no recibes la notificación judicial cuando llega

a tu casa, se retrasa todo mucho más. No puede haber juicio si no te lo han notificado”, dice demostrando un profundo conocimiento de la legislación.

Ricardo explica que en Terrassa es habitual ocupar pisos por motivos de necesidad. Algunas entidades bancarias negocian y otras no. “Algunas ceden porque prefieren eso antes que tener el piso cerrado y no recibir un duro”, dice. “A veces prefieren tener un piso habitado por una familia que lo necesita antes que por un grupo de gamberros que lo usan para plantar marihuana”.

Lo que no dice Ricardo es cuánto dinero puede obtener en un mes: “Esto no es un trabajo fijo en el que cobras una nómina. Dependemos de la demanda. Unos meses hay más gente necesitada y otros menos. Tampoco puedo pedir lo mismo por todos los pisos. Una primera ocupación se paga más porque nadie ha dejado antes su DNI. Por eso hemos llegado a cobrar más de 700 euros. La zona y el tipo de construcción también influyen en el precio final. Hay gente que tiene una gran cartera de clientes y está haciendo mucho dinero”.

UNA PASCUA OKUPA

Pocas personas conocen los efectos de las mafias mejor que Sandra Rodríguez Loreto. Ella es la presidenta de la comunidad de vecinos de un coqueto edificio blanco de nueva construcción. Está ubicado en Sant Pere Nord, un barrio obrero de la ciudad. En abril permanecía semivacío y alguien dio el aviso. Se llenó de okupas en apenas una semana.

“Yo me fui de vacaciones durante el puente de Semana Santa y al volver estaban todos los pisos llenos de gente”, explica. “Primero pensé: ‘Menos mal que el BBVA se ha decidido a alquilar’. Pero cuando vi a las personas que se habían metido dentro me di cuenta de que el banco no tenía nada que ver. Estábamos invadidos por okupas”.

Sandra ha denunciado estas entradas ilegales a la policía en numerosas ocasiones pero los agentes no pueden hacer nada. “Nos dicen que sólo pueden intervenir si los encuentran abriendo la puerta”, explica con frustración.

Tanto se llenó el edificio que ahora hay un empate técnico entre propietarios legítimos y okupas. “En el bloque hay 12 viviendas”, dice. “Cinco vecinos somos legales y cinco son okupas. Los dos pisos que quedan vacíos están deshabitados porque el banco logró desalojar a la gente que se metió dentro. Ahora han instalado puertas metálicas blindadas pero ni por esas. Un día treparon por el balcón, entraron por la ventana y reventaron la cerradura por dentro. Entran por donde les da la gana”.

Las mafias no sólo ocupan las viviendas vacías. Sandra explica que un día se metieron en su apartamento: “Cuando llegué de trabajar, encontré silicona en mi cerradura. Ni el cerrajero logró abrir la puerta. Decidimos trepar por la ventana y encontramos el piso removido. Sólo se habían llevado mi ordenador portátil. No habían entrado a robar sino a quedarse con mi piso. Cuando me escucharon al otro lado de la puerta, se largaron por la ventana. Habían sellado la puerta de mi casa con silicona para que les diese tiempo a huir. Si me hubiese ausentado unos días más, me habría encontrado a gente viviendo en mi propia casa y no podría haber hecho nada”.

Al día siguiente, instaló una alarma y cámaras de vigilancia en su comedor.

“Ya que ocupan, por lo menos que se comporten”, dice Sandra, que se queja de los modales de sus vecinos: “Destrozan el mobiliario común, ensucian las escaleras, rompen lo que encuentran a su paso y hasta aparcen la moto dentro del rellano. No son cívicos y algún día tendremos una desgracia. El otro día tuvieron que venir los bomberos porque detectamos una deficiencia en el gas. Lo habían intentado enganchar y se creó una burbuja. ¡Casi volamos por los aires!”.

La vecina denuncia amenazas, insultos y hasta intentos de agresión de los ilegales: “Ahora mismo es un infierno vivir en un piso que he comprado con mi dinero”.

UNA EDIL CONTRA LOS BANCOS

“Estas mafias están en el punto de mira de la policía”, asegura Lluïsa Melgares, concejala del PSC y responsable de Políticas Sociales de Vivienda del Ayuntamiento de Terrassa.

Melgares recomienda a quienes necesiten un piso que no ocupen pisos vacíos y que no se pongan en manos de estas mafias que se lucran de las desgracias ajenas: “No hace falta delinquir. Si están necesitados de un techo, los bancos están obligados a poner vivienda en circulación y la administración, a facilitar el proceso”.

La concejala explica que el Ayuntamiento de Terrassa, apoyado en la ley catalana de vivienda, es el primero en imponer multas a los bancos que posean inmuebles vacíos durante más de dos años. Hace unos días los tribunales dieron la razón al municipio por cuarta vez en un caso similar.

“A los bancos les imponemos tres multas”, dice Melgares. “La primera de 5.000 euros, la segunda de 6.000 y la tercera de 7.000. En ocasiones supone casi la mitad del precio de la vivienda y al banco no le interesa perder tanto dinero”, señala la concejala, que recuerda que al recibir la sanción los bancos deben depositar el importe antes de presentar un recurso: “Entre las multas y las ocupaciones, a los bancos no les interesa mantener los pisos vacíos. La gente que necesite una vivienda y un alquiler social debería acudir al Ayuntamiento y nunca a las mafias”.

Con respecto a las ocupaciones, Melgares asegura que el ayuntamiento ayuda a las personas que de verdad necesitan una vivienda. Ponen tres condiciones: que lleven tres años viviendo en la ciudad, que por renta precisen un alquiler social y que cumplan unas normas cívicas de convivencia.

“Si no cumplen esos requisitos, no los apoyamos”, dice la concejala, que anima a otros municipios a seguir el ejemplo de Terrassa: “Debemos unir nuestras fuerzas y crear un grupo de presión para obligar a los bancos a abrir sus pisos vacíos. La vivienda debe cumplir una función social. Si nos unimos, seremos más fuertes”.

http://www.elespanol.com/reportajes/20151030/75492490_0.html

El 'negocio' de los pisos ocupados: cobijo de necesitados y filón para las mafias

- ***Cada vez son más frecuente los 'pisos-patada': fincas ocupadas ilegalmente con los suministros pinchados***
- ***Aumentan los alquileres fraudulentos y la ocupación ilegal de viviendas vacías en barrios como Llefià, La Salut o Sant Roc***

JAVIER TORRES 02/11/15

Nabila llegó a Badalona con sus dos hijos menores y entró a vivir en un piso del barrio de Montigalà que un hombre trajeado le mostró como hace cualquier agencia. Firmó un contrato de alquiler ante un supuesto notario y se deshizo de unas propiedades en Marruecos, su país natal, para hacer frente a todo un año de mensualidades de una tacada, unos 4.800 euros. Los papeles eran tan fidedignos que pudo dar de alta los suministros y empadronarse en la ciudad. Meses más tarde, acudió a la oficina municipal de la vivienda para solicitar una ayuda que no pudo recibir por irregularidades documentales y por la falta de recibos de pago del alquiler, que liquidaba en mano. No tardó mucho en confirmar, a través de un aviso de desahucio, que su arrendatario no era trigo limpio y que su situación legal real era la de una ocupación ilegal.

El reguero de desahucios del último lustro y la pobre salud del mercado inmobiliario desembocaron en una proliferación de pisos vacíos en cada esquina de cada ciudad, que ha extendido la ocupación ilegal de pisos. Empezó como una alternativa forzosa, utilizada por movimientos sociales como la Plataforma de Afectados por la Hipoteca para realojar a familias que se habían quedado en la calle. Aunque es socialmente aceptada cuando sólo perjudica a grandes bancos, la ocupación ilegal tiene una 'cara B' de la que han sacado y sacan tajada bandas delictivas que cobran centenares de euros por abrir 'pisos-patada', que incluso usan para comercializar alquileres falsos a personas necesitadas con pocos recursos.

Desde la Plataforma de Afectados por la Hipoteca aseguran que en el mismo portal en el que aún vive Nabila, a la espera de poder entrar en un piso de alquiler social, hay al menos dos o tres casos más calcados al suyo. Una situación anómala que se da en el número 8 de la calle Anna Tugas y que hace pensar en algún vecino como posible sospechoso, a la luz del conocimiento que el falso arrendador tiene del edificio, sus inmuebles y la facilidad de acceso a los espacios comunes. No es Montigalà, no obstante, el barrio más afectado por este fraude y las ocupaciones, matiza la portavoz de la PAH, Montse García. El fenómeno es mucho más frecuente en zonas humildes como Llefià, La Salut o Sant Roc. "Buscan a personas vulnerables económicamente y a las que puedan engañar con el papeleo; inmigrantes, muchos de ellos", explica Montse.

En Llefià, Íngrid y su familia buscaban piso y llamaron al número que aparecía en un anuncio colgado en la calle. Les enseñaron un piso que entraba dentro de sus posibilidades y no dudaron. "Me pidieron los documentos, como si fueran una agencia, y en una semana nos aceptaron. Firmamos y conocimos a la que se suponía que era la dueña", apunta la afectada. Íngrid desembolsó 1.200 euros de entrada y pagaba 400 euros mensuales además de 100 de suministros, todo en metálico. "La mujer nos indicó que al principio era mejor así, por unos problemas que tenía. Al cabo de los meses, los Mossos nos dijeron que éramos ocupas y comprobamos que la luz, el agua y el gas estaban pinchados", lamenta la vecina, a la que han intentado desahuciar tres veces y a la que Servicios Sociales busca una salida.

Los 'pisos-patada', un fenómeno muy extendido en Sant Roc

Aunque el fraude de los alquileres falsos es toda una realidad, no es la más extendida. En la mayoría de casos, los inquilinos entran en los pisos ocupados con conocimiento de causa. 'Pisos-patada' que algunas personas o grupos saben vacíos y fuerzan para poderlos 'vender' por una cantidad de unos 1.000 euros o 'alquilar' por unos 300 o 400 euros mensuales. Son modos de vida con fecha de caducidad, ya que tarde o temprano llega una denuncia por parte del banco o la propiedad. No obstante, muchas de las personas que acuden a esta alternativa no tienen más opciones que la ocupación o la calle, sobre todo en zonas tan social y económicamente débiles como Sant Roc, el más humilde de los barrios de Badalona.

Cada lunes, una entidad vecinal de Sant Roc y la PAH atienden a una decena de personas que van a ser desahuciadas y que no saben cómo proceder para evitarlo o para intentar defenderse. Jóvenes y mayores de diferentes nacionalidades se agrupan en la entrada del equipamiento municipal del barrio que hace las veces de 'oficina antidesahucios'. "El 90% de los casos que atendemos son personas que viven 'de patada' en un piso vacío con los suministros pinchados", apunta uno de los miembros de la PAH. Es el retrato de una joven pareja de 22 y 18 años del barrio, con un hijo de casi 24 meses que es un pequeño terremoto y se afana en investigar toda la sala mientras sus padres ponen sobre la mesa su tercera orden de desahucio. "Tenemos la luz pinchada y tenemos agua, aunque no caliente; pero no tenemos gas. No está en las mejores condiciones, pero el piso es habitable, una casa normal. Solo queremos poder negociar un alquiler social para vivir tranquilos", explica ella.

Un fraude sin denuncias difícil de investigar

Tanto los 'patadistas' como los alquileres falsos son muy complicados de perseguir. Mossos d'Esquadra asegura que no le consta ninguna denuncia en Badalona por fraudes en el alquiler y aunque admiten sí registrar algunas por ocupaciones ilegales, afirman que representa un porcentaje "muy bajo respecto a los delitos totales" de la ciudad. No niegan la existencia del fenómeno, pero las cifras no suscitan ningún repunte destacado ni anomalía en la ciudad.

La regidora de Servicios Sociales del Ayuntamiento, Agnès Rotger, afirma tener constancia de la realidad de las ocupaciones y los falsos alquileres y recibir casos de forma frecuente en el Ayuntamiento. Es un tema "delicado", indica, que intentan coordinar con la policía para asegurar la integridad de los afectados en casos de fraude y poderles ayudar, por lo que prefiere no dar cifras ni nombres. Cuando alguien se acerca a Servicios Sociales con un caso de fraude u ocupación, lo ponen en conocimiento de la policía y se ofrecen a buscar una alternativa habitacional a los afectados. "La legalidad vigente no contemplaba un escenario

como este, en el que el fenómeno de las ocupaciones es cada vez más extendido", sostiene la concejala.

Sin contratos ni papeles legales, no pueden darse ayudas de forma regular, por lo que los servicios municipales analizan cada caso y hacen malabares para atender las necesidades de los estafados o afectados. "Al final son las personas más débiles, porque legalmente nos resulta muy difícil ayudarles. Hay que reaccionar globalmente al problema, porque las ocupaciones se pueden enquistar y evidentemente no es una solución", lamenta Rotger.

Desde la PAH explican que, muchas veces, las personas afectadas por alquileres falsos pueden sentirse coaccionadas y prefieren no acudir a la policía o incluso son denunciadas por el banco propietario del piso. En cuanto a los 'pisos-patada', a menos que produzcan problemas de convivencia, parece haber cada vez más aceptación en los vecindarios, como sucede en Sant Roc: "Las comunidades aceptan e incluso ayudan a las familias que ocupan un piso; suele ser gente del barrio y prefieren que haya alguien conocido y con necesidades. Este *status quo* solo se rompe si despiertan problemas de convivencia", aclaran los miembros de la plataforma.

El Besòs, en pie de guerra contra un clan

También existen casos problemáticos, por supuesto, como el destapado y denunciado por los propios vecinos del barrio del Besòs de Sant Adrià hace un par de semanas. Unas 300 personas se manifestaron contra la ocupación ilegal de pisos por parte de un grupo que, además, aseguran que trafica con estupefacientes. Ya se habrían hecho con cerca de una decena de inmuebles, algunos de ellos de propietarios particulares del barrio, no de entidades bancarias.

Bernardo es uno de los afectados por las entradas. Tras una ocupación de casi cuatro años y un largo proceso judicial, consiguió recuperar su vivienda en marzo y la reformó para poder alquilarla y así ayudar económicamente a su familia. A principios de julio se marchó a Madrid a ver a unos parientes y, a la vuelta, descubrió que le habían vuelto a entrar y a cambiar la cerradura. "La denuncia está en trámite y a la espera de juicio; les he cortado los suministros pero tienen algunos pinchados", lamenta Bernardo. Desconoce si los responsables son el clan familiar al que los vecinos señalan, pero sí sabe que su particular mal trago no parece tener fin.

<http://www.lavanguardia.com/local/barcelones-nord/20151102/54438455414/pisos-ocupados-mafias-badalona.html>

El Periódico

Lucha de clanes gitanos en la Mina por el asesinato de un baltasar

- ***El Consejo Gitano no puede intervenir para evitar la venganza de una de las familias más temidas de la comunidad***
- ***Entre 300 y 500 personas relacionadas con el autor del crimen han abandonado sus casas***

GUILLEM SÀNCHEZ 03/03/16

La madrugada del sábado 23 de enero fue asesinado un hombre de 28 años en una discoteca del Port Olímpic. Le clavaron una botella rota en la sala Nirvana. Cayó al suelo y no tardó en fallecer, desangrado. Era un gitano baltasar. Este clan desde entonces se retuerce de dolor y de ira.

El presunto asesino es hijo de una madre del clan de los Pelúos (parece que los llamaban 'peludos' por el abrigo de piel que lució uno de sus patriarcas, aunque ahora la 'd' "no debe pronunciarse") y de un padre del clan de los Zorros (un apelativo ganado por la astucia de un antepasado). La noticia de que un gitano (mitad pelúo y mitad zorro) había dado muerte a un baltasar voló esa misma noche hasta todos los domicilios de ambos clanes. Centenares de pelúos y de zorros saltaron de la cama sin dudarlo, se montaron en el coche y huyeron.

El domingo 24, cuando amaneció, ya se habían esfumado de la Mina (Sant Adrià de Besòs) y de San Roque (Badalona) todos los pelúos y los zorros más cercanos al sospechoso. Pero aquella primera espantada fue solo el capítulo inicial de su retirada de Catalunya. La totalidad de los Pelúos y de los Zorros comprendieron que la cólera de los Baltasares no haría distinciones y el miércoles, cuando terminaron los festejos fúnebres -durante los que se intenta contener cualquier venganza-, la cifra de fugitivos ya estaba entre las 300 y las 500 personas. ¿Por qué huyeron sin dudarlo?

RESPETADOS

El clan de los Baltasares es uno de los más respetados y temidos de la comunidad gitana. Sus integrantes tienen fama de "bravos" y sobre varios de ellos pesan historias violentas. Se cree que reciben este nombre porque unos de sus ancianos más ilustres se llamó Baltasar. Viven distribuidos entre los barrios barceloneses del Baró de Viver y del Bon Pastor, y los edificios de Santa Coloma de Gramenet más próximos a estos conjuntos de casas baratas levantados durante la década de 1920.

Algunos se casaron con miembros de los Manolos y de los Mulatos (sobrenombre que reciben los Jodorovich), dos familias que han sufrido incontables operaciones policiales antidroga -la más reciente, este lunes-. Estas bodas sellaron una entente entre los tres clanes

más poderosos que les ha conferido una autoridad, sencillamente, incontestable. Si no hay quien les tosa, ¿qué puede ocurrir si matan a uno de los suyos?

Hasta aquí los hechos. A partir de ahora, el peso de su leyenda. Desde el crimen del Port Olímpic, la Mina duerme cada noche con un ojo abierto por si llegan los Baltasares. Aunque no se habla de otra cosa, oficialmente nadie quiere airear el tema. Ni el Consejo Gitano, ni las asociaciones de vecinos, ni los Mossos d'Esquadra. Un terreno abonado para los rumores, que circulan aseverando que se han cobrado una primera víctima -un apuñalado de gravedad- o han quemado el interior de los domicilios abandonados. A la policía catalana no le consta que la venganza de los Baltasares haya comenzado. No existe ni una sola represalia confirmada.

LOS CAFELETES

Entre los gitanos que llegaron a la Mina procedentes de barrios de chabolas regados por las aguas negras de Barcelona y pisoteados a menudo por la policía franquista, abundan dos apellidos: Amaya y Flores. Son muchísimos, tienen fama de reposados y se autodenominan Cafeletes (posiblemente porque lo que más les gusta "es reunirse para tomar café y charlar"). Esta mayoría silenciosa, sin las credenciales fogosas de Baltasares o Pelúos, sufren este estado de alarma subyacente, que ha cerrado comercios y ha provocado que algunos padres mantengan a sus hijos lejos de las clases.

Pisan la calle "tratando de recobrar la normalidad", actuando "como si todo anduviera bien", describen algunos de los profesionales que prestan servicios sociales en la comunidad. Estos trabajadores notan "la calma tensa" pero topan contra un "hermetismo" que hace difícil saber exactamente qué les preocupa.

JUSTICIA GITANA

Los Mossos tejieron un dispositivo que protegiera el barrio de la furia de los Baltasares y sus investigadores se emplearon a fondo para capturar al presunto asesino antes que los familiares del muerto. Lo lograron el viernes pasado en Bilbao. Pero que el sospechoso ya esté encarcelado "no significa absolutamente nada". La justicia gitana seguirá su curso.

"Un muerto se paga con otro muerto, así de sencillo", cuenta un gitano sin dejar de enjuagar jabón acumulado sobre el parabrisas de su coche. Las normas de este pueblo, "de transmisión oral", no admiten ningún tipo de mediación cuando hay "un cadáver sobre la mesa". El Consejo Gitano, que cuenta con un representante de los Baltasares, de momento no puede abordar el caso, solo esperar y dejar "que se enfríe". Si eso sucede, el diálogo de los patriarcas sí servirá para negociar una fecha de regreso para los pelúos y los zorros que no guarden parentesco directo con el asesino. Pero ni los padres, ni los hermanos, ni los hijos, ni los primos hermanos podrán recuperar su antigua vida. "Jamás". Difícilmente los irán a buscar adonde se han refugiado, pero si vuelven los estarán esperando.

Mientras baja la temperatura, y aunque los Cafeletes no tengan otra cosa en su cabeza cuando se reúnen para tomar café, en la Mina se maldice en silencio una riña de discoteca que dejó un muerto, centenares de desterrados y un barrio con las piernas temblando.

<http://www.elperiodico.com/es/noticias/barcelona/lucha-clanes-gitanos-mina-asesinato-baltasar-port-olimpic-4867885>

Crónica Global

Desokupa, el 'terror' de los okupas: "Abriremos siete franquicias este año"

La empresa de desahucios de Barcelona llegará en 2017 a los cinco millones de facturación y avisa a los antisistema: "No tenemos miedo"

IGNASI JORRO 14/03/17

Habla Desokupa, el *terror* de los okupas. La empresa de seguridad especializada en usurpaciones de pisos se prepara para expandirse porque el negocio "crece exponencialmente". Este año abrirá siete franquicias; las tres primeras, ya apalabradas, en Aragón, Comunidad Valenciana y Castilla-La Mancha. La firma, que empezó su andadura en 2014, emplea a 14 personas y ha construido una cartera de más de 200 clientes desde una discreta oficina en Barcelona.

En este mismo despacho, Daniel Esteve, director de seguridad de Desokupa, explica cuán boyante es el negocio. "Recibimos más de 60 llamadas al día", admite.

Esteve coordina dos equipos de intervención que están en movimiento todo el día. Según ellos, su índice de efectividad es del 92%. Esteve gestiona la parte operativa de Desokupa. En la trastienda, J. pilota discretamente la expansión del proyecto. "Abriremos franquicias por toda España para asegurar la calidad de las intervenciones. Es mejor siempre tener a alguien sobre el terreno", argumenta.

El directivo, que prefiere no aparecer en cámara, no esconde la ambición del pequeño grupo. "Estamos renovando la web para que con un simple formulario de 26 preguntas puedas detectar qué solución tienes para la okupación de tu propiedad. ¿Qué más? En el futuro nos gustaría ser una empresa análoga a los seguros médicos: yo compro mi piso y un seguro contra las okupaciones. Una garantía que, llegado el momento, activa nuestro servicio", reconoce.

Ello queda aún lejos. De momento, Desokupa "está en beneficios" y facturará cinco millones de euros este año.

PERO, ¿QUÉ HACE DESOKUPA?

Esteve y J. explican su foco de negocio y qué soluciones ofrecen. "Nos dedicamos a mediar en entradas ilegales en viviendas. El 70% de las okupaciones que gestionamos acaba con una mediación con los inquilinos. En el 30% restante, montamos un control de acceso en el edificio tomado", explica el jefe de seguridad.

Abundando en su trabajo, J. subraya que los pisos tomados ilegalmente por familias necesitadas son una minoría. "Sólo el 10% de las 300.000 okupaciones que existen en España son de familias en riesgo de exclusión social. Y Desokupa no interviene en ninguno de estos casos. No nos dedicamos a sacar familias", aclara el directivo.

¿Sobre quién pone el ojo la compañía? "Carteristas que montan allí su cuartel general. Mafias que cortan y reparten la droga desde pisos okupados. Gente que toma una red de inmuebles de forma ilegal y después los realquila", enumera Esteve.

LEGALIDAD

Cuando una persona o grupo de personas entra ilegalmente en un piso, ¿Desokupa lo puede recuperar por la fuerza? "Rotundamente no. La ley lo prohíbe. Lo que sí podemos hacer es pedir las escrituras al legítimo propietario y firmar un contrato de servicios. Con esta base legal, mediamos en el conflicto o, si hace falta, montamos un control de acceso en el inmueble", indican.

Las medidas disuasorias del grupo --ellos subrayan que "legales"-- les llevan a dos escenarios. Uno, a tener una "buena relación", según su versión, con las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado. "Ven que trabajamos bien y legal. Tenemos un fuerte vínculo", admiten.

¿EXTREMISTAS? "NO"

El segundo plano es menos agradable. El colectivo anticapitalista los ve vinculados a la extrema derecha e incluso a paramilitares de Europa del Este.

"Han intentado mancillar nuestra imagen porque un trabajador participó en una guerra. Pero la realidad es que no hay nada. Son datos cogidos de aquí y de allá para montar prensa amarilla. Lo cierto es que el equipo lo forma gente profesional del sector de la seguridad privada", se defiende el líder de Desokupa.

El Ayuntamiento de Barcelona investiga su legalidad. La comisión de Interior del Parlament hace lo propio. El Observatorio de Derechos Económicos, Sociales y Culturales (DESC) se ha querellado contra la mercantil.

"No tenemos ningún miedo. Lo que hacemos es perfectamente legal y está avalado por decenas de despachos de abogados. Lo que no es legal es asaltar viviendas por la fuerza. Con el fin, en la mayoría de los casos, de esconder otros actos ilícitos que quedan tapados por la propia okupación", concluye J.

<http://cronicaglobal.elespanol.com/vida/un-muerto-y-un-herido-en-un-incendio-en-una-gasolinera-de-sant-sadurni-d-anoia-74085-102.html>

El Confidencial

Desokupa, el polémico comando de boxeadores que desaloja pisos usando la ley

Una empresa está explotando la zona gris de la legislación para expulsar a okupas sin acabar en los tribunales. Varias entidades sociales los acusan de allanamiento y coacciones

DAVID BRUNAT 02/10/16

Desokupa. Empresa especializada en desempleos de pisos ocupados a la fuerza y sin contrato de alquiler, métodos legales, en menos de 72 h recuperamos la vivienda, a toda la península. Eficacia en más del 90 por ciento de los casos".

Así se anunciaba hasta hace poco la empresa **Desokupa** en el portal milanuncios.com. Ya no lo necesita porque están desbordados. "Antes recibía cinco llamadas a la semana. Ahora son quince al día. Tenemos muchísimo trabajo", afirma **Daniel Esteve**, director de la empresa más controvertida que ha surgido recientemente en nuestro país. Sus clientes son propietarios de viviendas ocupadas que, desesperados por la lentitud de la justicia, optan por **contratar a estos comandos de boxeadores** para que expulsen a los indeseados inquilinos. Lo novedoso del asunto, y lo que lo convierte en un fenómeno social, es que todo es legal. Al menos hasta la fecha.

Desokupa está sabiendo explotar las zonas grises de la ley para devolver a los propietarios sus casas ocupadas sin acabar en los tribunales. Si bien son ya varias las entidades sociales que han anunciado **demandas y querellas criminales** por amenazas, coacciones, desalojos extrajudiciales y violación de derechos fundamentales. Sus detractores van más allá y señalan que algunos integrantes de los comandos pertenecen a entornos neonazis e incluso a la milicia ultranacionalista serbia. Por el momento, Desokupa opera **casi en exclusiva en la provincia de Barcelona**, aunque ya ha visitado Madrid y no descarta extender su perímetro de actuación.

"Nuestro formato es montar un control de acceso a una propiedad privada mediante un contrato firmado con el propietario", revela el director de Desokupa

"Nosotros no entramos en las viviendas ni arrastramos a la gente a la calle", se defiende Esteve. "Nuestro formato es montar un control de acceso a una propiedad privada mediante un contrato firmado con el propietario. El cliente nos tiene que **demostrar que es propietario** de ese inmueble y que ha sido ocupado por la fuerza. Comprobado eso, nos acercamos a la vivienda con las escrituras en la mano, muchas veces junto al propietario, y **negociamos la salida de los okupas**. Si no se avienen a negociar, entonces instalamos un operativo de control de acceso a esa vivienda con varios integrantes, todos con titulación en control de acceso, y nos limitamos a controlar la entrada las 24 horas. Eso les provoca tal

incomodidad que, al final, acceden a negociar una compensación económica por su marcha, bajo la advertencia de que, si un día la vivienda se queda vacía, **no podrán volver a entrar** y se irán a la calle por cero euros. Si en algún momento la situación se tensa, llamamos a la policía, nunca usamos la fuerza".

Es evidente que los okupas no acceden a marcharse dócilmente porque alguien se lo pida con buenas palabras. La visión frente a la puerta de un puñado de hombres **musculados con rostro amenazante**, expertos todos en boxeo y artes marciales y bregados en mil reyertas, es un elemento de disuasión fundamental. Eso y la habilidad negociadora de Esteve, que ha sido director de seguridad durante 25 años y conoce ese lenguaje que transita entre la advertencia y la amenaza. "Nunca entramos en una casa y nunca ponemos una mano encima a nadie. El éxito se basa en tener mucha mano izquierda y **utilizar la ley a nuestro favor**. Parece sencillo pero el trabajo es muy complicado. Si no, lo haría cualquiera", dice con orgullo el ideólogo del negocio, que ha desalojado **casi 80 viviendas** en un año. Su tarifa oscila entre los **3.000 y los 8.000 euros** en función de la complejidad del operativo.

Según Desokupa, el 95% de los casos se resuelven con éxito y casi todos **en menos de una hora**. El único problema, dicen, es ese otro 5%. En concreto, cuatro casos que han hecho saltar todas las alarmas en distintas entidades sociales de Barcelona. Una de ellas es el **Observatorio de Derechos Económicos, Sociales y Culturales** (DESC), que ha interpuesto una querrela criminal contra Desokupa por el desalojo del edificio conocido como **Can Dimoni**, un inmueble histórico del barrio de Gracia, habitado desde hace un año por un grupo de jóvenes pertenecientes al movimiento okupa.

Según Desokupa, el 95% de los casos se resuelven con éxito. Pero ese otro 5% ha hecho saltar todas las alarmas en distintas entidades sociales de Barcelona

"El observatorio emprende acciones judiciales cuando hay una vulneración de derechos humanos, y esta empresa lleva tiempo vulnerando el derecho a la vivienda", indica **Irene Escorihuela**, directora de la entidad. "Solo un juez puede ordenar o acelerar el desalojo de una vivienda. Tampoco es legal poner guardias frente a portales, ni allanar moradas, ni mucho menos amenazar y coaccionar a personas. Nadie puede actuar extrajudicialmente, y en el caso de Can Dimoni está muy documentado que esos delitos se produjeron", continúa Escorihuela. Y advierte: "No debemos olvidar que en Barcelona sigue habiendo una gran necesidad de vivienda y gente sin recursos que no puede acceder a ella, y el surgimiento de este tipo de empresas **es una amenaza social**".

Germán Plaza, abogado de Desokupa, asegura no tener constancia aún de esa querrela criminal, ni tampoco del puñado de denuncias que les han prometido: "Tengo el expediente virgen, **no nos ha llegado nada**". Argumenta que Desokupa se limita a exprimir la ley para ayudar a los legítimos propietarios a recuperar sus viviendas. "Nunca se participa en desahucios por impago de alquiler o de hipoteca, esa es la línea roja. Se actúa en ocupaciones por la fuerza, casas donde alguien ha entrado echando la puerta abajo y en ocasiones amenazando de muerte a la propiedad. Hablamos de ese tipo de gente. Me sorprende que las entidades sociales **se pongan del lado del infractor** en lugar de posicionarse a favor de las víctimas, la mayoría de ellas familias que han pagado esa casa con los ahorros de toda una vida y ahora **viven el calvario** de tenerla ocupada", considera el letrado.

"Sorprende que las entidades se pongan del lado del infractor y no de las víctimas, la mayoría familias que viven un calvario", dice el abogado de Desokupa

"Estamos ayudando a personas, no a especuladores ni a fondos de inversión como nos acusan por ahí", le secunda Esteve, que cifra en un 70% los clientes particulares por un 30% de empresas. "Es más, en la mayoría de casos no solo contamos con el beneplácito de la propiedad, sino de toda la comunidad de vecinos. Hay comunidades que **viven auténticos infiernos**. Como el caso de unos okupas que se habían adueñado de toda la calle, que meaban en la escalera, amenazaban, acosaban a las mujeres. Resolvimos el problema pacíficamente y ahora en esa calle **hablan maravillas de nosotros**".

El director de Desokupa se refiere a las **mafias de ocupadores profesionales** que proliferan a lo ancho de la península, muy especialmente en Cataluña. Identifican una vivienda vacía o una promoción residencial a medio vender para instalarse en ella a cambio de un rescate. "Rompen la cerradura, ponen un colchón en el suelo y cuando el propietario llega le dicen '**si quieres que me vaya dame 50.000 euros**, mientras no lo hagas no aparezcas o te cortamos el cuello'", cuenta Esteve parafraseando a uno de los okupas que consiguió desalojar. "Era una familia gitana y los saqué amistosamente por una cantidad ridícula. Ese lugar tenía 65 actuaciones policiales y un homicidio, y nosotros terminamos con el problema **en 45 minutos y con el jefe de policía delante**. Les pagamos lo pactado más los 400 euros del camión de mudanzas y se fueron encantados".

Vecinos en pie de guerra

No tan encantada está la **Asamblea del Raval**, el órgano vecinal de este emblemático barrio barcelonés. La asamblea es la primera entidad en declararle la guerra a Desokupa, después de presenciar dos casos que considera "de extrema gravedad". "Por mucha justificación legal que busquen, aquí en el barrio han demostrado que eso de respetar la ley **es solo 'marketing'**", dice **Iñaki García**, destacado miembro de la asamblea. "Nosotros hemos visto cómo se han plantado frente a un portal e impedido el acceso a la escalera de vecinos, cuando el propietario que los contrató solo es dueño de un piso. Pero aunque lo fuera de todo el edificio, eso es ilegal. Sólo un funcionario puede impedir el acceso a una vivienda y con una razón de peso. Por no hablar de colocar una alarma e instalar una puerta blindada, como hace esta empresa. Es flagrante".

En efecto, si la vivienda ocupada se encuentra en ese momento vacía, el propietario, presente en el operativo, **autoriza a un cerrajero a cambiar la cerradura** y posteriormente instalar una puerta blindada, mientras los integrantes de Desokupa se encargan de controlar la seguridad. "Si tú eres el propietario y no existe ningún contrato de arrendamiento en esa casa, que ha sido okupada sin tu consentimiento, ¿por qué no habría de ser legal cambiar una puerta e instalar una alarma?", se pregunta Plaza.

Una madre y su hija de 18 años, residentes en **Pacs del Penedés**(Barcelona) lo comprobaron en primera persona al regresar a su hogar el 9 de septiembre. Ya con la cerradura cambiada, Esteve y un pequeño comando de tres controladores de acceso las invitaron a recoger sus pertenencias y marcharse. La mujer asegura haber interpuesto **una demanda por allanamiento de morada** y desalojo extrajudicial. Desokupa argumenta que las dos mujeres

okuparon el piso a la fuerza (las afectadas admiten haber entrado en la casa después de que Bankia ejecutara el desahucio por impago de hipoteca) y que por lo tanto solo su legítimo propietario tiene derechos sobre la misma.

José Ángel Gallegos, abogado de las dos mujeres desalojadas en Pacs del Penedès y conocido activista antidesahucios, afirma en un **artículo explicativo**: "La ocupación de viviendas no es un delito. Solo en algunos raros y excepcionales casos puede llegar a serlo", aunque "hasta la última reforma de **Ley de Enjuiciamiento Criminal** era prácticamente imposible encontrar a alguien que hubiera sido condenado". Allanar una vivienda, aunque sea el propietario quien lo haga, es según Gallegos totalmente ilegal. "Con el delito de allanamiento de morada se protege la condición de habitante de un domicilio con independencia de la relación posesoria del individuo con la vivienda. Por tanto, es **independiente que posea la vivienda** con título o sin título, o dicho más claramente que sea propietario, inquilino u okupa, pues no se le protege por este motivo sino por ser habitante".

"Aquí se corre el peligro de delegar funciones propias del Estado en una empresa de porteros de discoteca", sentencia **Antoni Salas**, vecino del barrio del Raval presente en uno de los dos casos de desalojo que han puesto en pie de guerra el barrio. En concreto, el de una familia filipina que ocupaba dos pisos en el **número 15 de la calle de la Cera**. "Esta empresa no negocia, tuerce voluntades. No hace falta pegar para provocar terror. La prueba es esta familia filipina. La mujer, madre de dos hijos, **cambió de opinión sobre abandonar el piso** cuando vio que en la calle había 30 personas apoyándola y agentes de policía. No paraba de llorar preguntándose dónde iba a dormir esa noche. Y eso es porque antes había sufrido una presión intolerable para marcharse", prosigue Salas. Ningún agraviado por Desokupa ha querido hablar para este reportaje.

Empleados en el punto de mira

A Desokupa le ha surgido incluso una campaña social en contra: **STOPDESOKUPA**. Su objetivo es "visibilizar y combatir la **contratación de matones** por parte de los propietarios especuladores, quienes para alcanzar sus intereses económicos pasan por encima de los derechos y las necesidades de las personas, contratando a **sicarios que utilizan la intimidación** y la fuerza para echar a la gente de su casa". Contactados por este periódico, los responsables de la campaña insistieron en permanecer en el anonimato, pero afirmaron: "Por mucho que el señor Esteve diga que tienen éxito echando a la personas, es mentira, nos habríamos enterado del 90% de los casos que anuncia en Barcelona. Estamos hablando de una gente que **cobra por violar domicilios** de personas en situación irregular a base de amenazar, coaccionar y vandalizar las viviendas donde actúan".

El fundador de Desokupa tuerce el gesto ante las acusaciones y promete "comenzar a demandar a todos esos que nos calumnian y difaman. Eso de llamar **sicarios, matones y fascistas** a mis empleados se va a terminar". En efecto, uno de los puntos más polémicos del negocio son sus operarios, todos auténticos forzudos, habituales de clubs de boxeo y de artes marciales mixtas (MMA). Los críticos han incluso identificado a varios de ellos, centrando el tiro particularmente en dos: **Ernesto Navas**, conocido como Perro de Pelea y poseedor de **un tatuaje con el nombre de Rudolf Hess** en su vientre, y **Jivko Ivanov**, vinculado a la guerrilla ultranacionalista serbia e integrado, **según esas informaciones**, en la organización armada búlgara **Alba Ortodoxa**.

"Conmigo puede trabajar aquel que a día de hoy no tenga antecedentes penales y posea la titulación de control de acceso. A partir de ahí, yo hago mi propia selección", explica Esteve, que cuenta con **una bolsa de más de 50 trabajadores**, 12 de ellos en plantilla. "En Can Dimoni nos quisieron agredir **casi 60 encapuchados con cadenas** y tuve que llamar a los Mossos d'Esquadra. ¿Que algún empleado ha tenido antecedentes? Pues sí, solo faltaría que por esa razón alguien no tenga derecho a volver a trabajar o a montar un negocio", prosigue Esteve, antes de denunciar: "Estamos siendo víctimas de una campaña política por parte de grupos de extrema izquierda. En Can Dimoni, el concejal de la CUP se dedicó a **abrazar y dar besos** a los encapuchados mientras a nosotros, que íbamos con la cara descubierta, nos grababa con un teléfono móvil".

Desde la Asamblea del Raval avisan: ya han organizado un **sistema de alerta vecinal** para evitar el siguiente desalojo de Desokupa, igual que hizo con éxito un grupo de vecinos en el distrito de Horta el pasado 22 de septiembre. Pero a Esteve no le preocupa: "Mientras exista la **Ley de la Propiedad Privada** y empresas que puedan prestar un servicio a la propiedad, seguiremos acudiendo allí donde nos llamen".

http://www.elconfidencial.com/espana/2016-10-02/desokupa-comando-boxeadores-desaloja-usando-ley_1268872/

La Directa

Paramilitars i extrema dreta integren una empresa que executa desallotjaments extrajudicials

Una campanya denuncia la connivència entre una immobiliària de pisos de luxe i Desokupa, una 'empresa de desallotjaments' formada per milicians de l'Europa de l'est i lluitadors feixistes d'arts marcial

BLANCA TODOÍ 28/06/16

Dijous 14 d'abril de 2016 al número 20 del carrer Josep Torres, al cor de la Gràcia gitana. 4 de la tarda. Un grup de vuit homes corpulents, acompanyats d'un paleta i un manyà, foraden i serren amb una radial la porta d'accés a aquest immoble construït l'any 1892. Catalogat com a patrimoni històric i abandonat durant anys, l'edifici va ser okupat per un grup de joves el mes de juliol de l'any passat, en ple procés de degradació.

Els membres de l'escamot són identificats pels Mossos, dialoguen tranquil·lament amb ells i els entreguen una targeta 'd'empresa' amb telèfon i direcció web: Desokupa

L'escamot ha vigilat i esperat que no hi hagués ningú a l'edifici per accedir-hi. Un cop a dins, procedeixen a la *vandalització* d'envans i mobiliari de les estances principals, els lavabos i la cuina. Grups de suport i una vintena de veïnes es mobilitzen ràpidament i es personen davant la finca per impedir-ne l'enderroc. Ho aconsegueixen en part. El grup d'homes surt de la finca i es planta a la porta de l'edifici fins que arriben quatre furgonetes de l'ARRO dels Mossos d'Esquadra, dues patrulles de la Guàrdia Urbana i dues més de Mossos, a més d'una unitat de Bombers. Aquests darrers entren a comprovar l'estat de l'edifici i "desaconsellen" accedir-hi. Els membres de l'escamot són identificats pels Mossos d'Esquadra, dialoguen tranquil·lament amb ells i els entreguen una targeta *d'empresa* amb telèfon i direcció web: Desokupa.

Aquella tarda, des del compte de Twitter de Gràcia Viva, es va piular: "La complicitat de la policia amb els matons ha estat constant. Somriures i secrets a cau d'orella". Els homes s'esperen a la cantonada i les okupants són autoritzades a retirar les seves pertinences de l'interior de l'edifici. Poc després, uns operaris tapien la porta en espera que comencin les obres de rehabilitació de l'edifici, promogudes per la immobiliària Norvet Property, propietària de l'immoble que l'endemà dels fets va anunciar el futur projecte al seu web.

Arran d'aquests fets, s'engega la campanya #StopDesokupa, impulsada per veïnes i activistes amb l'objectiu de "visibilitzar i combatre la contractació de matons per part de propietaris especuladors, fer un seguiment d'aquestes pràctiques i frenar-les col·lectivament". Mitjançant el bloc, també pretenen generar un espai de denúncia d'aquestes actuacions i els seus responsables.

La propietat immobiliària

"A Norvet ens prenem al peu de la lletra la dita 'Voler és poder'. Quan creiem en un projecte, el fem realitat. I li recomanem que faci el mateix. Busqui l'habitatge que més li convingui i faci-se'l seu; nosaltres farem tot el possible per ajudar-lo". Així es presenta la immobiliària Norvet SL, administrada per l'executiu Alon Younger, una empresa especialitzada en la rehabilitació "d'edificis singulars" des de l'any 2013. "Com que ens agrada Barcelona volem preservar els llocs que li donen caràcter. Aportem al mercat el *carinyo* i la delicadesa que necessita un edifici amb encant", manifesten al seu web.

Segons la llegenda que plana pel barri, l'edifici de Can Dimoni va ser batejat així pel veïnat després que Agustí Atzeries, propietari de la finca l'any 1900, s'arruïnés durant la remodelació de l'edifici i fes un pacte amb el dimoni per aconseguir diners i poder enllestir l'obra. A Atzeries, li va tocar la loteria i va decidir –en contra de l'opinió del veïnat– omplir la façana amb caps de diables, que encara perduren intactes.

La propietat de Can Dimoni va passar de la Sareb al fons d'inversió Roof Capital SL, que la va vendre a Norvet SL a principis d'any per fer-hi pisos de luxe

En mans de la Sareb, l'edifici va ser adquirit pel fons d'inversió Roof Capital SL amb l'objectiu de fer-hi pisos de luxe. L'empresa de compravenda d'edificis, abanderada pel seu administrador, Simón Castellá Högbom, també directiu del Banc Sabadell, va traspasar la propietat de Can Dimoni a Norvet SL a principis d'any.

El mes de desembre, les residents de l'edifici van denunciar l'oferiment de diners, les intimidacions, les amenaces i la vigilància a què estaven sent sotmeses per part d'uns individus presumptament enviats per la propietat. Aquestes pràctiques, iniciades per Roof Capital quan ostentava la titularitat de l'espai, van continuar quan la finca va passar a mans de Norvet SL. Un dels habitants afirma que el mateix Alon Younger va visitar els voltants de la casa per intentar parlar amb les okupants. Aquestes pràctiques "intimidatòries i agressives" es van mantenir fins a l'execució del desallotjament del 14 d'abril. Alguns integrants de l'*empresa* Desokupa, que no consta al registre mercantil, han residit temporalment en un mòdul prefabricat a l'interior de l'edifici per vetllar l'espai fins que comencin les obres.

L'escamot de Desokupa

Aquest escamot format per vuit homes corpulents va entregar una targeta d'empresa –amb un número de mòbil i una direcció web– als Mossos el dia del desallotjament. A la pàgina, així com al portal digital *Milanuncios.com*, es pot llegir: "Desokupa. Empresa especialitzada en desocupacions de pisos ocupats a la força i sense contracte de lloguer, mètodes legals, en menys de 72 h recuperem l'habitatge, a tota la península. Eficàcia en més del 90 per cent dels casos".

Desokupa i Morosos Bcn tenen un nom en comú, Daniel Esteve, detingut l'any 2008 i conegut amb el sobrenom d'"el Segurata" per la seva tasca professional en el món de la seguretat privada a sales de festa de Barcelona i Eivissa

Un anunci que recorda el que es podia llegir l'any 2009 al mateix portal: "Morosos Bcn. Grup de professionals amb més de 20 anys d'experiència en el sector. Som especialistes en la gestió de cobraments impagats, deutes i frauds. Utilitzem mètodes ràpids i expeditius i comptem amb una assessoria jurídica especialitzada en impagaments. Cobraments expeditius, fins i tot sense factura i en diner B, no importa l'antiguitat, utilitzem tècniques pròpies amb una eficàcia garantida, amb ètica i dins de la legalitat".

Ambdós negocis tenen un nom en comú: Daniel Esteve. D'una banda, el seu número de telèfon apareix com a contacte al web de Desokupa. De l'altra, Esteve va ser detingut en una operació policial contra Morosos Bcn que es va fer a Castelldefels l'any 2008. Entre els cercles policials, era conegut amb el sobrenom d'*el Segurata*, per la seva tasca professional en el món de la seguretat privada a sales de festa de Barcelona i Eivissa, segons va informar *El Periódico*.

Arran de la denúncia que van interposar diverses persones "coaccionades brutalment" –des de Figueres fins a València– per membres de Morosos Bcn, la unitat de segrestos i extorsions dels Mossos d'Esquadra va iniciar una investigació dirigida pel jutjat d'instrucció número 3 de Gavà. El 4 de novembre de 2008, el Grup Especial d'Intervenció (GEI) dels Mossos va dur a terme l'operació per detenir Esteve, acusant-lo dels càrrecs de detenció il·legal, vexacions, amenaces i associació il·lícita. Més enllà de les detencions, aquesta actuació policial va transcendir per la condemna d'un any de presó i un d'inhabilitació que va rebre un dels agents que van participar a l'operatiu. La sentència condemnava l'agent perquè va destrossar el testicle dret i part de l'altre a Antonio Coscolín (company de Daniel Esteve aquella nit) amb una granada atordidora.

Gimnasos, arts marcial i extrema dreta

Anys després, aquest lluitador de Mixed Martial Arts (MMA) i exporter de discoteques ha constituït l'empresa d'esdeveniments La Isla Fighting Championship SL, organitzadora de l'International Fighting Championship. La cinquena edició d'aquesta vetllada de combats, celebrada al pavelló de la Vall d'Hebron el 15 de maig passat, va aplegar lluitadors internacionals de disciplines com les MMA, K-1, Muay Thai i boxa.

Poques setmanes abans de la cita esportiva, diversos testimonis presencials situen Daniel Esteve dirigint la resta de membres de l'escamot que van participar en el desallotjament de Can Dimoni, assignant-los posicions i funcions. Tanmateix, els testimonis asseguren que Esteve va recomanar a un membre de l'empresa propietària de Can Dimoni, present a les immediacions de la finca, que contractés "un altre *comando*", ja que amb els homes que tenia disponibles no sabia si podria "defensar l'edifici durant la nit".

Alguns dels integrants del grup apareixen en fotografies publicades a Facebook durant els seus entrenaments a gimnasos d'arts marcial de Barcelona i Castelldefels. Un d'ells, Ernesto Navas, ha estat reconegut per diversos testimonis presents al desallotjament de Gràcia, després de visionar un antic capítol del programa *Entrelínies* de TV3, un monogràfic emès el febrer de 2008 anomenat "Violència controlada". En aquest document audiovisual, TV3 el definia com un "expert en baralles".

Navas va ser condemnat per intent d'homicidi en una causa oberta arran de la pallissa a tres joves redskins i l'apunyament a un d'ells al metro de Camp de l'Arpa, l'octubre de 2006, quan encara era menor d'edat

Navas reconeixia la seva implicació en baralles i afirmava: "A les baralles, t'ho passes bé". Tot i així, afegia que, després de casar-se i tenir una criatura, va decidir "canviar de vida". Navas va ser condemnat per intent d'homicidi en una causa oberta arran de la pallissa a tres joves redskins i l'apunyament a un d'ells al metro de Camp de l'Arpa, l'octubre de 2006, quan encara era menor d'edat. És per això que, segons testimonia al mateix documental, va complir dos anys i dos mesos en llibertat vigilada. Posteriorment, viuria una "reinserció social" gràcies al programa de lluitadors marginals impulsat per l'excampió mundial de Muay Thai, Chinto Mordillo, al seu gimnàs Meguro Roquetes de Nou Barris.

En algunes de les fotografies d'aquest gimnàs, Navas –altrament conegut com a *Perro de pelea*– presenta un gran tatuatge amb una esvàstica nazi a manera de braçalet i un altre amb un prominent "Rudolf Hess" als abdominals, en honor a l'històric dirigent de l'Alemanya nazi. Diferents membres de l'actual escamot Desokupa van coincidir al mateix gimnàs, tancat des de fa dos anys. Entre ells, Daniel Esteve i el seu company d'entrenaments, el *comandant* Jivko Ivanov.

El triangle txètnik

Ivanov, present el dia del desallotjament de Can Dimoni, rep un sobrenom militar arran de la seva implicació en els conflictes armats de Kosovo, lluitant contra la independència del país, o a la recent guerra civil a Ucraïna, vinculant-se a batallons del bàndol prorús favorable a l'escissió de Crimea. Ivanov és simpatitzant del moviment antiislàmic europeu Stop Islamisation of Europe (SIOE) i militant de l'organització armada búlgara Alba Ortodoxa.

Alba Ortodoxa s'inspira i identifica amb els txètniks, un grup paramilitar nacionalista serbi que, durant la Primera i la Segona Guerra Mundial, va lluitar contra croates i musulmans, alemanys nazis i comunistes partisans. Anys més tard, els txètniks es van recompondre i van participar a la guerra dels Balcans defensant "la puresa ètnica de la gran Sèrbia". Actualment, aquesta organització està liderada per Bratislav Živković, amb qui Ivanov manté una estreta relació de camaraderia, tal com es desprèn d'una sèrie de fotografies on posen com a companys d'armes.

Živković també es vanagloria d'haver participat a les guerres de Kosovo i Bòsnia i combatut, des de l'inici del conflicte, a l'est d'Ucraïna i Sebastopol (Crimea) amb una altra facció txètnik armada, el batalló Jovan Shevich, format per uns 200 voluntaris que donen suport al bàndol prorús. L'agost de 2014, aquest batalló es va atribuir la mort de 23 soldats ucraïnesos, així com "l'apropiació de nombrosos vehicles armats de l'exèrcit ucraïnès". Živković, personatge que apareix amb freqüència a la premsa búlgara i sèrbia, va afirmar en una entrevista: "Tornem els favors als russos que van lluitar amb els serbis a la guerra de Iugoslàvia. Tenim sang eslava comuna i la fe ortodoxa".

Finalment, juntament amb aquest líder ortodox, un tercer personatge tanca el triangle amb el qual Ivanov també compartia afinitat i espai polític. El candidat a la presidència de Bulgària Pavel Chernev. Entre altres, Chernev va ser membre del moviment SIOE, d'Ataka (un partit

ultranacionalista, xenòfob i tradicionalista búlgar) i també d'Alba Ortodoxa. Ivanov, Zivkovic i Chernev apareixen en diverses instantànies penjades a la xarxa l'any 2013.

En essència, aquesta constel·lació de partits i organitzacions manté una ideologia tercerposicionista, amb elements obreristes i socials, i defensa un model nacionalista i tradicionalista de culte ortodox cristià, el rebuig a la UE i l'odi contra els pobles romanès, jueu i musulmà. Chernev va morir d'un atac cardíac l'any 2014, quan liderava el Partit de la Llibertat (Svoboda) a Bulgària.

<https://directa.cat/paramilitars-extrema-dreta-integren-una-empresa-que-executa-desallotjaments-extrajudicials>

El País

Endesa corta la luz a un cuarto hotel de Lloret de Mar que la tenía pinchada

La compañía eléctrica busca si hay más establecimientos del mismo grupo o dentro de otras sociedades

MARTA RODRÍGUEZ 06/09/16

La compañía eléctrica Endesa ha detectado otro hotel de Lloret de Mar que tenía la luz pinchada de manera ilegal y, a las 10.00, ha cortado el suministro. Ya son cuatro los hoteles de esta población que conseguían la energía de manera fraudulenta. Todos ellos son de la compañía Savoy. Ahora, Endesa busca si esta compañía internacional tiene más hoteles o si tiene bajo el paraguas otras sociedades para comprobar si está pagando el recibo de la luz.

El último hotel que se ha quedado a oscuras es el Marina Sand, de tres estrellas. El fraude se detectó el pasado viernes, a raíz de una avería en un edificio contiguo en el hotel Sun Village. Los técnicos descubrieron que en a ese hotel se le había cortado la luz un año antes porque tenía una deuda acumulada con Endesa de 150.000 euros. La compañía empezó a investigar y detectó que el Hotel Savoy de tres estrellas, con 164 habitaciones situado a 200 metros de la playa de Fenals, también tenía el suministro pinchado de la calle. Más tarde fue el turno del Mediterranean Sand, de cuatro estrellas.

El cuarto hotel que se ha quedado sin luz estaba lleno, puesto que la compañía había ido trasladando a sus clientes a medida que Endesa detectaba los fraudes y los dejaba sin suministro. Algunos clientes ya se han visto obligados a cambiar diferentes veces de alojamiento por culpa de esta situación.

http://ccaa.elpais.com/ccaa/2016/09/06/catalunya/1473152880_939454.html